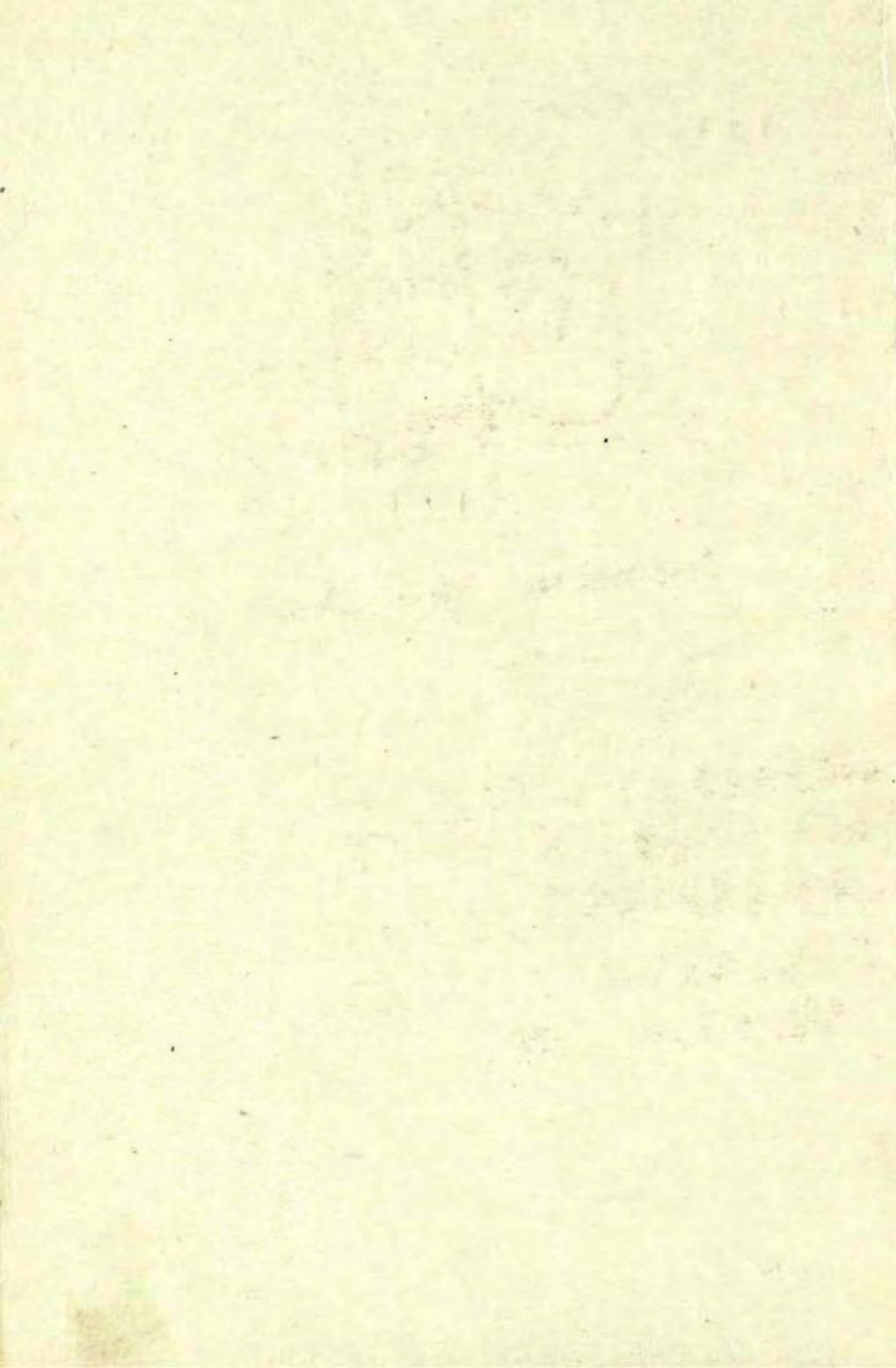

Членює записки

ФОНЕТИКА
И
ЛЕКСИКОЛОГИЯ
АНГЛИЙСКОГО
ЯЗЫКА

Министерство высшего и среднего специального образования
Латвийской ССР

Латвийский ордена Трудового Красного Знамени
государственный университет имени Петра Стучки

Кафедра английской филологии

Ученые записки
Латвийского государственного университета
имени Петра Стучки
том 248

ФОНЕТИКА И ЛЕКСИКОЛОГИЯ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА

Латвийский государственный университет им. П.Стучки
Рига 1976

От редакционной коллегии

В сборник вошли прежде всего работы, посвященные сопоставительному анализу ряда фонологических особенностей латышского и английского языков: анализ длительности шумных согласных и сонантов, характеристика слоговой интонации (М. Вецозола, М. Бреде, В. Гуртая), структурно-семантическое сопоставление суффиксальных существительных в английском и латышском языках (А. Трейлон); семантические группы глагольных идиом современного английского и латышского языков (Л. Орловская). Лингвистические предпосылки использования фразеологических единиц в стихотворном тексте анализируются в работе Н. Данченко. В статье И. Наумовой рассматриваются новые словообразовательные модели, возникшие на базе формообразования.

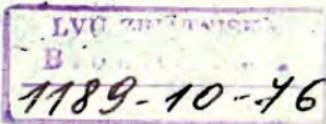
Редколлегия:

Наумова И. (отв. редактор), Бреде М.,
Начищене А., Сиванен В.

Печатается по решению редакционно-издательского совета
ЛГУ им. П. Стучки от 30 января 1976 года

© Латвийский государственный университет им. П. Стучки, 1976

Ф 70100-018v 202-76
М 812(II)-76

SONANTU KVANTITĀTĒ MŪSLIENU ANGLU UN LATVIEŠU LITERĀRAJĀ VALODĀ

Mēcot angļu valodes izrunu latviešu studentiem, sastatījuma aspekta iegūtas pieredzes un novērojumu rezultata varam konstatēt, ka sonantiem dažadas pozīcijas ir dažāda kvantitāte, resp., dažads garums.

Literārajā izruna latviešu valodes sonantiem /m, n, ū, h, l, r/ un sonantiem /m, n, ū, l, r/ angļu valoda, uzmanīgi ieklausoties izšķirami šadi kvantitatīvie varianti:

1) sonantu varianti, kurus izrūna ar normāli īsu garumu, kāds parasti sastopams vārda sakumā abās valodās, piem., latviešu valoda vārdes /mān/ man, /naūda/ nauda, /līkt/ likt, /raķti/ rakti un angļu valoda - /mēni/ man, /naīn/ nine, /lāk/ luck, /raīti/ write¹ (ka arī vēl dažas citas pozīcijas). Taču jaatzīmē, ka angļu valodes sonantus visas pozīcijas izruna mazliet energiskāk un gerak nekā latviešu valoda, izņemot divzilbīgos angļu valodas vārdus, piem., /mʌni/ money, /tēfɪŋ/ telling, kuros sonantus izruna parīsi (sk. 9.lpp.).

Mūsu pētījuma sonantu kvantitates raksturojuma augstāk minēto normāli īso sonantu garumu pieņemam kā pamatu garumu sastetišanai ar pārējiem sonantu kvantitatīvajiem variantiem, ko apzīmējam ar vienu (1) izrunas laika vienību.

2) Garie sonantu varianti, kuru izrunas laiku apzīmējam ar trijām (3) laika vienībām.

¹ Sonants nāsenis /h/ vārda sakumā nav sastopams. Sonanti /h/ un /j/ angļu valoda mūsu pētījuma tēmai nepakļaujas.

3) Pusgarie sonantu varianti, kuru izrunas laiku apzīmējam ar pusotram (1,5) laika vienibām un kurus izrunā uz pusi īsāk nekā garos un mazliet garāk nekā sonantus ar pamata, normālu īsumu.

4) Pargarie sonantu varianti, kas ir nedaudz garāki par garaļiem sonantiem. Šo sonantu izrunas laiku apzīmējam ar četrām (4) laika vienibām.

5) Parīsie sonantu varianti, kas ir apmēram uz pusi īsāki nekā īsie pamata sonantu garumi un kurus tādēļ arī apzīmējam ar pusi (0,5) no laika vienības. Parīsos sonantus galvenokart sastopam angļu valoda (sk. 9. lpp.).

Sonantu kvantitatīvie varianti ir atkarīgi no pozīcionaliem apstākļiem, t.i., no to vietas vārdos vai zīlbēs, no morfoloģiskām pozīcijām, no asimilācijes procesiem, no uzsvara vietas un no zīlbju intonāciju tipiem.

Pēdējā fonētiskā iepriekšējā, galvenokart, attiecās uz latviešu valodu.

Sonantu kvantitatīvos variantus uztveram akustiski, ar ausi - auditīvā ceļā, t.i., ar subjektīvo vai introspektīvo metodi (pašanalīzes, vērojumu ceļā).

Taču, lai akustiski uztvertu parādību (t.i., auditīvi uztverto un pētīto) verētu noteikt precīzi, tad pētījumos izmantojamas eksperimentālās fonētikas metodes, t.i., objektīvās (oscilogrammu, spectrogrammu u.c.).

Sonantu kvantitātes jautājumus latviešu valoda doc. E. Liepa ir pētījis ar eksperimentālās fonētikas metodēm (ar oscilogrammu palīdzību).¹

Darba "Skaneņu kvantitāte" doc. E. Liepa raksturo sonantu kvantitatī latviešu literatūraja izruna fonētiskā un morfoloģiskā pozīciju, un pētījuma rezultāta konstatē

¹ Liepa E. Sonantu kvantitāte. LVU Zinātniski raksti, Latviešu valodas struktūras jautājumi, XCVIII sējums. Riga, 1970., 319.lpp.

sonantu kvantitatīvo variantu daudzveidību dažādu fonētisku apstākļu ietekmē.

Mūsu novērojumu rezultāti, kas iegūti auditīva ceļā, ar introspektīvo metodi, no doc. E. Liepas pētījumu rezultātiem principa neatšķiras.

Lai veiktu sonantu kvantitatīvo variantu raksturojumu sastatījuma aspekta (sastatot angļu ar latviešu valodu), esam pieņēmuši attiecīgus sonantu kvantitātes variantu un izrunas laika vienību apzīmējumus, kurus grafiski attelojam 1.tabula (sk. 4. lpp.).

Normali iss sonanta izrunas laika vienība attieksme pret garo sonantu izrunas laika vienību ir kā 1:3, pret pusgaro izrunas laiku - kā 1:1,5, pret pārgaro izrunas laiku - kā 1:4, pret pāriso izrunas laiku - kā 1:0,5.

Garie sonantu varianti

Latviešu valodā garos sonantu variantus izruna diftongiskajos savienojumos¹ ar stiepto zilbes intonāciju (~), piem., vardos /grām:b/ gramba, /ru:m:pis/ rumpis, /dūñ:durs/ dundurs, /mañ:ta/ manta, /reñ:ħe/ rengē, /siħħe/ slinkis, /baħc/ balts, /siħħis/ silke, /dur:t/ durt u.c.

¹ Diftongiskos savienojumus latviešu valodā veido issais monoftongs un sonants, abiem atrodoties tautosiliabiska pozīcija, t.i., viena zilbē, piem., /-aŋ/, /-en/, /-im/ u.c. (sk. J. Endzelina un A. Ābeles darbus). Šādus diftongiskos savienojumus latviešu valoda izrunā ar stieptu (~), lauztu (ʌ) vai kritošu (ħ) zilbes intonāciju.

Ari angļu valodā pēc autores domām sastopami diftongiskie savienojumi, kurus izruna ar vienu zilbes intonācijas tipu - kritošu (ħ).

Šo kritošo zilbes intonāciju angļu valoda atšķira no latviešu parasti papildus pavada balses modulācija (ħ).

1. tabula

Sonantu kvantitatīvo variantu attiecības

Kvantitatīvie varianti	Garuma attiecības	Izrunas laika vienības
1.parisais -- -		0,5 puslaika vienība
2. <u>īsais (pamatā garums) - - -</u>		1,0 pamatlaika vienī- bs
3.garais - - -		3,0 trīs laika vie- nības
4.pusgaraie - -		1,5 pusotras laika vienības
5.pārgaraie - -		4,0 četras laika vie- nības

Sonantu transkripcija (kvantitatīvie varianti):¹

1.parisais	/m t, /n t, /s t, /h t, /ʃ t, /r t/
2. <u>īsais (pamatā garums)</u>	/m t, /n t, /s t, /h t, /ʃ t, /r t/
3.garais	/m: t, /n: t, /s: t, /h: t, /ʃ: t, /r: t/
4.pusgaraie	/m:, /n:, /s:, /h:, /ʃ:, /r:/
5.pārgaraie	/m:t, /n:t, /s:t, /h:t, /ʃ:t, /r:t/

Sakopotā materiāla raksturojuma planu par sonantu kvantitatīvi veidojam pēc sonantu kvantitatīvajiem variantu nosaukumiem: garie, pusgarie, pārgarie un parisie.

¹ Saskaņā ar starptautisko fonētisko transkripciju sonantu garumus apzīmējam ar punktīm: garos sonantus ar divām punktīm (:), pusgaros - ar vienu (*), pārgaros - ar trim (://), parisos ar (v) un pamata gerumu bez diakritiskajām zīmēm.

Gerie sonanti latviešu valoda līdzīga pozīcija ir arī sastopami aizgūtos svešvārdos, piem., /'tēm:bjs/ tembs, /'rēn̄te/ / rente, /kuT:c/ kults u.c.

Sonantu kvantitatēi balsīgo troksneņu priekša ir mazliet ilgāks izrunas laiks nekā nebalsīgo troksneņu priekša, lai gan auditīva ceļa šīs atšķirības latviešu valodes sonantiem tikpat kā nav sadzirdamas, bet datus par šīm nelielām izrunas laikā atšķirībām atrodam E. Liepas sonantu kvantitātes pētījumu materialos¹. Turpretim angļu valoda šīm atšķirībām ir lielāka nozīme, jo auditīvais iespāids ir daudz spilgtāks, laika intervals lielāks, kā to talskajā sprakstā redzēsim.

Latviešu valoda garais sonantu varients sastopams arī divzīlīju vārdos uz zilbju robežas, kur diftongiskos savienojumus izrunā ar stieptu zilbes intonaēiju (˘). Ta, piem., senos aizguvumos, kurus rakstība raksta ar dubultiem sonantu hurtiem, sastopam garos sonantu variantus, piem., /leʃ:-ʃeʃ/ lelle, /'brɪʃ:-ʃɪʃ/ brilles, /'el:-ha/ ella, /'hēm:-mɛl/ kemme, /'rān̄:-naʃ/ vanna, /hæʃ:-raʃ/ kerrs.

Garos sonantu variantus latviešu valoda sastopam arī aizgūtos divdabju svešvārdos, kas ienskuši latviešu valodes vārdu krājuma pagājušaja gadsimteni, piem., /tōn̄i:-na/ tonna, /'sūm̄i:-mɛd/ summa, /'ceʃ:-ʃeʃ/ celle u.c.

¹ Liepa E. Sonantu kvantitatē, 42.lpp.-63.lpp.

Latviešu valodā sastopami arī atsevišķi salikteņi un atvesināti vārdi, kuros izruna gēru sonantu diftongiskā savienojuma er stiepto intonāciju, ja tas atrodas uz zilbes robežas, un aiz kura seko vienādas kvalitātes sonants, kurš jeyada nākošo zilbi, piem., /tit:takac/ tillskats, /bat:dinteki/ ballignieki u.o.¹

Angļu valoda sonantus izrunā geri vienzīlbu var-dos, kurus veido diftongiskie savienojumi, piem., /kʌm:/ come, /sʌn:/ sun, /sɒŋ:/ song, /tel:/ tell u.o. Šadus vienzīlbu vārdus izrunā ar kritošu zilbes intonāciju (\), ko papildus pavada balss modulācija (//).

Lidzīgos latviešu valodas vārdos sonantus izruna er parētu, normālu īsumu. Visu vārdu izrunā er ar kritošu zilbes intonāciju, bet to balss modulācija papildus nepavada, piem., /mæn/ man, /kæm/ kam, /sən/ san, /pɪl/ pil u.o.

Ka latviešu, ta arī angļu valodā sonanti ir geri. Vai arī pusgari, tiem veidojot zilbi varda beigās aiz troksneņa vai arī starp troksneņiem. Latviešu valoda zilbiskie sonanti parasti atrodas starp nebalsīgajiem troksneņiem, kādēļ tad arī atra runas stila tos mēdz izčukstēt. Rūpīgas runas stila tos izruna skaidri, ska-nīgi.

Angļu valoda zilbiskie sonanti var atrasties vai nu aiz nebalsīga, vai arī aiz balsīga troksneņa, kā arī starp diviem troksneņiem, no kuriem viens arvien ir balsīgs vai arī abi ir balsīgi (skat. piemērus).

¹ Sonantus uz zilbju robežas, saskaņā ar doc. E. Liepas atzinumiem minētajā darbā, izruna mazliet gērāk nekā tos sonantus, kas atrodas diftongiskajos savienojumos ar stiepto zilbes intonāciju.

Latviešu valodā:

/putn̩(η:)s/ <u>putns,</u>	- /mɪt̩n̩(η:)z/ <u>mitten(s),</u>
/ritm̩(m:)s/ <u>ritms,</u>	- /rɪðm̩(m:)z/ <u>rhythm(s),</u>
/kakls./ <u>kakls.</u>	- /spɒ:kł̩(l:)z/ <u>sparkle(s),</u>
/katr̩(r:)s/ <u>katrs.</u>	- /teɪbł̩(r:)z/ <u>table(s),</u>
/temb̩(r:)s/ <u>tembre,</u>	- /ga:dñ̩(r:)z/ <u>garden(s),</u>
/kad̩r̩(l:)s/ <u>kadrs,</u>	- /setł̩(l:)z/ <u>settle(s),</u>

u.c.

Angļu valoda:

Pārgarie sonantu varianti

Abas valodas emfātiska rūsā izsaukumu teikumos ar augsti kritošu frazes intonāciju varam sastapt arī pārgarus sonantu variantus, piemēram, latviešu valoda:
lūn vēl! /'vēl̩-le/ un vēl lelle! /bettastač:u skān:/
bet tas taču skān! /kəspär̩sūm̩mu/ kas par summu!
angļu valoda: /wət ə "mæn:/ / what a man!/ māisn:/
my sun! /haʊ ʌ dʒ:/ / How long! /haʊ dɪm:/ / How dim!
/wət ə həm̩:biŋ:/ / what a humbug!

Pusgarie sonantu varianti

Pusgaros sonantu variantus latviešu valodā sastopam vienzilbju un divzilbju vārdos diftongiskajos savienojumos, kurus izruna ar leuztu (ʌ) vai kritošu (ə) zilbes intonāciju, piem., /cɪt̩c/ cilts, /cæf̩ms/ celmas, /sɪr̩c/ sirds, /mukhɪs/ mulkis, /dʒɪm̩t̩/ dzimt, /rɪm̩t̩/ rimt, /jùm̩-ti/ jumti, /bùrvɪsl̩/ burvis, /bał̩sɪsl̩/ balsis u.c.

Sonantu izrunas leiks diftongiskajos savienojumos ar leuzto zilbes intonāciju ir mazliet lielāks nekā ar kritošo¹.

¹ Liepe E. Sonantu kvantitāte, 63.-79. lpp.

Angļu valodā neemfatiskā runa pugsari sonanti dzīrdami tādos diftongiskos savienojumos, aiz kuriem seko balstīgs troksnenis, piem., /lən'd/ lend, /lɛn'dɪŋ/ lending, /sæn'd/ sand, /rɪm'd/ rimmē, /sɪŋ'gəl/ single, /kɪl'd/ killed u.c. Emfatiskā runa dzīrdam gerus vai pat arī pargarus sonantus, piem., /sən'ɪd ɪt/ send it! /nɒtə'sɪŋgl̩(mæn)/ Not a single man! /p'resɪt'strɒŋ'gə/ Press it stronger! /bæθi'wəz 'kɪl;d/ But he was killed!

Ja aiz diftongiska savienojuma seko nebalsīgs troksnenis, tad sonantam ir parastais, normālais gerums, piem., /spɛnt/ spent, /glimps/ glimpse, /bel'ti/ belt u.c., bet emfatiskā runa pugsarš, piem., /spen'tɪ/ spent u.c.

Latviešu valodā, turpretim, abos gadījumos sonantus izruna gari, t.i., ja tie strodas diftongiskajos savienojumos, kurus izrunā ar stieptu zilbes intonāciju, piem., /bɪrɪt/ birt, /ruŋ:gə/ runga, /baŋ:da/ banda, /baŋ:c/ balts, /dupti/ durt, u.c.

Pugsarie sonanti angļu valodā sastopami atvasinatos vārdos un saliktepos morfoloģiskā pozīcija resp. uz zilbj robežas, t.i., tad, kad atvasinātajā vārda priedēklis un salikteni pirmais komponents beidzas ar to pašu sonantu, ar kādu saknes morfēmu (atvasinātaja vārda) un otrs komponents (salikteni) sākas, piem., /ʌn'noʊn/ un-known, /ʌn'nɔ:tɪsəb̩/ unnoticeable, /ɪm'mɔ:təl/ immortle, /pen'naɪf/ penknife, u.c.

Abas valodās pugsaros sonantus sastopam vārdu sadurās, piem., latviešu valoda /kāl/, /aːm̩i/ kal laimi, /skān'nāuda/ skan nauda; angļu valoda: /tɛn'nts/ ten nuts, /tel̩t/ tell later u.c.

Angļu valoda sonantu pugsarums salīdzinājumā ar latviešu, šķiet, skan nedaudz ilgāk, jo izelstā pozīcija vārdos /tɛni/ un /tel̩t/ sonantus izrunā gari.

Parīsie sonantu varianti

Parīsie sonantu varianti sastopami angļu valodā divzilbju vārdos, kuros sonants atrodas intervokālā stāvoklī starp īsu uzsvērtu un īsu neuzsvērtu monoftongu, piem., /kʌmɪŋ/ coming, /mʌni/ money, /mɛni/ many, /sʌnɪŋ/ sunny, /sʌmər/ summer, /kɪlɪŋ/ killing u.c. Minētajos vārdos sonants noslēdz īso monoftongu, izveidojot pilnīgi slēgtu zilbi. Šāda pozīcijā sonantam ir stipra pirmā artikulacijas fāze, bet monoftongam spēcīga nobeiguma fāze, kas raksturīgi visiem īsajiem monoftongiem uzsvērtās zilbēs. Šādas īpatnības rezultātā, kā arī pateicoties lielajam vienzilbju vārdu skaitam ar pilnīgi slēgto zilbju uzbūvi, angļu valoda pārsvārā ir slēgtas zilbes salīdzinājumē ar latviešu valodu. Visi šāda veida divzilbju vārdi izrunājami ātri un sonanti - sevišķi īsi, resp., parīsi ar zilbes robežu sīz šiem sonantiem.

Latviešu valoda, turpretim, sonantus divzilbju vārdos ar dubultiem sonantiem rakstībā izrunā gari uz zilbu robežas (piem., /brɪf-ɪ-fes/ brilles u.c.), bet sonantus vārdos ar vienu sonantu rakstībā ar normālu īsu garumu (piem., /ma-ni/ mani, /ka-la/ kala u.c.) un ar zilbes robežu pirms šiem sonantiem, sel.:

latviešu valoda:

/ma-ni/	<u>mani</u> ,
/cel-̄-te/	<u>celle</u> ,
/sum-̄-ma/	<u>summa</u> ,
/ka-ma/	<u>Kama</u> ,
/ka-̄-li/	<u>kali</u> .

angļu valoda:

/mʌnɪ/	<u>money</u> ,
/sɛl-̄-ə/	<u>seller</u> ,
/sʌm-̄-ə/	<u>summer</u> ,
/kʌmɪŋ/	<u>coming</u> ,
/kʌlɪ-̄-ə/	<u>colour</u> .

Sonantu kvantitatīvo variantu neievērošana abās valodās ir uzskatāma kā atkāpšanas no literāras izrunas normām. Tādēļ, macoties un macot angļu valodas izrunu, svarīgi ir apgūt sonantu kvantitātes variantus dažādās pozīcijas vārdos un zilbēs, pereizi diferencēt sonantu garumus.

Labus izrunas rezultatus var iegūt ar apzinīgu imitēšanu, kuras pamata ir divu valodu izrunas īpatnību sastatišana.

РЕЗЮМЕ

В статье "Длительность сонантов в современных литературных английском и латышском языках" Вецозола И.П. излагаются результаты исследования длительности сонантов в различных позициях слова современного английского и латышского языков на основе наблюдений при преподавании произношения английского языка латышским студентами.

Отчетлий единичный времен" принята обычная длительность сонанта /в начальной позиции слова/, и, таким образом, установлено 5 вариантов длительности сонантов в обоих языках.

В статье дается подробная характеристика каждого из вариантов в зависимости от окружающих гласных и согласных. Так, в английском языке в неэмфатической речи сонанты наиболее длительны в односложных словах с дифтонгическими сочетаниями и в конце слова, когда они образуют слог вместе с предыдущим согласным. Самые короткие варианты сонантов встречаются в двухсложных словах между коротким ударным и безударным монофтонгом. Длительность английских сонантов не всегда соответствуют длительности сонантов в латышском языке. При произношении английского языка необходимо соблюдать правильные варианты длительности сонантов в различных позициях слов и слогов на основе знания особенностей произношения двух языков.

DAŽI VĒROJUMI PĀR ZILBJU INTONĀCIJĀM MŪSDIENU
LATVIEŠU UN ANGLU VALODĀ

Zilbju intonācijas mūsdienā latviešu literārajā valodā ir viena no raksturīgakajām fonētiskām parādībām.

Latviešu valodā izšķirem trīs zilbju intonāciju tipus: stiepto (~), lauzto (^) un kritošo (\). Minētie zilbju intonāciju tipi latviešu literārajā valodā tiek izrunāti zīlbēs ar garaļiem monoftongiem (piem., vārdos /kā:pa/, kāpa, /pū:lis/, pūlis, /mē:le/, mēle, u.c.), diftongiem (piem., vārdos /laɪks/, laika, /uōdi/, odi, /drāuks/, draugs, u.c.) un diftongiskajiem savienojumiem (piem., /maɪnta/, manta, /kaɪns/, kalns, /iɒ̄:be/, irbe, /gāns/, gans u.c.).

Zilbju intonācijas ir viena no vissavdebīgākajām akustiskajām parādībām latviešu valodā. Ta ir viena no visvecākajām izrunas ipatnībām. Par to J. Endzelīns saka savā darba - "Latviešu valodas gramatika": "Kopš latviešu pirmvalodas laikmeta ir trīs intonācijas: (kapjoša >) lauzta, kritoša un stiepta, kā gariem patskapiem un diftongiem, ta arī īsu patskāpu savienojumiem ar tauto-sillabiskul, r, m, n."¹

Zilbju intonācijas latviešu valodā nav tikai vienkārša ipatnēja akustiska parādība, bet tam ir arī vēl fonologiska nozīme: trejādien zilbju intonācijas tipi diferencē vārdu leksiskās nozīmes (piem., /luōks/, loks (ēdamais), /luōks/, logs, /luōks/, loks (zirga) un vārdu gramatiskās formas, (piem., /r̄t̄:c/, r̄ts (kumoss) (ipaš.v.) - /r̄t̄:c/, r̄ts (lietv.), /siē̄ts/, liels (ipaš.v.) -

¹ Endzelīns J. Latviešu valodas gramatiku. Rīga, 1951, 34. lpp. un 39. lpp.

11. iēsi / liels (kājas, - lietv.) u.c.).

Zilbju intonācijas latviešu valoda izrunā arī neuzsvērtajas zilbēs, piem., /sadzī:ruōt/ / sadzīvot, /nūosīlaūcītīcī/ noslaucīties u.c.¹

Bez tam zilbju intonācijām arī neuzsvērtajas zilbēs ir fonologiske nozīme, kur tās diferēncē vārdu leksiskas nozīmes un gramatiskas formas (piem., /sadzī:t/ / sadzīt (lopus) - /sadzī:t/ / sadzīt (rāta), /apsē:jū/ / apsēju (lauku) - /apsē:jū/ / apsēju (gramatas).

Zilbju intonāciju tipi šķir arī vārdu leksiskas nozīmes uzsvare priekšā, piem., itā:pat/ tāpat - /tā:patil/ tā pati.²

Zilbju intonācijas, kas ir prosodisks izrunas elements, viegli nepakļaujas analizei, ka arī to izruna nav viegli augūstama. Ne tikai citvalodu runātāji grūti apgūst latviešu valodes zilbju intonācijas, bet pat latvieši, kuri dzīvo citos (ne literāras izrunas) rajonos un runā dialekta, ar grūtībam (un dežreiz pat bez penakumiem) apgūst vidusdialekta (literāras valodas) trejadas zilbju intonācijas.

Latviešu valodas zilbju intonācijas ir ne tikai grūti iemacīties izrunāt, bet latvietim ir pat grūti no tam atsvabināties, mācoties kādu no svešvalodām. Ta, piemēram, mācoties angļu valodu, latviešu skolēni un studenti visbiežāk izrunā angļu valodas vārdus ar stiepto intonāciju (~).

Līdz šim angļu valodes fonētisko paradiķu pētījumos zilbju intonācijas jautājums nav vēl skarts. Taču angļu valodas mācīšanas process latviešiem, angļu valodas pāsniedzējam, šis jautājums ir jāpeta.

Zilbju intonācijas problēma ir saistīta ar patskāpu fonēmu sistēmu.

¹ Abele A. Par neužsvērto zilbju intonācijām. F.B.R., XII sēj. Rīga, 1932.

² Endzelīns J. Latviešu valodas gramatika, 35.lpp. un Abele A. FBR XII, 149 skk.

Patskāpu fonēmu sistēmas abas valodās nedaudz etšķiras skaits ziņā: mūsdienē latviešu valoda patskāpu fonēmu sistēmu veido 22(23) fonēmas, bet angļu - 20(21).

Klasificējot patskāpus pēc stabilitates principa, tie abas valodās iedalāmi monoftongos un diftongos.

Monoftongu skaits abas valodās ir vienāds - katra valoda pa 12 fonēmām.

Diftongi skaits ziņā nedaudz etšķiras: latviešu valoda - 10(11), bet angļu - 8(9) fonēmas.

Klasificējot monoftongus pēc kvantitatis principa, tie abas valodās iedalāmi garajos un īsajos monoftongos: angļu valoda: /i:/, /ɪ/, -e, -æ, /u:/, /ʊ/, /ɔ:/, /ɒ/, /a:/, /ʌ/, /ɜ:/, /ə/ / = 12
latv. valoda: /i:/, /ɪ/, /e/, /æ/, /ɛ/, /u:/, /ʊ/, /o:/, /ɒ/, /a/, /ʌ/, /-/, /-/- / = 12

Diftongus veido šādas fonēmas:

angļu valoda: /eɪ, aɪ, ɔɪ, -ɪ, -əʊ, ou, -ʊ, -ə, -əʊ, ɜː, ʌ, ɒ, ʊə, ʊəʊ/ = 8(9)

latv. valoda: /eɪ, aɪ, ɔɪ, uɪ, ɪj, aju, ou, iu, eu, je, uo, -o, -a, -ə, -əʊ, ɔː, ɒː, ʊː, ʊə, ʊəʊ/ = 10(11)

Tuvāk aplūkojot monoftongu sistēma sastātījuma aspekta, varam konstatēt, ka latviešu valoda katram garajam monoftongam pretstatas īssis, veidojot 6 pārus (/i:-ɪ, e:-e, æ:-æ, u:-u, o:-o, a:-a/). Turpretim angļu valoda šādu pāru ir 5 (/ɪ:-ɪ, u:-u, ɔ:-ɒ, a:-ʌ, ɜ:-ə/), jo monoftongiem /eɪ/ un /æɪ/ nav atbilstošie garie monoftongi /e:/ un /æ:/, bet /ɔ:-ə/ pāris nav sastopams latviešu valoda.

Cetri pāri abas valodas ir zināma mērā vienādi:

latviešu val.: /i:-ɪ, u:-u, ɔ:-ɒ, a:-a/

angļu val.: /ɪ:-ɪ, u:-u, ɔ:-ɒ, a:-ʌ/

Taču, analizējot angļu valoda garo un īso monoftongu simbolus (spzīmējumus) un sastatot tos ar latviešu valodas simboliem, redzam, ka latviešu valoda abi monoftongi - garie un īsie - pieder pie viena un tā paša patskāpa tipa, turpretim angļu valoda - ktrs parstav citu patskāpa tipu (kvalitāti). Ta, piemēram, pie patskāpa tipa «i» ar punktiņu uz tā, latviešu valoda pieder abi monoftongi - /i:/ un /i/. Tātad, tie etšķiras tikai ar to, ka

vians ir garš, bet otrs - iss. Turpretim angļu valoda pie *i* tipa pieder tikai garais / i:/, bet Isaīs / / /, bez punktīpas uz tā, pieder pie cita patskapa tipa (kvalitātes) - </>, kas ir bez punktīpas uz tā.

Secīgajumā varēm teikt, ka angļu valoda garais un Isaīs / / / - / / atšķires ne tikai ar īzrunu, bet arī ar savu kvalitāti. Patskapa </> tips izrunājams ar augstāk paceltu mēles vidus daļu cieto aukšleju virzienā un visa mēle ir veirāk pabidita uz priekšu (rezonators maza - tonis gaišaks), bet patskapa </> tips izrunājams ar mazliet atvircītu un zemāku mēles stāvokli (rezonators mazliet lielāks, tādēļ tonis - tumšaks).

Pamatoties uz augstāk teikto un uz tabula datoriem datiem (sk. tabulu Nr.1), varēm secināt, ka angļu valoda ģarie un Isie monoftongi atšķires ne tikai kvantitatīvi, bet arī kvalitatīvi. Turpretim latviešu valoda tie atšķiras tikai kvantitatīvi, bet ne kvalitatīvi.¹

Analizējot diftongu sistēmas abas valodās un aplikojot diftongu komponentu sastāvu un to kvalitati, varēm secināt, ka latviešu valodes diftongi pieder pie isto diftongu grupas, t.i., pie diftongiem, kuros abus komponentus izruna pilnīgi, skaidri, zilbiski un ar vienādu artikulācijas spēku. Angļu valodes diftongi pieder pie neistajiem kritošajiem, izņemot /OY/, t.i., pie diftongiem, kuros pirmo komponentu izruna pilnīgi, skaidri, zilbiski, ar spēcīgu artikulācijas stiprumu, bet otro

¹ Patskāpu fonemas raksturotas šī raksta autores darbos:

Vacozola M. l. Latviešu un angļu valodes patskāpu fonēmu sistēmas salīdzinājums. Kand.disert. Riga, 1954.

2. Fonēmu intonācijas un redukcijas jautājums mūsdienu latviešu un angļu valoda. Rīges pedagoģiskā institūta raksti, VIII sej. Riga, 1958.

3. Mūsdienu latviešu un angļu valodas vārdu fonētiskā struktūra. Monogrāfija (rokreksta). Riga, 1974.

komponentu - vāji, nepilnīgi, neskaidri.¹ (sk.tabulu Nr.2).

Fretstata latviešu valodas zilbju intonāciju trejadiem tipiem, kurus izrunā garajos monoftongos un diftongos (sk. tabulas Nr.1 un 2), angļu valoda dominē viens zilbju intonācijas tips - kritošais / \ /, bet etšķirā no latviešu kritoša - / \ / tipa, angļu valodas kritošo tipu izrunā er balss papildu vibrājumu (modulāciju) - / \ \ /.

Latviešu valoda šāda balss vibrācija nav parasts, tādēļ ta jāmācas (jāvingrinās) izrunāt, kas gan latviešiem parasti grūti padodas.

Ahās valodās monoftongu gerumam ir fonologiska nozīme, piem., latviešu valoda - /p̪t̪/ e / pile - /p̪ile/ pile, /kāpti/ karti - /kartii/ karti, u.c. angļu valoda /kā:t/ cart (rati) - /kʌt/ cut (griezt), /p̪ɪ:t/ peat (kūdras) - /p̪it/ pit (bedre).

Angļu valodā īsajam monoftongam fonologiski pretstātēs tikai viene gars fonēma, jo dominē viens geruma variants - kritošā zilbes intonācija - / \ / (sk. tabulu Nr.1). Latviešu valodā, turpretim, sestopam var-dus, kuros īsajam monoftongam var fonologiski pretstāties arī divi geruma varianti - /~/ un /ː/ vai /~/-/ː/, /ː/-/~, piemēram, /kəp:a/ kapa - /kā:pə/ kapa (lietv.) un /kā:pd/ kapa (darb.v.), /s̪e:jū/ seju (lietv.) - /s̪e:jū/ seju (lietv. un darb.v.) - /s̪e:jū/ seju (darb.v.), piemēri angļu valodā: /p̪v̪t/ pot (ods)- /p̪v̪t/ port (osta), /p̪v̪l:/ null (vilkst) - /pu:l/ pool (dīķis).

¹ Vecozola M. l. Latviešu un engļu valodas divskāpu fonēmu sistēmas vispārīgs raksturojums, LVU Zinātn. raksti, 32.sēj. Rīga, 1959., 89.-103.lpp.

2. Latviešu un engļu valodas atsevišķu divskāpu fonēmu artikulācijas apraksta. LVU Zin.raksti, 42.sēj. Rīga, 1961., 9.-34.lpp.

Tabula Nr.1

PATSKANU TIPI UN TIEM ATBILSTOŠĀS MONOFTONGU FONĒMAS UN TO VARIANTI LATVIEŠU UN ANGLU VALODĀ

patskāpu tipi	Monoftongu fonēmas		Fonēmu varianti	
			Zilbju intonāciju tipi	
	latv. val.	angļu val.	/i/ /ɪ/ /ʊ/ /ʌ/	/e/ /ɛ/ /æ/ /ə/
	garas isās	garas isās	latviešu val.	angļu v.
«i»	/i:/ - /i/	/i:/ - -	/i:/ /ɪ:/ /i:/ /ɪ:/	
«ɪ»	- - -	- - /ɪ/	- - -	
«e»	/e:/ - /e/	- - /e/	/e:/ /ɛ:/ /e:/	
«æ»	/æ:/ - /æ/	- - /æ/	/æ:/ /æ:/ /æ:/	
«u»	/u:/ - /u/	/u:/ - - /	/u:/ /u:/ /u:/ /u:/	
«ʊ»	- - -	- - /ʊ/	- - -	
«ɔ»	- - -	/ɔ:/ - -	- - -	/ɔ:/
«ɒ»	- - -	- - /ɒ/	- - -	
«o»	/o:/ - /o/	- - -	/o:/ - /o:/	
«ɑ»	- - -	/a:/ - -	- - -	/ɑ:/
«ʌ»	- - -	- - /ʌ/	- - -	
«ə»	/d:/ - /ə/	- - -	/ə:/ /ə:/ /ə:/	
«ɜ»	- - -	/ɜ:/ - -	- - -	/ɜ:/
«ə»	- - -	- - /ə/	- - -	
ltrv.-6	6 - 6		17	
angluu.-42		5 - 4		5
Kopā:	12	12	17	5

Tabula Nr. 2

DIFTONGU TIPI UN TIEM ATBILSTOŠĀS DIFTONGU
FONĒMAS UN TO VARIANTI LATVIEŠU UN ANGLU VALODĀ

Diftongu tipi	Diftongu fonēmas - Istašas		Varianti ziltju intonācijas	
	latviešu val.	angļu val.	/~/, /^/, /\ \ /\\/	latviešu valodā angļu v.
Istie				
«ei»	leil	—	/eɪ/, /ėɪ/, /ēɪ/	—
«ai»	lail	—	/aɪ/, /ȧɪ/, /āɪ/	—
«oi»	loil	—	/oɪ/, —, /ōɪ/	—
«ui»	luil	—	/uɪ/, /u̇ɪ/, /ūɪ/	—
(«æi») (læil)	—	—	(/æɪ/, —, /āɪ/)	—
«au»	laul	—	/aʊ/, /āʊ/, /āʊ/	—
«ou»	loul	loul	/oʊ/, —, /ōʊ/	loul
«iu»	liul	—	/iʊ/, /īʊ/, /īʊ/	—
«eu»	leul	—	—, —, /eʊ/	—
«ie»	liel	—	/īe/, /īē/, /īē/	—
«uo»	luol	—	/uɒ/, /ūɒ/, /ūɒ/	—
10(II)	10(II)	1	26(28)	1

neistie kritoš.	Diftongu fonēmas - neistašas-kritoš.		Varianti	
	latv.v.	angļu v.	latviešu val.	angļu v.
«ei»	—	/eɪ/	—	/eɪ/
«ai»	—	/aɪ/	—	/aɪ/
«oi»	—	/oɪ/	—	/oɪ/
«au»	—	/aʊ/	—	/aʊ/
«iu»	—	/iʊ/	—	/iʊ/
«eu»	—	/eʊ/	—	/eʊ/
«ie»	—	/īe/	—	/īe/
«uo»	—	/uɒ/	—	/uɒ/
(«ɔə»)	—	(/ɔə/)	—	(/ɔə/)
7(8)	—	7(8)	—	7(8)

Latviešu valodā, kā jau to augstāk minējām, zilbju intonācijām diftongos ir fonologiska nozīme, piemēram, latviešu valoda - /raūgu/, /raugu/ (darb.v.) - /raūgu/ raugu (lietv.) /ruðku/ loku (darb.v.) - /ruðku/ loku (lietv.).

Angļu valodā diftongus, tāpat ka garos monoftongus, izrunā ar vienu zilbes intonācijas tipu - ar krītošo /ʌ/, /ə/, /aʊd/ /loud/, /eɪ/ /ay/, /ɔʊd/ /shou/ u.c.¹

Abas valodās bieži vien varam sastept vārdus, kuri fonētiski ir vienādi konstruēti, bet kuru izruna tomēr atšķires. Par iemeslu tam ir pašu fonēmu izrunas ipatnības, un, galvenokārt, zilbju intonāciju dažadība, piem., angļu valoda: /ʃaʊt/ shout (kliegt) - latviešu valoda: /šaūti/ saut, angļu valoda: /ka:p/ carp (karpa) - latviešu valoda: /kā:p/ kāp (zemē), angļu valoda: /mi:/ /meal/ (ēdamreize) - latviešu valoda: /mī:/ /mil/.

Pētot angļu valodes zilbju struktūru, varam konstatēt, ka arī angļu valoda ir diftongiskie savienojumi, kuri veido zilbes un kurus arī izrunā ar krītošo zilbes intonāciju, pavadītu ar balss vibrāciju, piem., vārda /frend/ friend, /rental/ renter (nomnieks), /lɒŋgə/ longer (garaks), /lænd/ land (zeme) u.c.

Angļu valodes diftongiskie savienojumi atšķires no latviešu valodes diftongiskajiem savienojumiem ar to, ka tie ir stabilakā, jo zilbes robeža, tos deklīnejot vai konjugējot, nepardala, piem., angļu valoda /selɪd/ send (sūtīt) - /sɛn'dɪŋ/ sending, /sʌn/ /sun/ ('saule') - /sʌnɪŋ/ sunny (saulesīns), /tel/ /tell/ (stastīt) - /telɪŋ/ telling u.c.

¹ Konstatējumi, kuriem nav norādīta literatūra, ir pašas autores vērojumi un pieredzes rezultats.

Latviešu valoda, lokot vārdu, diftongiskos savienojumus jieti pārdele zilbes robeža, piem., /gāls/ gals - /gāls/, /gāns/ gans - /gā-ni/, /kārtīt/ kalt - /kārtīt/ u.c.

Latviešu valoda ir raksturīga ar vienzīlbu vārdiem, kuros diftongiskos savienojumus izrunā ar kritošu zilbes intonāciju /\ \ /, bet bez beiss vibrācijas, piem., /gāns/ gans, /pāls/ palss, /bāps/ bars, /kāmīkam/ ītūpī tur, /kāl/ kal, /sān/ sān u.c.

Minētajos vārdos kritošo zilbes intonāciju parasti neaspzīmē. Tāpat arī angļu valoda, transkribējot vārdus, kritošā zilbes intonācija /\ \ \ /, manuprāt, nav jāaspzīmē. Taču metodiskiem nolūkiem, sastatot divu valodu īpatnības, tā ir jāaspzīmē.

Ja aiz diftongiskā savienojuma angļu valodas vienzīlbu vārdos neseko kāds konsonants, tad šis gala sonants tiek izrunāts garī, piem., /sāni/ sun, son (saule, dāla), /kāmī/ come (nakt), //pādī/ long (garī), /kīlī/ Kill (nosist) u.c.

Latviešu valoda līdzīgos vārdos sonantiem ir normāls garums, resp., iss, piem., /mānī/ man, /kāmī/ kam, /kūlī/ kul, /kālī/ kal, /kāpī/ kar u.c.

Zīlbu intonācijas latviešu valoda, šķiet, izskaidrojamas ar to, ka uzsvērtas un neuzsvērtas zilbes patskapus izruna gandrīz vienlīdz pilnīgi un skaidri un ka visu vārdu kopa izruna "moderato", tas ir, ar vien ēriku artikulācijas spēku. Patskapu kvalitati neuzsvērtajās zilbēs kvalitatīvi nereduce, ka tas ir angļu valoda.

Piemēram, patskapu kvalitati kā išajos, tā arī garajos monofongos un diftongos saglabā: /kāmanas/ kāmanas, /sā:tma:li:na/ sātmalīna, /pā:rna:kusājām/ pārnākušajam, /sādaūzī:jīs/ sādeuzījies u.c.

Angļi, turpretim, izrunātu šos vārdus ar patskapu redukciju neuzsvērtajās zilbēs. - /kāmanas/ kāmanas, /sā:tma:li:na/ sātmalīna utt. un visu vārdu ar "decrescendo" artikulācijas spēku, piem., tados vārdos

ka'lit'erərɪ / literary, lə'bər / labour -
lə'bɔ:rɪəs / laborious, lɪd'monstrætɪv
demonstrative u.c.

"Decrescendo" izrunes veids rada iespēju stipri uzsvērtajās zilbēs izveidot kritošā zilbes intonāciju, pa-vedītu ar balss papildu vibrāciju - / \ \ /.

Nācot engļu valodas izrunu latviešu studentiem, zilbju intonāciju izrunas iemajas rada pasniedzējiem, galvenokārt, divējādē veida grūtības.

Pirmkārt, latviešu studenti izrunā angļu valodes vārdos garos monoftongus, diftongus un diftongiskos savienojumus ar stiepto zilbes intonāciju / ~ /, angļu valodes krītošās zilbes intonācijas vietā / \ \ / . Tā, piemēram, angļu valoda /lədʒ/ large vietā tie izrunā /lɔːdʒ/ (vai arī /lāːdʒ/), /saʊnd/ sound - /saʊnd/, /sænd/ sand - /sæñd/ utt.

Citrkārt, angļu valodas krītošas zilbju intonācijas ar balss papildu vibrāciju / \ \ /, vietā tie izrunā bez balss vibracijas, t.i. tā, kā to izrunā latvieši, piem., angļu vārda /sʌn:/ son vieta - /sən /, /lɛɪ/ lay vieta - /lèi /, /pɪl:/ pill vieta - /pìl /

Pareizu krītošu zilbes intonāciju / \ \ / angļu valodā var iemēcīt latviešu studentiem tād, ja tie ir iemēcīti vispirms atšķirt trīs zilbju intonācijas tipus latviešu valodā: tiem jāatšķir tās pēc dzirdes, tād praktiski jāiņem.

Otrkārt, ja ieiklauss, kā skan angļu valodes krito-
šais tīrs ar balss vibrāciju un kā - latviešu, bez
balss vibrācijes, tad jāimitē praktiski.

Veicot attiecīgus vingrinajumus, studenti apgūst parēizu zilbju intonāciju izrunu kā latviešu, tā arī angļu valodā.

РЕЗЮМЕ.

В статье "К вопросу о слоговой интонации современного английского и латышского языков" Вецозола И. П. дается характеристика слоговой интонации современного латышского и английского языков. Слоговая интонация в латышском языке является не только особенность акустического рода, но и имеет также фонологический характер: три вида слоговой интонации дифференцируют лексические значения слов.

При обучении произношению английского языка латышскими студентами необходимо присоединять особенности слоговой интонации латышского языка, что наиболее тесно связано с фонемной системой гласных родного языка.

В статье подробно рассмотрены системы дифтонгов и монотонгов латышского и английского языков, а также причины образования слоговой интонации в латышском языке.

В отличие от латышского языка в английском языке доминирует только один тип слоговой интонации — падающий, сопровождаемый дополнительной модуляцией голоса.

Своевение правильного произношения английского языка в этом случае зависит от того, как студенты различают типы слоговых интонаций в родном языке и от их способностей имитировать английскую речь, соблюдая правильную слоговую интонацию.

M. BRĒDE

SONANTI / l, m, n / VĀRDA VIDUS POZĪCIJĀ
MŪSDIENU ANGLU UN LATVIEŠU VALODĀ

Sonanti valodas fonēmu sistēmā iepem īpašu vietu, jo tiem piemīt gan konsonantu, gan vokāļu īpašības. Jau L.V. Ščerba 1) norādījis, ka visiem sonantiem raksturīgs tas, ka tiem paralelli nav nebalsīgu konsonantu; ka tie, būdami balsīgi, līdzīgi vokāļiem, nekad nepadara balsīgu iepriekšējo nebalsīgo konsonantu. Bez tam sonanti īpašā veidā piedalās vārda daļšanā zilbēs.

To, ka sonanti kā skapu grupa atrodas it kā starpposmā starp konsonantiem un vokāļiem, nosaka kā sonantu artikulācijas īpatnības, tā arī to akustiskā aina. A. Mutanens 2) balstoties uz eksperimentu, secina, ka sonanti ir visjātīgākie no visiem konsonantiem, kuri izmaina savu garumu, atrodoties dažādās konsonantu kopās, citu kopas elementu ietekmē. Tas, ka sonanti lielā mērā atkarīgi no apkārt esošajām skāpām, tuvina tos vokāļiem.

Sonanti kopā ar vokāļiem ir valodas sonorie elementi, un sonantu atrašanās dažādās pozīcijās vārdā atsevišķu fonēmu un konsonantu grupu elementu veidā būtiski nosaka vienas vai otras valodas izrunas īpatnības.

"Fonēmu distributīvās īpašības parasti tiek analizētas vārda sākuma un beigu pozīcijās, bet ne vidus pozīcijā un divu vārdu sadurā vai divu morfēmu sadurā atvasinātā vai

1) Шерба Л.В. Фонетика французского языка. М., 1963.

2) Mutanen A. Factors Conditioning Consonant Duration in Consonantal Context. Helsinki, 1973.

saliktā vārdā.Taču konsonantu kopu analīze vārdu un morfēmu sadurās svarīga vārdu dalīšanā zilbōs."1)

Tā, klasificējot angļu valodas fonēmas,A.Kohens 2) balstās uz fonēmu distribūciju vārda sākumā, beigās un fonēmu atrāšanos kombinācijās ar citiem konsonantiem.Sīkāk pētot fonēmu savienošanas struktūru angļu val.,G.P.Torsujevs 3) aplūkojis iespējamās konsonantu grupas vārda sākuma un beigu pozīcijā.angļu val. konsonantu grupas vārda sākumā un beigās apskatījis arī H.M.Trabijs 4).

Dž.D.O'Konors,L.Dž.Gerstmans,A.M.Libermans,P.C.Delatrs un F.S.Kūpers 5) izdarījuši secinājumus attiecībā uz atsevišķu sonantu (/w,j,r,l/) distribūciju vārda sākumā pozīcijā.

Ne angļu,ne latviešu valodā konsonanti,to skaitā sonanti, nav pētīti vārda vidus pozīcijā.Tas izskaidrojams ar to,ka vārda vidū doto konsonantu grupu bieži pārdala zilbes robeža,radīdama mazākus (elementu skaita ziņā) konsonantu savienojumus,kurus var aplūkot vārda sākumā un beigās.Taču mūžs interesē arī zilbes robežas vieta šādās konsonantu grupās ar sonantu (vairākiem sonantiem).

Sonantu /l,m,n/ distributīvajai analīzei angļu un latviešu valodā vārda vidū izmantots vārdnīcu materiāls - vārdi ar dažādu zilbju skaitu,kur sonanti figurē kā atsevišķas fonēmas un kā konsonantu grupu komponenti 6). Šajā analīzē

- 1) Максумов И.А. Артикуляторные,акустические,перцептивные и фонологические характеристики английских носовых сонантов. Дисс. на соиск. степени канд. фил. наук. М.,1972.
- 2) Cohen A. The Phonemes of English.The Hague,1952.
- 3) Торсуев Г.П. Вопросы фонетической структуры слова. М.-Л.,1962.
- 4) Truby H.M. Acoustico-cineradiographic analysis consideration. Stockholm,1959.
- 5) O'Connor J.,Gerstman L.J.,Liberman A.M.,Dellatre P.C., Cooper F.S. Acoustical Cues for the Perception of Initial /w,j,r,l/ in English.Word,N13,1957.
- 6) Angļu - latviešu vārdnīca,R. 1966.
Latviešu - angļu vārdnīca,R. 1962.
English - Russian dictionary,M. 1962.

ņemti vērā sonantam vai konsonantu grupai, kurā atrodas sonants, priekšā un aiz tā stāvošie vokāļi. (Angļu valodā sonanti vienmēr pēc pārejas procesa rakstura cieši pieslejas iepriekš stāvošajam vokālim 1).

Vārdiskajā materiālā latviešu valodā iekļauti arī daži īpašvārdi, kuri vārdnīcās nav sastopami, bet valodā ieviesušies, piem., Ahmadulīna u.c. Bez tam ņemtas vērā latviešu valodas lietvārdū un īpasības vārdū formu maiņas, tos deklinējot, īpasības vārdū formas ar noteikto un nenoteikto galotni, darbības vārdū laiku formas, tos konjugējot. Angļu valodā ievērotas lietvārdū daudzskaitla formas, darbības vārda vienskaitla 3. personas vienkārsās tagadnes formas, darbības vārda pagātnes formas.

Sonanti /l,m,n/ un to grupējumi ar citiem konson. vārda vidus pozīcijā

1. Sonanti /l,m,n/ vienas fonēmas lomā intervokālā pozīcijā vārda vidū

Analizēto vārdū skaits angļu val. ar sonantiem /l,m,n/ vārda vidus pozīcijā, ņemot vērā pirms un pēc sonanta stāvošos vokāļus, bija 338

(vārdi ar / l / - 132,
vārdi ar / m / - 112,
vārdi ar / n / - 94).

Raksturīgi, ka sonanti šajā pozīcijā atrodas visdažādākajā vokālu vidē, ja pirms sonantiem ir vokāļi /i,ə,æ/, piem.,

/d i l i:t/ delete;
/a:b i l i t i/ ability;

Russian - English dictionary, M. 1962.

Everyman's English Pronouncing Dictionary by D.Jones
M., 1964.

Krievu - latviešu vārdnīca. R., 1959.

- 1) Потапова Р.К., Камышная Н.Т. Слогоделение с позицией сегментирующей функции речи "Вопросы языкоznания",
1973, №3, с.62-70.

/ i'lekt /	elect;	/ i'læstik /	elastic;
/ mɪlɔ:/	milord;	/ i'lud /	elude;
/ i'leɪʃən /	elation;	/ 'æntilōup /	antilope;
/'sivilaɪz /	civilize.		

No visiem analizētajiem vārdiem procentuāli vislielākais bija atvasinātu vārdu skaits - 47,6% (neatvasināti vārdi - 31,4%, salikti vārdi - 21%). Vārda vidus pozīcijā sonanti visbiežāk stradās uzsvērtā zilbē - / l / - 56,8% gadījumu, / m / - 60% un / n / - 56% gadījumu.

Latviešu val. analizēto vārdu skaits ar sonantiem /l,m,n/ vārda vidū intervekālā pozīcijā bija 410

(vārdi ar / l / - 132,

vārdi ar / m / - 161,

vārdi ar / n / - 117),

kas nedaudz pārsniedz angļu val. sonantu dažādo pozīciju skaitu atkarā no pirms un pēc sonanta esošajiem vokāliem. Sonanti /l,m,n/ vārda vidus pozīcijā sastopami visdažādākajā vokālu vidē, ja pirms tiem atrodas /a, i, u, uo/, piem.,	
/'kamanas/	kamanas; /'səmælju:t/samelot;
/'ā:dāmā:būls/	ādamābols;/āmetis/ ametists;
'kamēr/	kamēr; /dīnamika/dinamika;
'amēba/	amēba; /'amorf/s amorfis;
'dīnamīc/	dīnamīts;/āmulec/ amulets;
'amōnijs/	amonijs;/sāmāitāt/samaitāt;
'amūra/	Amūra; /'sāmuōci:t/samocīt;
'pāmaūt/	pāmaut;/brālameīta/
/sāmīeguōtiēs/	samiegoties; brālameita.

No kopējā vārdu skaita atvasināti vārdi bija 79,8%, neatvasināti vārdi - 19,2%, salikti vārdi - 7%. Proporcionali tas atbilst angļu val. vārdu skaitam, taču procentuālās atšķirības visai jūtamas. Kas attiecas uz sonantu uzsvērto un neuzsvērto pozīciju vārdā, arī šeit vērojamas lielas, atšķirības salīdzinājumā ar angļu val. sonantiem. Latviešu val. sonants / l / atrodas uzsvērtā zilbē tikai 0,75% gadījumu, / m / - 1,9% un / n / - neviens gadījumā. Tas izskaidrojams ar būtisku atšķirību zilbes robežas ieviešanā angļu un latviešu val. divzilbīgos vārdos ar vienu konsonantu intervekālā pozīcijā. Starp šiem monoftongiem, no kuriem pirmais

ir uzsvērta, latviesu val. balsīgie konsonanti, ūai gadījumā sonanti, nenoslēdz pirmo zilbi, bet pieder pie otrās neuzsvērtās zilbes, resp., to iesāk, piem., /'m a - n i / mani.

Angļu val., zilbes robežai ejot caur sonantu 1), pēdējais pieder pie uzsvērtās zilbes, bet tā mazākā daļa piekļaujas otrajai neuzsvērtajai zilbei, piem., /'mʌn - nɪ / money.

2. Sonanti /l,m,n/ 2-konsonantu grupā intervokālā pozīcijā vārda vidū

Angļu val. sonants / l / vārda vidus pozīcijā kopā ar 1 konsonantu, sonantam atrodoties 1.vietā (/ l /+c), sastopams ar visiem konsonantiem, izņemot /ʒ,ŋ/, piem., /e l d i st/ eldest; /'m i:l t a i m / mealtime; /'s c l v e b l / solvable.

Vislielākais skaits šādu konsonantu grupu seko vokāliem /i,e,ɔ:,ɛ,ei,ou/. Savukārt iespējami visu konsonantu kombinējumi ar sonantu / l / 2.vietā (c+/ l /), izņemot /ð,ʒ,h,r,j,w/. piem., /'e i m l i s / aimless; /'k l a u d l æ n d / cloudland; /æp l e i n / airplane.

Aiz vokāliem /i,e,æ,ɔ:,u,ei/ seko vislielākais skaits šādu grupu.

Analizēto vārdu skaits angļu val., kur sonants / l / atrodas kopā ar 1 konsonantu, ievērojot dažādos vokālus pirms un pēc minētās konson.grupas, bija 719 (vārdi ar / l /+c-375; vārdi ar c+/ l / - 344). 61,9% gadījumu sonants / l / atrodās uzsvērtā zilbē (/ l /+c - 92,3%, c+/ l / - 28,8% gadījumu). No visu vārdu skaita procentuāli vislielākais bija saliktu vārdu skaits - 48,5%, gandrīz tikpat daudz atvainātu vārdu - 48,3%, un ļoti maz neatvasinātu vārdu - tikai 3,2%.

Apskatot minētās divkonsonantu grupas, redzam, ka zilbes robeža tās visbiežāk dala tā, ka viens konsonants atrodas vienā zilbē, otrs - otrā zilbē. Tas attiecināms gan uz konson.grupu / l /+c, gan c+/ l /. Pirmajā gadījumā sonants / l / biežāk atrodas pirmajā zilbē uzsvērtā pozīcijā, un

* c - konsonants

I/ Потапова Р.К., Камышная Н.Т. Слогоделение с позицией сегментирующей функции речи. "Вопросы языкоизучения", 1973, №3, с.62-70.

sekajošais konsonants iesāk otro zilbi, parasti neuzsvērtu, piem., /'s i l - k i / / silky. Konsonantu grupā c+/ l / zilbes robeža tiek ieviesta līdzīgi, šoreiz sonantam / l / ie- sākot neuzsvērto otro zilbi, piem., /'r e k - l i s / /reckless. Taču sastopami arī nedalīti šo konsonantu savienojumi vārdā (galvenokārt saliktos un atvasinātos vārdos).

/ l / +c grupā tie ir: /lt, ld, lf, lθ, lj/, piem.,

/'s e l f - æ k t i ð / self-acting;

c+/ l / grupā -: /pl, bl, b̄l, tl, t̄l, dl, d̄l, kl, gl, ḡl, fl, vl, v̄l, sl /, piem., / n i - 'g l e k t / neglect,

/'d̄a b l - e dʒ d / double-edged.

Sonants / l / latviešu val. vārda vidus pozīcijā kopā ar 1 konsonantu, sonantam atrodoties 1.vietā (/ l / +c), sa- stopams ar visiem konsonantiem, izņemot /č, ģ, l, n, dž/, piem., /'a ī v a / alva; /'m ā:l z e m e / mālzeme; /p e ī ā e / pelde.

Visbiežāk dažādas struktūras / l / +c konson.grupas at- rodas aiz vokāļiem /a,a:, e,i,u,ie/.

Konson.grupās c+/ l / ar sonantu kombinējas visi konso- nanti, izņemot /č, ģ, n, d, dž/, piem., /'p ā:r l a s ī:t / pārla- sit; /'k r æ:s l a / krēsla; /'v i z l a / vizla.

Postvokālajā pozīcijā vārda vidū konson.grupa c+/ l / vis- biežāk sastopama aiz vokāļiem /a,e,i,ie/.

Analizēto vārdu skaits latviešu val. ar sonantu / l / 2-konson.grupās bija 813 (vārdi ar / l / +c - 436,

vārdi ar c+/ l / - 37%).

48% gadījumu sonants atradās uzsvērtā zilbē (grupā /l/+c sonants / l / uzsvērts 84% gadījumu, grupā c+/ l / - 5,5% gadījumu). No visu analizēto vārdu skaita 57,4% ir atvasi- nāti vārdi, salikti un neatvasināti vārdi attiecīgi 23,4% un 19,2%.

Abu veidu minētās konsonantu grupas zilbes robeža bie- ži sadala divās daļās, piem., /'s i l - ð a / silda; /'a p - l i s / aplis.

Tomēr iespējama arī šo konson.grupu saglabāšana vienā zilbē. Vārda vidus pozīcijā sastopami šādi sonanta / l / un konsonanta (/ l / +c, c+/ l /) savienojumi: /lc, lg,

lk, ln, ls, lt, bl, fl, gl, kl, pl, sl /,piem.,
/'b a ī t - ā:b u ó l s / baltābols; /'p a - g l ā:p t /
paglābt.

* * *

Sonants / m / angļu val. kopā ar 1 konsonantu, sonantam atrodoties 1.vietā (/ m /+c), vārda vidus pozīcijā sastopams ar visiem konsonantiem, izņemot /ð,ʒ,ŋ/,piem., /'tʃ:m l i s / termless; /b'm j u:z / amuse; /nʌm bə / number.

Aiz vokāļiem /ʌ,æ,ɒ,ei/ sastopams vislielākais skaits šo grupu. Sonantam / m / atrodoties 2.vietā 2-konson.grupā (c+/ m /), ar to neveido 2-konson.savienojumu 6 konsonanti: /ð,ʒ,h,r,j,w/,piem., /'gʌn mən / gunman;
/s t e i t mən t / statement.

Visvairāk konson.grupu c+/ m / atrodas aiz vokāļiem /i:/, /e/.

Analizēto vārdu skaits, sonantam atrodoties gan 1., gan 2. vietā 2-konson.grupās, bija 444 (vārdi ar / m /+c - 256, vārdi ar c+/ m / - 188).

59,5% gadījumu sonants / m / atradās uzsvērtā zilbē (grupā / m /+c - 77,3% gadījumu, grupā c+/ m / - 35,1% gadījumu). Atkarā no vārda morfoloģiskās uzbūves vislielākais bija atvasinātu vārdu skaits - 50,2%. Arī saliktu vārdu skaits tikai mazliet mazāks - 47,7%, neatvasināti vārdi - 4,1%. Gandrīz visos gadījumos silbes robeža pārdala minētās 2-konson.grupas. Tikai 2 no tām paliek nedalītas kā konson.savienojumi: /mj/ un /sm/,piem., /i:- m j u:/ emu. Taču arī šiem konson.savienojumiem paralēli pastāv attiecīgas konson.grupas, kurās sonants / m / un otrs konsonants katrais pieder pie savas zilbes,piem., /d i s - 'm a u n t / dismount.

Latviešu val. sonants / m / vārda vidū kopā ar vienu konsonantu, sonantam atrodoties 1.vietā (/ m /+c), sastopams ar visiem konsonantiem, izņemot /g,h,k,l,n/,piem., /'r ē m d ē:t / remdēt; /'s k r a ī b a / skramba; /h i m : a / himna.

Vislielākais šo konson.grupu skaits atrodas aiz vokāļiem / a,e,u / .

Konson.grupās ar sonantu / m / 2.vietā (C+/ m /) visi konsonanti,izņemot /b,f,j,k,dž/,kombinējas ar / m /,piem., /'l ē:k m e / lēkme; /'ā:r m a l a / ārmala; /p a ī m a / palma.Visvairāk šādu konson.grupu seko vokāļiem /a,i/.

Kopējais analizēto vārdu skaits ar sonantu / m / 2-konson.grupās bija 601 (vārdi ar / m /+c - 249,
vārdi ar c+/ m / - 352).

Uzsvērtā zilbē sonants / m / atradās 33% gadījumu (grupā / m /+c - 75%, grupā c+/ m / - tikai 5,3% gadījumu). Šīs lieklās atšķirības uzsvērto sonanta pozīciju skaita ziņā atsevišķas grupās tāpat kā gadījumos ar sonantu / l / izskaidro zilbes robežas ieviešana aiz pirmā konsonanta.Konson.grupā / m /+c sonants / m / vairums gadījumos pieder pie pirmās,bieži vien uzsvērtās zilbes.Konson.grupā c+/ m / sonants / m / iesāk otro zilbi,kas parasti ir neuzsvērta, piem., /'r i m - t i / rimti; /'a t - m a t a / atmata. Paralēli tam,ka zilbes robeža visos aplūkotajos gadījumos dala konson.grupu divās daļās,sastopami arī nedalīti sonanta / m / un konsonanta savienojumi: / mš, mt, rm, sm, ūm /, piem., /'t u ū ū- a c i s / tumšacis.

Procentuāli vislielākais analizēto vārdu skaits bija atvasināti vārdi - 55,8%,salikti vārdi - 28,6%,neatvasināti vārdi - 17,6%.

Sonants / n / angļu val. vārda vidus pozīcijā kopā ar vienu konsonantu,sonantam atrodoties 1.vietā (/ n /+c), sastopams ar visiem konsonantiem,izņemot /ð,ʒ,ŋ/.piem., /'d e i n t i / dainty; /'g r i:n hɔ:n / greenhorn; /'i n kə m / income. Gandrīz pēc visiem vokāļiem sastopams diezgan liels skaits šo konson.grupu.

2-konson.grupā ar sonantu / n / 2.vietā (c+/ n /)ar to nebiedrojas konsonanti /t,ð,v,θ,ʒ,h,r,j,w,n/.piem., /'fʊl n i s / fulness; /'o u p n a / opener; * /'b r a i t n i s / brightness.

Kombinējumos ar priekšā stāvošiem vokāļiem šo konson.grupu skaits ievērojami mazāks nekā iepriekšējā gadījumā.

Kopējais analizēto vārdu skaits ar 2-konson.grupām, kurās ietilpst sonants / n / vārda vidus pozīcijā,bija 757 (vārdi ar / n /+c - 670,
vārdi ar c+/ n / - 87).

68,8% gadījumu sonants / n / atradās uzsvērtā pozīcijā (grupā / n / +c - 74,5% gadījumu, grupā c+/ n / - tikai 25,3% gadījumu). Aplūkojot analizētos vārdus pēc to morfoloģiskās uzbūves, redzam, ka vislielākais ir atvasinātu vārdu skaits - 64,1%; salikti vārdi - 27% un neatvasināti vārdi - 8,9%.

Visos gadījumos zilbes robeža var pārdalīt konson.grupas / n / +c un c+/ n /, piem., /'sʌn - set / sunset; /'pa:t - na / partner.

Paralēli šo konson.grupu elementu piedeībai divām zilbēm iespējami arī 2-konson.nedalīti savienojumi vārda viņū: / nt, nd, nz, nj, pn, sn /, piem., /'hænd - a ut / hand-out; /'ou - pñ - aid / open-eyed.

Latviešu val. sonants / n /, atrodoties 1.vietā 2-konson.grupā / n / +c, biedrojas ar visiem konsonantiem, izņemot /k, t, g/, piem., /r i ñ da / rinda; /s è nk a pi / senkapi; /'s à rk à n v ï:n s / sarkanvīns.

Visvairāk šādās struktūras konson.grupas sastopamas aiz vokāliem /a,e,i,o,ie/.

2-konson.grupā c+/ n / ar sonantu / n / biedrojas 19 dažādi konsonanti. Izņēmums ir konsonanti /č,f,j,š,dž/, piem., /'bukn ï:t / buknīt; /'atr adne / atradne; /'iesni ēkt / iesniegt.

Arī šajā gadījumā minētā konson.grupa visbiežāk seko vokāliem /a,i,ie/.

Kopējais analizēto vārdu skaits ar sonantu / n / kopā ar vienu konsonantu bija 722 (vārdi ar / n / +c - 411, vārdi ar c+/ n / - 311).

Sonants / n / uzsvērtā zilbē atradās 50,6% gadījumu. Tātad šeit sonanta / n / uzsvērto un neuzsvērto pozīciju skaits ļoti līdzvarots, taču tas ir, tikai pateicoties sonanta / n / uzsvērto un neuzsvērto pozīciju diametrāli pretējam sadalījumam grupās / n / +c un c+/ n /. No visu vārdu skaita vislielākais bija atvasinātu vārdu skaits - 55,8%; salikti vārdi - 28,3% un neatvasināti vārdi - 15,9%.

Zilbes robeža, tāpat kā visos līdz šim aplūkotajos gadījumos, pārdala minētās 2-konson.grupas un nosaka to elementu piedeību divām dažādām zilbēm, piem., /l i n-s æ:k l a s/

līnsēklas.

Nedalīto 2-konson. savienojumu skaits niecīgs; / ns, kn /, piem., /'ū:d ē n s - , a ù k s / īdensaugš.

* * *

Visu analizēto vārdu skaits angļu val. ar 2-konson.grupām, kurās ietilpst sonanti /l,m,n/ vārda vidus pozīcijā, bija 3743. Atkarā no vārda morfoloģiskās uzbīves vislielākais bija atvasinātu vārdu skaits - 47,8%, tam loti tuvs saliktu vārdu skaits - 46,1%; neatvasināti vārdi - 6,1%.

/l,m,n/ uzsvērto pozīciju skaits (61%) ievērojami lielāks par to neuzsvērto pozīciju skaitu (39%).

Latviešu val. atbilstošais analizēto vārdu skaits bija 2136, norādot, ka 2-konson.grupas ar sonantiem angļu val. atradās dažādākā intervokālā pozīcijā, ievērojot pirms un pēc konson.grupas esošos vokālus. Arī latviešu val. dominē atvasināti vārdi - 55,8%; salikti vārdi - 26,5% un neatvasināti vārdi - 17,7%. Proporcionali šāds sadalījums pilnībā atbilst attiecīgajam angļu val.vārdu sadalījumam.

Vārdos ar 2-konson.grupu, kuros sonants atrodas 1.vietā, dotois sonants visbiežāk ir uzsvērtā pozīcijā abās valodās. Ja sonants 2-konson.grupā atrodas 2.vietā, tad vairumā gadījumu tas ir neuzsvērts kā angļu, tā latviešu val.

Abās valodās zilbes robeža var pārdalīt visas 2-konson.grupas ar sonantiem. Nedalīto sonanta un konsonanta savienojumu skaits angļu val. lielāks nekā latviešu val.

3. Sonanti /l,m,n/ 3-konsonantu grupā intervokālā pozīcijā vārda vidū

Sonanti /l,m,n/ 3-konson. grupas sastāvā var atrasties 1., 2.vai 3.vietā minētajā grupā. Jebkuru 3-konson.grupu var uzskatīt par 2-konson.grupas savienojumu ar kādu trešo konsonantu 1).

Sonants / l / angļu val. vārdos.

/ l / +2c

Sonantam / l / atrodoties 3-konson.grupā 1.vietā angļu

I/ Торсюев Г.П. Вопросы фонетической структуры слова.
М.-Л., 1962.

val., tika konstatētas 80 dažādas konson.grupas, to skaitā konson.grupas / l / +2troksneņi un / l / +1troksnenis+1sonants. Kā sastāvelementi tajās ietilpst visi konsonanti, izņemot /θ, ð, ʒ, ʃ/, piem., /'f i:l d g^:n / field-gun;
/ h e l p l i s / helpless.

Šādas 3-konson.grupas seko mazākam vokālu skaitam nekā tas bija vērojams 2-konson.grupā / l / +c. Visbiežāk 3-konson.grupa / l / +2c seko vokāliem / e,ɔ:,ou/. Neviens no minētajām konson.grupām nepalieka nedalīta savienojuma veidā. Zilbes robeža, pamatojoties uz introspektīvo analīzi, tika konstatēta vai nu aiz sonanta / l /, vai arī aiz tā savienojuma ar sekojošo konsonantu. To lielā mērā nosaka vārda morfoloģiskā uzbūve, piem., /'fɔ:l s - n i:s / falseness, kā arī tas princips vārdu dalīšanā zilbēs, ka nedalīts var palikt konsonantu savienojums, kas sastopāms arī vārda sākuma pozīcijā, piem., /'v j u:/ view; /æ l - v j u lə / alvular.

No 13 dažādiem 2-konson.savienojumiem vārda vidus pozīcijā (/ ld, lf, lk, lp, ls, lt, lv, lz, lf, bl, fl, kl, pl/), kas radušies, 3-konson.grupai sadaloties divās daļās, 7 - / lt, ld, lf, pl, bl, kl, fl / - bija sastopami nedalītā veidā vārdos ar 2-konson.grupām / l / +c un c+/ l /.

c+/ l / +c

3-konson.grupā ar sonantu / l / 2.vietā tika konstatētas 59 dažādas konson.grupas, kuru veidošanā piedalās visi konsonanti, izņemot /θ, ð, ʒ, ʃ/, piem., /n i:d l f iʃ / needle-fish; /'t e i:b l mən / table-man.

Šo grupu skaitā ir tādas, kas sastāv no sonanta / l / un 2 troksneņiem un no sonanta / l /, 1 troksneņa un 1 sonanta.

Visos vārdos zilbes robeža atdala pirmo konsonantu ar tam sekajošo sonantu / l / no pēdējā konsonanta. Sonants / l / ir zilbisks, veidodams neuzsvērtu zilbi kopā ar konsonantu, kas atrodas pirms tā, piem., /'t rʌ:b l-səm / troublesome.

2c+/ l /

Vārdos ar sonantu / l / 3.vietā 3-konson.grupā tika konstatētas 52 strukturāli dažādas konson.grupas. To vei-

došanā piedalās visi konsonanti, izņemot /ʒ, h, r, j, w/, piem., /'s i:d p l o t / seed-plot; /'t e i s t l i s / tasteless. Vislielākais skaits šo 3-konson.grupu seko vokāļiem /i, e, æ,ʌ/. Arī konson.grupa 2c+/ l / visos gadījumos, izņemot vienu, tiek sadalīta vārdā, piem., /'d i m - p l i / dimply; /'s a u d - l i s / soundless.

Kā nedalīts konson. savienojums vārda vidū sastopams / spl / saliktā vārdā: /'hæ-, s p l i t i ñ / hair-splitting.

Kopējais analizēto vārdu skaits ar sonantu / l / 3-konson. grupā bija 532 (vārdi ar / l / +2c - 203, vārdi ar c+/ l / +c - 108, vārdi ar 2c+/ l / - 221).

Sonants / l / uzsvērtā zilbē atradās 54% gadījumu. Atkarā no vārda morfoloģiskās uzbūves vislielākais bija saliktu vārdu skaits - 67,7%; atvasihāti vārdi - 31,4%; neatvasināti vārdi - tikai 0,9%.

Sonants / l / latviešu val. vārdos.

/ l / +2c

Latviešu val., sonantam / l / atrodoties 1.vietā 3-konson.grupā, tika konstatētas 77 šādas grupas. Visi konsonanti, izņemot /č, ē, h, ɿ, ū, dz, dž/ ietilpst šo konson.grupu sastāvā, piem., / g a ī d n i ē k s / galdnieks; / c i ī c t ē:u s / ciltstājs; / m æ ī n m a t i s / melnmatis.

Viena un tā pati konson.grupa var tikt sadalīta arī divējādi, piem., / a l - t r u i s c / altruists; / b a ī t - r u ō c e / baltroce.

Šeit bieži noteicošās ir izrunas iemaspas uz vārda morfoloģiskā sastāva apzināšanās pamata.

3-konson.grupai sadaloties 2-konson.savienojumā ar tur ietilpstoto sonantu / l / un 1 konsonantu, tika konstatēti 11 dažādi 2-konson.savienojumi ar sonantu: / lc, ld, lg, lk, lm, ln, lp, ls, lš, lt, lv /. 6 no tiem (/ lc, lg, lk, ln, ls, lt /) sastopami arī 2-konson.grupā nedalīta savienojuma veidā.

c+/ l / +c

Vārdos ar 3-konson.grupu, kur sonants / l / atrodas 2.vietā, tika konstatētas tikai 7 dažādas konson.grupas, kuras bez

sonanta / l / veido 2 troksneņi un vienā gadījumā - 2 sonanti, piem., / 's ā: k l k u ū p i s / sēklkopis;
/ 'k u ū l m ā: m s / kurilmēms.

Vokālu skaits, kas atrodas pirms šādām konson.grupām, ir ļoti mazs. Tāpat kā angļu val., visos gadījumos 2.vietā esošais sonants / l / kopā ar iepriekšējo konsonantu veido neuzsvērtu zilbi, pēdējam grupas komponentam iesākot nākošo zilbi: / 's ā:- k l - k u ū p i s / sēklkopis.

2c+/ l /

Sonantam / l / atrodoties 3.vietā 3-konson.grupā, tika konstatētas 49 dažādas 3-konson.grupas, kurās kā to komponenti ietilpst visi konsonanti, izņemot / ģ, h, j, k, v, ū, dž/. 3-konson.grupas sastāvā bez sonanta / l / var būt 2 troksneņi, 1 troksnenis un 1 sonants, piem., / 'a p k l ā:t / apklopīt; / 'k r i ū s l i s / krimslis.

Vislielākais skaits strukturāli dažādu 2c+/ l / grupu seko vokāliem / a, i /. Arī latviešu val. 3-konson. grupa neviens gadījumā vārda vidus pozīcijā nepaliekt kā konson. savienojums, piem., / 'a t - k l ā e p u ū t / atklepot; / 'b ā: r z - l a p: e / bērzlape.

Kā visos iepriekš aplūkotajos gadījumos, iespējams arī diņējāds vienas un tās pašas 3-konson.grupas dalījums atkarā no vārda morfoloģiskās uzbūves: / 'ā m - p l i t ū: d a / amplitūda; / 'k r a ū p - l a ū z ū s / kramplauzis.

Vārda vidū tika konstatēti 6 dažādi 2-konson.savienojumi ar sonantu / l / 2.vietā: / pl, bl, kl, gl, fl, sl /.

Kopējais analizēto vārdu skaits latviešu val. ar 3-konson.grupu, kurā ietilpst sonants / l / vārda vidū, bija 366 (vārdi ar / l / +2c - 181,

vārdi ar c+/ l / +c - 8,

vārdi ar 2c+/ l / - 177).

Tas sastāda 65,6% no atbilstošā angļu val. vārdu skaita. Uzsvērtā zilbē sonants / l / atradās 50,7% gadījumu.

Nemot vārā analizēto vārdu morfoloģisko uzbūvi, vislielākais bija atvasinātu vārdu skaits - 49,1%; salikti vārdi - 47% un neatvasināti vārdi - tikai 3,9%.

Sonants / m / anglu val. vārdcs.

/ m /+2c

Anglu val. 3-konson. grupā ar sonantu / m / 1.vietā kā tās komponenti sastopami visi konsonanti, izņemot /g,dʒ,v,ð,ʒ,n,ŋ/, piem., /'d i m p l i / dimply;
/k æ m p f a i ə / camp-fire.

Analizētajos vārdos tika konstatētas 30 šādas grupas, kuras bez sonanta / m / veido 2 troksneņi vai 1 troksnenis un 1 sonants. Visvairāk 3-konson. grupu / m /+2c sastopamas aiz vokāliem /æ,ʌ/. Visos vārdos konson. grupu pārdala zilbes robeža, piem., /ʌ m - 'b r e l ə / umbrella;

/'pʌm p - r u m / pump-room.

Zilbes robežai pārdalot 3-konson. grupu, izveidojas tikai 2 dažādi 2-konson. savienojumi ar sonantu / m /: / mp / un / mz /.

c+/ m /+c

3-konson. grupa ar sonantu / m / 2.vietā tika konstatēta vienā gadījumā. Tās sastāvā visi konsonanti ir sonanti: / nmj / - /ʌn - 'm j u:z i k ə l / unmusical.

2c+/ m /

31 dažāda sastāva konson. grupu 2c+/ m / veidošanā piede-lās visi konsonanti, izņemot /θ,ʒ,h,j,w,r/, piem., /'dʌst mən / dustman; /'fju:g ɻ m æn / fugleman. Raksturīgi, ka vairumā gadījumu 3-konson. grupu bez sonanta / m / veido vēl kāds cits sonants un troksnenis. Visbiežāk šī grupa seko vokālim /e/.

Visos gadījumos, izņemot vienu, zilbes robeža pārdala konson. grupu 2c+/ m /, piem., /h æ n d - m e i d / handmade;
/gʌn - s m i θ / gunsmith.

Visu analizēto vārdu skaits ar 3-konson. grupām, kurās atrodas sonants / m /, anglu val. bija 202

(vārdi ar / m /+2c - 124,

vārdi ar c+/ m /+c- 1,

vārdi ar 2c+/ m / 77).

Tāpat kā sonants / l /, arī / m / aplūkotajās 3-konson. grupās kopumā atradās līdzsvarotā proporcijā uzsvērto un neuzsvērto pozīciju skaita ziņā. 54,5% gadījumu sonants / m / bija uzsvērts, 45,5% - neuzsvērts.

No kopējā vārdu skaita vislielākais ir saliktu vārdu skaits - 58,9%; tiem seko atvasināti vārdi - 39,6% un neatvasināti vārdi - 1,5%.

Sonants / m / latviešu val. vārdos.

$$\angle m / +2c$$

Latviešu val. vārda vidus pozīcijā konstatētas 37 ū-konson. grupas ar sonantu / ə / 1.vietā. To veidošanā piedalās visi konsonanti, izņemot /č, ģ, h, k, ķ, š, dž/, piem., /'ā n s a ī b l i s / ansamblis; /'t u ī s s ā r k ī n s / tumssarkans.

Struktūras ziņā vislielākais skaits šādu konson.grupu sa-
stopams pēc /i,u/. Zilbes robeža visos gadījumos pārdala
minēto konson.grupu, piem., /'g r a ī - s t ī:t / gramstīt;

Tā rezultātā konstatēti 7 dažādi 2-konson.savienojumi, kuros ietilpst sonants / m /; / mb., mt., ms., mz., mš., mf /.

c++ / m / +c

Sonants / m / 2.vietā 3-konson.grupā sastopams 7 gadījumos. Šo konson.grupu veidošanā piedalās sonanti un troksneņi (/ smk /, / lmv /). Zilbes robežai pārdaļot konson.grupas c+/ m /+c, rodas 3 dažāda sastāva 2-konson.savienojumi: / sm, lm, vm /. Vienā gadījumā 3-konson.grupa / rmj / paliek nedalīta vārda vidus pozīcijā: / 'k u ī m j - ā:d a/kurmjāda.

2c+/ m /

Sonants / m / 3.vietā 3-konson.grupā konstatēts 30 gadījumos. Šīs konson.grupas komponenti var būt visi konsonanti, izņemot /č, f, ģ, l, v, dz, dž/, piem., /' a p s m ē:r é:t / apsmērāt; /'l e ī t m ë:r s / lentmērs.

Visbiežāk 3-konson.grupa 2c+/ m / sekot vokāliem /a,e/.

Neviena no šīm konson.grupām nav sastopama nedalīta vārda vidū, piem., /'n a k c - m i ē r s / naktsmiers.

Iespējams arī divējāds konsonantu dalījums:

/m ā:l - s m i ī c / mālsmilts;

/'sl s-maze / salsmaize.

Analizēto vārdu skaits ar sonantu / m / 3-konson. grupā latviešu val. bija 192 (vārdi ar / m / +2c - 88,

(vārdi ar c+/ m / +c - 8,
vārdi ar 2c+/ m / - 96).

Vidēji sonants / m / uzsvērtā pozīcijā sastopams 48,3% gadījumos. No kopējā vārdu skaita salikti vārdi - 49,5%, atvasināti vārdi - 45,8% un neatvasināti vārdi - 4,7%.

Sonants / n / angļu val. vārdos.

/ n / +2c

Angļu val. sonants / n / kopā ar 2 sekjošiem konsonantiem veido 79 dažādas 3-konson.grupas. To komponenti var būt vieni konsonarti, izņemot /ʒ, ŋ/, piem., /'t i n p l e i t / tin-plate; /'s æ n d p e i p / sandpaper.

Vislielākais skaits dažādas struktūras / n / +2c grupu seko vokāliem /i, æ, ʌ, ə/. Visos gadījumos zilbes robeža pārdala minēto konson.grupu, piem., /'sʌn - b l a i n d / sun-blind; /'h æ n d - b u k / handbook.

Vairākos vārdos vienu un to pašu konson.grupu zilbes robeža var dalīt divējādi, piem., /ʌ n - 't r ʌ b l ɪ d / untroubled; /'f r ʌ n t - r æ ŋ k / front-rank.

Zilbes robežai sadalot minēto konson.grupu, izveidojas 7 dažādi 2-konson.savienojumi ar / n / 1.vietā, to skaitā arī tādi, kur 2.vietā stāvošais sonants kopā ar / n / veido zilbi: /nd, ns, nt, nz, nt, nd, nl/. 3 no šiem 2-konson.savienojumiem - / nt, nd, nz / sastopami arī vārdos ar 2-konson. grupu.

c+/ n / +c

Dažādas 3-konson.grupas ar sonantu / n / 2.vietā tika konstatētas 20 gadījumos. Pirmais šīs grupas komponents ir troksnenis, trešais komponents - vai nu troksnenis vai sonants (/ vnp, pnl /). Šo 3-konson.grupu veidošanā nepiedalās konsonanti /b, g, tʃ, dʒ, θ, ð, ʃ, ʒ, j, w, ŋ/. Visos gadījumos 2.vietā esošais sonants / n / kopā ar iepriekšējo konsonantu veido neuzsvērtu zilbi, nākošajai zilbei sākoties ar 3-konson. grupas 3.komponentu - troksneni vai sonantu šājā gadījumā, piem., /'o u - p n - m a i n d i d / open-minded.

2c+/ m /

Sonantam / n / atrodoties 3.vietā 3-konson. grupā, divi

pirmie konsonanti var būt 2 troksneņi vai 1 troksnenis un 1 sonants (/ spn /, / nkn /), piem., /'bɔ:l dr̩ i s / baldness; /'tɔ:t l̩ nek / turtle-neck.

Pavisam angļu val. tika konstatētas 13 šādas konson. grupas. Visos gadījumos zilbes robeža pārdala grupas 2c+/ n/, piem., /'self-n̩ i s / selfness;

/'n̩ ou - bl̩ - n̩ i s / nobleness.

Kopējais vārdu skaits, kurā tika aplūkotas 3-konson. grupas ar sonantu / n / kā vienu šo grupu komponentu, bija 487 (vārdi ar / n / +2c - 440,
vārdi ar c+/ n / +c - 27,
vārdi ar 2c+/ n / - 20).

Vairumā gadījumu sonants / n / atradās uzsvērtā pozīcijā (68,2%). Atkarā no morfoloģiskās uzbūves visvairāk tika konstatēti atvasināti vārdi - 54%, salikti vārdi - 44,2%, neatvasināti vārdi - tikai 1,8%.

Sonants / n / latviešu val. vārdos.

/ n / +2c

Latviešu val. 3-konson. grupas ar sonantu / n / 1.vietā tika konstatētas 54 gadījumos. Kā komponenti to veidošanā piedalās visi konsonanti, izņemot /č, ģ, l, dž/, piem., /'mañtnīca / mantnīca; /l i ñ drak i / lindraki. Divi pēdējie 3-konson. grupas komponenti var būt 2 troksneņi vai viens troksnenis un 1 sonants. Vislielākais skaits strukturāli dažādo konson. grupu seko vokāliem/a, e, i/. Neviena 3-konson. grupa nepalieka kā nedalīts savienojums vārda vidū. 7 gadījumos viena un tā pati 3-konson. grupa tiek dalīta divējādi, piem., /'c ē ñ - s t i ē s / censties; /'ū:d ē n s - , t u ū r n i s / ūdenstornis.

Tika konstatēti 6 dažādi 2-konson. savienojumi ar / n / 1.vietā, kas radušies, 3-konson. grupai sadaloties:/ nc, nd, nf, ns, nt, nz /.

c+/ n / +c

Sonantam / n / atrodoties 2.vietā 3-konson. grupā, sastopamas 17 dažādas konson. grupas. To sastāvā bez sonanta / n / ietilpst gan 2 troksneņi, gan 1 troksnenis un 1 sonants, gan 2 sonanti, pēdējā gadījumā veidojot tikai no so-

nantiem sastāvošu 3-konson. grupu, piem., /'p ē:r n̄ g a d / pērngad; /'p i l̄ n̄ m e t r ā:ž a / pilnmetrāža.
Tāpat kā angļu val., arī latviešu val. sonants / n / kopā ar iepriekšējo konsonantu veido patstāvīgu neuzsvērtu zilbi, pēdējam 3-konson. grupas komponentam iesākot sekojošo zilbi.

2c+/ n /

Vārdos ar 3-konson. grupu, kur sonants / n / atrodas 3.vietā, tika konstatētas 19 strukturāli dažādas grupas, kuru veidošanā piedalās 12 konsonanti, piem., /'a t k n i ē p t / atkniebt; /'p ā:r k n ā:p t / pārknäbt.

Visos gadījumos zilbes robeža sadala 3-konson. grupu, piem., /'b l ī:g z - n a / blīgza; /'u s - s n i k t / uzsniqt.

Iespējams arī vienas un tās pašas konson. grupas divējāds dalījums, piem., /'p ā:r - s n i ē k t / pārsniegt; /'s ī:r s - n ī:k s / sirsniqs.

Visu vārdu skaits ar 3-konson. grupu, kuras sastāvā atrodas sonants / n /, bija 288 (vārdi ar / n / + 2c - 170, vārdi ar c+/ n / + c - 30, vārdi ar 2c+/ n / - 88).

Vairums gadījumos sonants / n / atrodas neuzsvērtū zilbē - 55,2%. Vislielākais analizēto vārdu skaits bija salikti vārdi - 49%, atvasināti vārdi - 45,5%, neatvasināti vārdi - 5,5%.

* * *

Salīdzinot analizēto vārdu skaitu angļu val. ar sonantiem /l,m,n/ 3-konson. grupās vārda vidus pozīcijā, redzam, ka vislielākais ir vārdu skaits ar sonantu / l /; tam seko vārdi ar sonantu / n / un visbeidzot ar sonantu / m /. Šāds sadalījums pilnībā atbilst arī latviešu val. analizētajiem vārdiem. Tas liecina par to, ka abās valodās sonants / l /, atrodties 3-konson. grupā vārda vidū, var atrasties dažādākā vokālu vidē nekā sonanti / n / un / m /. Ja aplūkojam vārdu skaitu ar sonantiem /l,m,n/ atsevišķi, tad redzam, ka angļu val. visos gadījumos atbilstošais vārdu skaits ir lielāks nekā latviešu val. Angļu val. vārdu skaits ar sonantiem /l,m,n/ sadalās šādi: vislielākais ir

vārdu skaits ar konson. grupām / l / +2c, / m / +2c un / n / +2c.

Latviešu val. vārdi ar sonantiem / l / un / m / ir vairākumā, ja minētie sonanti atrodas 3.vietā 3-konson. grupās - 2c+/ l /, 2c+/ m /. Vārdi ar sonantu / n / ir vairākumā, ja / n / atrodas 1.vietā - / n / +2c.

Uzsvērto un neuzsvērto pozīciju attiecība atkarīga no tā, kādas struktūras 3-konson. grupā sonants ietilpst, un no analizēto vārdu skaita šajās grupās. Visumā anglu val. sonanti /l,m,n/ galvenokārt atradās uzsvērtā pozīcijā (ņemot vērā kā galveno, tā sekundāro uzsvaru).

Latviešu val. kopumā sonantu uzsvērtās un neuzsvērtās pozīcijas vārdā loti līdzsvarotas.

Atkarā no vārdu morfoloģiskās uzbūves kā anglu, tā arī latviešu val. dominē salikti vārdi. Vismazāk sastopami neatvasināti vārdi ar sonantiem 3-konson. grupās.

Raksturīgi, ka nedalīti 3-konson. savienojumi ar sonantiem /l,m,n/ vārda vidū tikpat kā nav sastopami nevienā no pētāmajām valodām.

Zilbes robežai dalot 3-konson. grupu ar sonantu / l / tajā, anglu val. izveidojas 26 dažādi 2-konson. savienojumi, to skaitā 10 ar zīlbiskajiem sonantiem: / lp, lt, ld, lk, lf, lv, ls, lz, lf, pl, bl, tl, kl, gl, fl, sl, bl, dl, gl, pl, tl, kl, vl, sl, zl, nl /.

Latviešu val. minētajā gadījumā izveidojas 21 nedalīts 2-konson. savienojums: / lc, ld, lg, lk, lp, ls, lt, lv, lm, ln, lš, pl, sl, kl, gl, tl, dl, kl, tl, rl /. Tādi 2-konson. savienojumi kā / ld, lk, lp, ls, lt, lv, bl, kl, pl, sl, fl, gl, dl, gl, tl / vārda vidus pozīcijā sastopami anglu un latviešu val.

Zilbes robežai dalot 3-konson. grupu ar sonantu / m / tajā, anglu val. izveidojas tikai 4 dažādi 2-konson. nedalīti savienojumi: / mp, mz, mj, sm /.

Latviešu val. Šajā gadījumā izveidojas 12 dažādi 2-konson. savienojumi: / mb, mf, mp, ms, mš, mt, mz, sm, lm, rm, ūm, ūm /. Kā anglu, tā latviešu val. sastopami 2-konson. savienojumi / mp, mz, sm /.

Sadaloties 3-konson. grupai ar sonantu / n / tās sastā-

vā, angļu val. rodas 13 dažādi 2-konson. savienojumi: / n̄, ns, nt, nz, ntʃ, ndʒ, nl, dn̄, pn̄, sn̄, tn̄, vn̄, zn̄ /. Arī latviešu val. tika fiksēti 13 dažādi 2-konson. savienojumi ar sonantu / n / to sastāvā, sadaloties 3-konson. grupai: / nc, nd, nf, ns, nt, nž, sn, kn, dn, sn̄, tn̄, ln̄, vn̄ /. 5 gadījumos 2-konson. savienojumi sastopami kā angļu, tā latviešu val.: / nd, nt, ns, sn̄, tn̄ /.

Gandrīz visos gadījumos ar dažādām 3-konson. grupām vārda vidū ir vārdi, kuros zilbes robežas vietu uz auditīvās analīzes pamata viennozīmīgi noteikt nevar, piem., /'fɜːstlɪ i/ firstly; /'fənðnɪs/ fondness; /plæksnɛ/ plēksne; /'zaliktɪs/ zalktis.

Sonanti /l,m,n/ 4-konsonantu grupā intervokālā pozīcijā vārda vidū

Analizējot vārdus ar 3-konson. grupām tajos, šīs grupas tika uzskatītas kā 2-konson. savienojumi ar vēl vienu konsonantu. Tas, kā zilbes robeža šādu 3-konson. grupu sadala vārdā, pilnībā attaisno minēto principu.

Analizējot 4-konson. grupas vārdā, grūti noteikt vienu principu to strukturālajā izveidē. Jāpiebilst, ka no visiem vārdiem ar sonantiem /l,m,n/ konson. grupās netika fiksēts neviens neatvasināts vārds.

Sonants / l / angļu val. vārdoš.

/ l / +3c

Angļu val. tika konstatētas 20 dažādas struktūras 4-konson. grupas, kurās sonants / l / atradās 1.vietā. Aiz sonanta / l / var sekot 3 troksneņi (/ ifst /), 2 troksneņi un 1 sonants (/ ltsm /). Zilbes robeža visos gadījumos pārdala 4-konson. grupu, piem., /'self-draiv/ self-drive; /'helmsman/ helmsman.

c+/ l / +2c

4-konson. grupas sastāvā ar sonantu / l / 2.vietā visos vārdoš ir vēl kāds sonants, piem., / blkl /. Vienīgais izņēmums ir konson. grupa / visp /. Zilbes robeža atdala 2 pirmos grupas konsonantus no 2 pēdējiem konsonantiem. Sonants / l / kopā ar iepriekš stāvošo konsonantu veido patstāvīgu zilti: /'dʌbʌbl̄-brestd/ double-breasted.

3c+/ l / +c

4-konson. grupā ar sonantu / l / 3.vietā bez / l / gan-drīz visos gadījumos ir vēl kāds sonants, nereti 2 sonanti, piem., / mbln /, / ntln /. Raksturīgi, ka parasti minētā konson. grupa sadalās 3 zīlbēs, piem., / h ~ m - b l - b i: / humble-bee.

3c+/ l /

Konson. grupa ar sonantu / 3/ 4.vietā veidojas no 3 troksneņiem un / l / vai arī no 2 troksneņiem, 1 sonanta un / l /, piem., / kspl /, / mpbl /. Visos aplūkotajos gadījumos, izņemot vienu, zilbēs robeža dala 4-konson. grupu uz pusēm: / ē d:- d n - p l p t / garden-plot.

* * *

Kopējais vārdu skaits ar 4-konson. grupu, kuras sastāvā ietilpst sonants / l /, bija 121 (vārdi ar / l / +3c - 23, vārdi ar c+/ l / +2c - 21, vārdi ar 2c+/ l / +c - 45, vārdi ar 3c+/ l / - 32).

Vidēji sonants / l / vairumā gadījumu tika fiksēts neuzsvērtā pozīcijā - 68,6%, tā kā visās dažādas struktūras 4-konson. grupās, izņemot grupu / l / +3c, sonants / l / dominēja neuzsvērtā pozīcijā. Visas 4-konson. grupas pārsvarā atradās saliktos vārdos - 78,5%; atvasināti vārdi - 21,5%. Zilbes robežas vietas noteikšana saliktos vārdos nesagādāja īpašas grūtības, jo šajā gadījumā loti ietekmīga ir vārda morfoloģiskā uzbūve. Arī atvasinātos vārdos zilbes robeža sakrit ar vārda morfoloģisko dalījumu.

Sonants / l / latviešu val. vārdos.

/ l / +3c

Latviešu val. tika konstatētas 24 dažādas struktūras 4-konson. grupas ar sonantu / l / 1.vietā. Šo grupu sastāvā bez / l / var būt 3 troksneņi, 2 troksneņi un 1 sonants, 1 troksnenis un 2 sonanti, piem., / lscv /, / lčpl /, / lnpl /. Gandrīz visos gadījumos 4-konson. grupas komponenti atrodas 2 dažādās zīlbēs, piem., / ģ e n e r ā: l - s t r e ī ks /, generālstreiks;

/'b a l t - k v ē:l e / baltkvēle;

/'v a l s c - v ī:r s / valstsvīrs.

Vienā gadījumā minētās grupas komponenti piederīgi 3 zilbēm: /'f i l ī - t r - p a p ī:r s / filtrpapīrs.

c+/ 1 /+2c

Latviešu val. tika konstatēta tikai viena 4-konson. grupa ar sonantu / l / 2.vietā - , g l p r /. Sonants kopā ar iepriekšējo konsonantu veido atsevišķu zilbi:

/ v i ē - g l - p r ā:t ī:k s / vieglprātīgs.

2c+/ 1 /+c

Arī sonants / l / 3.vietā 4-konson. grupā tika konstatēts tikai vienā gadījumā - / ntlm /. Šīs grupas komponenti piederīgi 3.zilbēm: /'d ž ē n - t l - m e n i s / džentlmenis.

3c+/ 1 /

4-konson. grupa ar sonantu / l / 4.vietā fiksēta 8 gadījumos. Tās sastāvā bez / l / sastopami 3 troksneņi, 2 troksneņi un 1 sonants, 2 sonanti un 1 troksnenis, piem., / kspl /, / nspl /, / rmsl /. Zilbes robežas vieta ir vai nu aiz diviem pirmajiem konsonantiem, vai pirms sonanta / l /:

/'e k s - p l o d ē:t / eksplodēt;

/'p ī r m s - l a ū l ī:b u / pirmslaulību.

* * *

Latviešu val. kopējais vārdu skaits ar sonantu / l / 4-konson. grupās bija tikai 47 (salidz.-angļu val. - 121):

vārdi ar / l / +3c - 35,

vārdi ar c+/ 1 /+2c - 1,

vārdi ar 2c+/ 1 /+c - 1,

vārdi ar 3c+/ 1 / - 10.

Uzsvērtā pozīcijā sonants / l / atradās 64% gadījumu. To nedrošina / l / uzsvērto pozīciju skaits grupā / l / +3c, jo citas struktūras grupas tika maz konstatētas. Tāpat kā angļu val., arī latviešu val. dominē salikti vārdi - 65,8%; atvasināti vārdi - 36,2%. Šī proporcija pilnībā atbilst vārdu sadalījumam ar dažādām 4-konson. grupām to sastāvā. Arī latviešu val. vārdu dalīšana zilbēs notiek, pamatojoties uz morfoloģisko principu.

Sonants / m / angļu val. vārdos.

/ m /+3c

Angļu val. tika konstatētas 19 dažādas 4-konson. grupas ar sonantu / m / 1.vietā. Šo konson. grupu sastāvā bez sonanta / m / var būt 3 troksneņi, 2 troksneņi un 1 sonants, 1 troksnenis un 2 sonanti, piem., / mpst /, / mblt /, / mbln /. Minētās grupas komponenti vārdā piederīgi 2 vai 3 zilbēm:

/ p r o m p t - l i / promptly;

/ hʌ m - b ʌ - b i: / humble-bee.

c+/ m /+2c

Angļu val. 4-konson. grupa ar sonantu / m / 2.vietā fiksēta tikai 1 gadījumā - / lmzm /: / h e l m z - m ə n / helmsman.

2c+/ m /+c

Arī 4-konson. grupa ar sonantu / m / 3.vietā tika konstatēta 1 gadījumā - / nzmj /: / t r æ n z - 'm j u:t / transmute.

3c+/ m /

Sonants / m / 4.vietā 4-konson. grupā fiksēts 10 gadījumos. Visu šo konson. grupu sastāvā bez sonanta / m / ir vēl 1 vai 2 sonanti, piem., / ldzm /, / ntlm /. Vārdā konson. grupa 3c+/ m / tiek sadalīta divās vai trīs zilbēs, piem., /'f i:l d z - m ə n / fieldsman; /'s k æ n - d ʌ - mʌŋgə / scandalmanger.

* * *

Analizēto vārdu skaits ar sonantu / m / 4-konson. grupā dažādu vokālu vidē bija 42 (vārdi ar / m /+3c - 27,

vārdi ar c+/ m /+2c - 1,

vārdi ar 2c+/ m /+c - 1,

vārdi ar 3c+/ m / - 13).

61,9% gadījumu sonants / m / atradās uzsvērtā pozīcijā. To galvenokārt nosaka salīdzinoši lielais skaits vārdu ar / m /+3c, kur sonants / m / parasti ir uzsvērts. No visiem analizētajiem vārdiem saliktu vārdu skaits vislielākais - 76,2%; atvasināti vārdi - 23,8%.

Sonants / m / latviešu val. vārdos.

/ m /+3c

Latviešu val. tika konstatētas 3 konson. grupas ar sonantu / m / 1.vietā. Šo grupu pārējie elementi ir 3 troksneņi. Arī šajos vārdos zilbes robeža sadala konson. grupas,

piem., /'t u m̩ š - b r ū:n s / tamšbrūns.

$$\underline{c+/-\Delta/+2c}$$

Dažādu struktūru 4-konson. grupu skaits ar sonantu / m / 2.vietā ir 9. To komponenti visos gadījumos piederīgi divām zilbēm, piem., /'p i r m - š k i r t k s / pirmskīrīgs, 4-konson. grupa c+/ m / +2c tika fiksēta tikai vārdos, kurus pirmā sastāvdala ir "pirm-" vai "pirms-".

2c+/m /+c

3c+(m)

4-konson. grupa ar sonantu / m / 4.vietā konstatēta 2 ga-
dījumos, piem., /'m i:k s t - m i ē s i s / mikstmiesis.

—

Latviešu val. kopējais vārdu skaits ar sonantu / m / 42 konson. grupā bija 16 (vārdi ar / m / + ū - 3,

värdi ar $c+/-\sqrt{c^2-10}$.

värdi ar $3c + m / = 3$).

86,6% gadījumu sonants / m / atradās uzsvērtā pozicijā. Visas minētās 4-konson. grupas tika fiksētas saliktos vārdos.

Sonants / n / anglu val. vārdos.

1 n (+3c)

Angļu val. 4-konson. grupas ar sonantu / n / 1.vietā dažādā vokālu vidē konstatētas 41 gadījumā. To veidošanā bez sonanta / n / piedalās 3 troksneņi, 2 troksneņi un 1 sonants, 1 troksnenis un 2 sonanti, piem., / ndst /, / nblf /, / ndlm /. Vairumā vārdos zilbes robeža sadala 4-konson. grupu 2 daļas, piem. /ʌ n - s t r e p / unstrap:

/'dʒen-tl-ju:mən/ gentlewoman.

$$\frac{c}{n} + \frac{n}{2c}$$

4-konson. grupas ar sonantu / n / 2.vietā tika konstatētas 10 gadījumos. To sastāvā bez sonanta / n / iespējami 3 troksneņi, 2 troksneņi un 1 sonants, 1 troksnenis un 2 sonanti, piem., / tnsp /, / dnpl /, / gnlm /. Ja zilbes robeža atrodas aiz sonanta / n / vai arī pirms pēdējā grupas konsonanta, sonants / n / ir zilbisks: / 'kɒn-tɪn-, spɪnə / cotton-spinner.

Minētās 4-konson. grupas komponenti var būt piederīgi arī 3 zilbēm: /'s i g - n l - b u r k / signal-book.

2c+/n/+c

Tika konstatēta tikai 1 konson. grupa ar sonantu / n / 3.vietā - / tsnt /. Tā piederīga 3 zilbēm, sonantam / n / veidojot patstāvīgu zilbi kopā ar iepriekš stāvošo konsonantu: /'w i t - s n - t a i d / Whitsuntide.

3c+/n/

No 4 gadījumiem, kad sonants / n / atrodas 4.vietā 4-konson. grupā, 2 gadījumos konson. grupas komponenti pieder divām zilbēm, 2 gadījumos - trim zilbēm, piem.,

/'s i n - g l - n i s / singleness.

* * *

Analizēto vārdu skaits ar sonantu / n / 4-konson. grupās angļu val. bija 78 (vārdi ar / n / +3c - 68,
vārdi ar c+/n/+2c - 8,
vārdi ar 2c+/n/+c - 1,
vārdi ar 3c+/n/ - 1).

Sonants / n / uzsvērtā pozīcijā atradās 60% gadījumu. Visās dažādas struktūras 4-konson. grupās tas bija neuzsvērts, izņemot konson. grupu / n / +3c, kur / n / bija uzsvērts 77,7% gadījumu, un šīs grupas lielais vārdu skaits arī nosaka kopējo sonanta / n / uzsvērto un neuzsvērto pozīciju attiecību. Minētās konson. grupas 70% gadījumu atradās sa liktos vārdos; atvasinātu vārdu skaits - 30%.

Sonants / n / latviešu val. vārdos.

/n/+3c

Latviešu val. 4-konson. grupas ar sonantu / n / 1.vietā tika konstatētas 18 gadījumos. Šo grupu veidošanā bez sonanta / n / piedalās 3 troksneņi, 2 troksneņi un 1 sonants, 1 troksnenis un 2 sonanti, piem., / n esp /, / nspl /, / ntlm /. Iespējama minētās 4-konson. grupas komponentu piederība divām un trim zilbēm, piem., /'s à n - s k r i c / sanskrits; /'c è n - t r - b ê d z e / centrķēdze.

c+/n/+2c

Vārda vidus pozīcijā tika fiksētas 6 dažādas 4-konson. grupas ar sonantu / n / 2.vietā. Sonants / n / visos gadī-

jumos zilbisks,piem., /'t a i-s n- g r i ē z i s /
taisngriezis.

2c+/ n /+c

--

3c+/ n /

4-konson.' grupa ar sonantu / n / 4.vietā fiksēta 6 gadījumos. Šīs grupas sastāvā bez sonanta / n / var atrasties 3 troksneņi, 2 troksneņi un 1 sonants,piem., / kstn /, / lksn /:/ 'r a k s t - n i ē k s / rakstnieks.

* * *

Analizēto vārdu skaits ar sonantu / n / 4-konson. grupās bija 52 (vārdi ar / n / +3c - 33,

vārdi ar c+/ n /+2c - 6,

vārdi ar 3c+/ n / - 13):

Sonants / n / uzsvērtā zilbē acradās 37,5% gadījumu. Vislielākais bija saliktu vārdu skaits - 65,4%; atvasināti vārdi - 34,6%. Gandrīz visos vārdos zilbes robeža sakrīt ar vārda morfoloģisko dalījumu.

* * *

Aplūkojot analizētos vārdus angļu val. ar sonantiem /l,m,n/ 4-konson. grupās vārda vidus pozīcijā, redzam, ka visbiežāk šo vārdu sastāvā ietilpst konson. grupa ar sonantu / l /. Tālāk seko vārdi ar sonantu / n / un beidzot vārdi ar sonantu / m / 4-konson. grupā.

Latviešu val. šajā gadījumā dominē vārdi ar sonantu / n /, taču to skaits ir visai tuvs vārdiem ar sonantu / l /. Tāpat kā angļu val., arī latviešu val. vismazāk vārdu tika fiksēts ar sonantu / m /. Jāpiebilst, ka latviešu val. visos gadījumos ir procentuāli mazāks vārdu skaits (vārdi ar sonantu / l / ir 30% no atbilstošā angļu val. vārdu skaita; vārdi ar sonantu / n / - 50% un vārdi ar sonantu / m / - 35% no attiecīgā angļu val. vārdu skaita).

Angļu val. sonants / l / 4-konson. grupās vairumā gadījumu tika konstatēts neuzsvērtā zilbē, turpretī sonanti / m / un / n / - uzsvērtās zilbēs.

Latviešu val. mūsu materiālā dominēja vārdi ar sonantiem / l / un / m / uzsvērtā pozīcijā un / n / - neuz-

svērtā pozīcijā. Atkarā no vārdu morfoloģiskās uzbūves kā angļu, tā latviešu val. salikti vārdi ir pārsvarā. Angļu val. netika konstatēts neviens neatvasināts vārds ar minētajām konson. grupām. Latviešu val. šajā gadījumā neatvasinātu vārdu skaits niecīgs. Zilbes robeža pārdala visas 4-konson. grupas ar sonantiem /l,m,n/.

Angļu val. 4-konson. grupās tika konstatēti 22 dažādi 2-konson. savienojumi ar sonantu /l/ to sastāvā: /ld, lf, lk, lt, lp, lz, kl, pl, gl, bl, sl, fl, tl, bl, dl, fl, gl, nl, pl, sl, tl, vl/. Visi minētie 2-konson. savienojumi sastopami arī vārdos, kur 3-konson. grupu ar sonantu /l/ pārdala zilbes robeža. Bez tam, zilbes robežai sadalot 4-konson. grupas divās daļās, izveidojas arī 4 nedalīti 3-konson. savienojumi: /lfθ, lts, ldz, lmz/.

Latviešu val., sadaloties 4-konson. grupai ar sonantu /l/, attiecīgās konson. grupas komponenti piederīgi divām zilbēm. Šajā gadījumā izveidojas 11 nedalīti sonanta /l/ un kāda cīta konsonanta savienojumi: /ld, lk, ls, lt, lc, ln, pl, sl, kl, gl, tl/. Visi minētie savienojumi, izņemot /gl/, tika fiksēti vārdos ar sonantu /l/ 3-konson. grupās.

Zilbes robežai sadalot 4-konson. grupu ar sonantu /m/, angļu val. izveidojas 3 dažādi 2-konson. savienojumi, kuru sastāvā ir sonants /m/: /mp, mj, ms/. Tie tika konstatēti arī 3-konson. grupās. Fiksēti arī divi 3-konson. savienojumi ar sonantu /m/: /mpt, lmz/.

Latviešu val., zilbes robežai dalot minēto 4-konson. grupu, izveidojas tikai 3 dažādi 2-konson. savienojumi ar sonantu /m/- /mt, mš, rm/ un 3-konson. savienojums /rms/.

Angļu val. 4-konson. grupas ar sonantu /n/ vārda vidū sadalās tā, ka to komponenti var atrasties divās vai trīs zilbēs. Šajā gadījumā izveidojas 8 2-konson. savienojumi ar sonantu /n/: /nd, ns, nt, nz, dn, sn, tn, zn/. Visi šie savienojumi sastopami arī vārdos ar sonantu /n/ 3-konson. grupās. Tika fiksēti 3 nedalīti 3-konson. savienojumi: /ndz, nts, zns/.

Arī latviešu val. atbilstošās 4-konson. grupas komponenti var piederēt divām vai trim zilbēm. Tika konstatēti 6

dažādi 2-konson. savienojumi ar sonantu / n / to sastāvā: / nc, nd, ns, tn, ln, sn /. Tie visi, izņemot / tn /, fiksēti arī vārdos ar sonantu / n / 3-konson. grupās. 2-konson. savienojumi / nd, ns, sn / sastopami kā angļu, tā latviešu val.

Sonanti /l,m,n/ 5-konsonantu grupā intervokālā pozīcijā vārda vidū

Angļu val. vārda vidus pozīcijā tika konstatētas salīdzinoši maz 5-konson. grupu: 8 konson. grupas ar sonantu / l /, 3 konson. grupas ar sonantu / n /. Visos gadījumos 5-konson. grupas atradās saliktos vārdos, kur zilbes robeža dala konson. grupas atbilstoši vārda morfoloģiskajai uzbūvei, piem., /æ k - s l - t r i:/, axle-tre., Sonants / l / bija uzsvērts tikai 2 gadījumos; sonants / n / uzsvērts visos vārdos.

Latviešu val. konstatētas pavisam 5 5-konson. grupas ar sonantiem /l,m,n/ - 1 grupa ar sonantu / l /, 2 grupas ar sonantu / m / un 2 grupas ar sonantu / n /. Arī latviešu val. visi analizētie vārdi ar šīm konson. grupām ir salikti vārdi, un zilbes robeža dala attiecīgās konson. grupas, kā to prasa vārda morfoloģiskā uzbūve. Sonanti / l / un / n / atrodas 2-konson. savienojumos, sonants / m / - 3-konson. savienojumā, piem., /'m æ l n - s t r ā:d n i ē k s / melnstrādnieks; /'p i r m s - s v ā:t k u / pirmssvētku.

Sonanti /l,m,n/ visos gadījumos atradās uzsvērtā pozīcijā.

Angļu val. vārdos ar sonantu 5-konson. grupā, zilbes robežai sadalot vārdu, izveidojas sekojoši 2-konson. savienojumi, kuru viens komponents ir sonants: / lk, tl, sl, dl, gl, nd /. Šie 2-konson. savienojumi sastopami arī vārdos, kur sonants atrodas 3- un 4-konson. grupās. Tika fiksēts tikai 1 gadījums ar 3-konson. savienojumu -/lfs/.

Latviešu val., zilbes robežai sadalot vārdus ar 5-konson. grupu vārda vidū, tika konstatēti 2 2-konson. savienojumi: / ln, nt /. / ln / sastopams arī vārdos ar 3- un 4-konson. grupām un / nt / - vārdos ar 3-konson. grupu. Vienā gadījumā izveidojas 3-konson. savienojums / rms /.

Apkopojojot augstāk aplūkotās sonantu /l,m,n/ analīzes rezultātus dažādās konson. grupās vārda vidus pozīcijā angļu un latviešu val., mēs varam konstatēt, kādos savienojumos ar citiem konsonantiem minētie sonanti var atrasties (analizēto konson. grupu komponentus šeit neapskatīsim, jo no izrunas viedokļa sonants visciešāk saistīts ar konsonantu, kas atrodas ar sonantu vienā un tai pašā zilbē).

Kā angļu, tā latviešu val. tika konstatēti 23 dažādi 2-konson. savienojumi (sonants var atrasties 2-konson. grupā, kas ir arī 2-konson. savienojums, kā arī 2-konson. savienojumā, kurš rodas, zilbes robežai pārdaļot 3-konson., 4-konson., 5-konson. grupas) - 15 konson. savienojumi ar sonantu / l /: / lp, lt, ld, lk, lv, ls, lf - lš, pl, bl, kl, gl, fl, sl, tl, gl /; 3 konson. savienojumi ar sonantu / m /: / mp, mz, sm /; 5 konson. savienojumi ar sonantu / n /: / nt, nd, ns, tn, sn /.

Bez tam 31 konson. savienojums sastopams tikai angļu val. vārda vidū, no tiem 19 dažādi 2-konson. savienojumi ar sonantu / l /: / lz, lf, lθ, lj, bl, tl, dl, gl, fl, vl, pl, bl, dl, gl, fl, vl, sl, zl, nl /; 2 konson. savienojumi ar sonantu / m /: / mp, mj /; 10 konson. savienojumi ar sonantu / n /: / nt, nz, nt, nd, nj, pn, tm, dn, vn, zn /.

Latviešu val. Šādu atšķirīgu savienojumu skaits ir mazliet mazāks - 26; no tiem 8 konson. savienojumi tika konstatēti ar sonantu / l /: / lc, lk, lg, ls, lm, ln, kl, rl /; 8 konson. savienojumi ar sonantu / m /: / mb, mt, mf, ms, mš, rm, šm, zm / un 10 konson. savienojumi ar sonantu / n /: / nc, nf, ns, nž, tn, dn, kn, sn, ln, rn /.

Interesanti atzīmēt, ka vārda vidū 2-konson. savienojumos angļu val. visbiežāk bez sonantiem /l,m,n/ sastopami konsonanti / p,t,d,s,z /; latviešu val. tie ir / t,k,s /.

Kā attiecas uz 3-konson. savienojumiem, to skaits ir daudz mazāks abās valodās. Angļu val. tika fiksēti 9 nedalīti 3-konson. savienojumi - 4 no tiem ar sonantu / l /: / lts, ldz, lfθ, lmz /; 2 savienojumi ar sonantu / m /: / lmz, mpt /; 4 savienojumi ar sonantu / n /: / ndz, nts, zns, znt /.

Latviešu val. tika konstatēti 4 čažādi 3-konson. savienojumi: / lsc, lst, lks, rms / .

— — —

Šoreiz mūsu uzdevums nebija sonantu lietošanas biežuma konstatēšana angļu un latviešu valodās, bez kā grūti noteikt, kurš no sonantiem vienā vai otrā valodā lietots visbiežāk. Taču iegūtie rezultāti parāda noteiktu konsonantu savienojumu atkārtotu atrašanos vārda vidū (arī vārda sākuma un beigu pozīcijās, ko šeit īpaši neaplūkojām) elementu skaita ziņā dažādās konsonantu grupās.

Tas ļauj izdarīt zināmus secinājumus par to, ka attiecīgie konsonantu savienojumi raksturīgi dotajai valodai, un to pareiza izruna lielā mērā ietekmē visa izteikuma pareizību un labskāpu.

РЕЗЮМЕ

В статье "Сонанты (l, m, n) в середине слова в современных английском и латышском языках" Ереде М. рассматривается сонанты (l, m, n) в середине слова в современном английском языках. Эта позиция представляет собой интерес с точки зрения места слогоделения- имеется в виду то, каким образом слоговая граница проходит через звукосочетания, которые содержат сонант или несколько сонантов. Для дистрибутивного анализа сонантов использован словесный материал словарей - слова с различным числом слогов, где сонанты предстают как отдельные фонемы и как компоненты консонантных сочетаний в окружении гласных.

Рассматривается сочетаемость согласных с сонантами в 2-конс., 3-конс., 4-конс., 5-конс. сочетаниях в середине слова. Установлено 23 разные 2-конс. сочетания с сонантами /неразделимые слоговой границей/, которые имеются как в английском, так и в латышском языках. Обнаружено сравнительно мало 3-конс. сочетаний с сонантом в обоих языках.

Такой дистрибутивный анализ позволяет сделать вывод о том, какие сочетания консонантов характерны для обоих языков на что необходимо обратить внимание, чтобы освоить правильное произношение сонантов в английском языке.

В. ГУРТАЯ

АКУСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ ГЛУХИХ ШУМНЫХ СОГЛАСНЫХ
СОВРЕМЕННОГО ЛАТЫШСКОГО ЯЗЫКА В
СОПОСТАВЛЕНИИ С АНГЛИЙСКИМ ЯЗЫКОМ

В связи с интенсификацией изучения иностранных языков последние годы ознаменовались активными поисками в области методики преподавания иностранных языков, разработки теоретических основ преподавания, улучшении объективных условий обучения иностранным языкам и т.д.

В практике преподавания иностранного языка наряду с грамматическим и лексическим аспектами особо выделяется фонетический аспект. Такое выделение является психологически вполне оправданным.

Звуковая сторона – это та материальная субстанция языка, благодаря которой осуществляется процесс коммуникации между людьми.

Не овладев фонетической системой языка, нельзя изучить язык, т.е., нельзя изучить его грамматический и словарный состав. Основоположник советской фонетической науки Л. В. Щерба, отмечая своеобразие звуковой стороны языка, считал, что фонетика занимает особое положение в системе языка.¹ Звуки человеческой речи могут быть рассматриваемы, как известно, с двух точек зрения: с одной стороны, именно как звуки, т.е. с чисто акустической точки зрения, а с другой – с физиологической точки зрения. Применительно ко второй половине XX века можно говорить о возникновении нового подхода к фонетике. Специфика современной фонетики как лингвистической дисциплины

¹ Щерба Л. В. Фонетика французского языка. – В кн.: Языковая система и речевая деятельность. Л., 1974.

состоит в том, что она углубленно, с применением новейших технических средств исследует звуковую сторону языка. С развитием экспериментально-фонетических методов, появляются работы, затрагивающие акустическую сторону звука. Звуки речи в физической точки зрения характеризуются: 1) частотой основного тона; 2) амплитудой (силой, интенсивностью); 3) длительностью; 4) определенным спектральным составом.

Применительно к нашему исследованию, направленному на изучение консонантизма латышского литературного языка в сопоставлении с консонантной системой английского языка, следует подчеркнуть, что консонантизм современного латышского литературного языка экспериментальным путем еще мало исследован, совсем не исследована система консонантизма латышского литературного языка в сопоставлении с другими языками.

Этим объясняется наш выбор в качестве основного объекта исследования латышского языка как исходного.

Прежде чем исследовать особенности произносительной нормы изучаемого иностранного языка, необходимо располагать данными о произносительных особенностях своего родного языка. Основная цель нашего исследования - изучить акустические характеристики согласных латышского литературного языка в сопоставлении с консонантной системой английского литературного языка. Свой выбор мы остановили на группе шумных глухих согласных. Зная сходства и различия, а также особенности родного и иностранного языков в области консонантизма, можно: а) определить трудности, с которыми встречаются обучающиеся и которые необходимо преодолеть в процессе овладения произношением; б) заранее предусмотреть и учесть ошибки, которые будут допускать студенты в своей речи на английском языке; в) понять природу, истоки подобных ошибок и в связи с этим разработать необходимые методические приемы объяснения, создавая таким образом эффективную систему упражнений для закрепления и автоматизации изучаемого явления; г) установить порядок и последовательность прохождения языкового материала.

На основе такого рода двуязычного сопоставления возможно совершенствовать методику обучения произношению. Результаты настоящего сопоставления межъязыкового экспериментально-фонетического исследования представляющего актуальности могут быть использованы при обучении английскому произношению в латышской аудитории, при написании фонетической части учебников, при чтении нормативного и теоретического курсов по фонетике латышского и английского языков.

Таким образом, основная задача данного исследования: изучить акустические особенности согласных латышского языка в сопоставлении с консонантизмом английского языка.

Чтобы разрешить ту или иную задачу исследования необходимо выдвинуть определенную рабочую гипотезу.

Основная гипотеза нашего исследования формулируется следующим образом: система глухих шумных согласных латышского языка характеризуется рядом акустических признаков, отличных от признаков соответствующих глухих шумных согласных английского языка. Причем акустическое различие только в том случае будет приниматься во внимание, если оно на материале нашего исследования будет прослеживаться достаточно систематически и иметь значимый характер.

Для решения поставленных перед данным исследованием задач на основе вышеизложенной гипотезы, а также для проверки последней была использована следующая методика исследования. При составлении экспериментального материала был использован принцип матричной методики.²

В качестве экспериментального материала были использованы двусложные слова с ударением на первом слоге. Сопоставляемые анализируемые глухие шумные согласные латышского и английского языков находились в одинаковом фонетическом контексте: в изолированных словах, во фразах и в контексте.

Экспериментальные слова являлись по своему сегментному составу либо одинаковыми, либо близкими на материале иссле-

² Блохина Л.П., Потапова Р.К. К вопросу о методике исследования фонемного состава языка. - В кн.: Материалы коллоквиума по экспериментальной фонетике и психологии речи. М., 1966, с. 57 - 70.

дуемых языков.

Весь экспериментальный материал был начитан в безэховой камере на магнитную пленку пятью дикторами - 3-мя латышами /одним мужчиной, двумя женщинами/ и 2-мя англичанами /одним мужчиной, одной женщиной/, обладающими нормативными латышским и английским произношением.

После контрольного прослушивания, экспериментальный материал был переписан с той же скоростью для спектрографа (модель БДС-48), и со скоростью 9,53 см/сек. для последующей переписи на интонограф И-67. В данной работе были использованы фотоленты с интонограммами латышских и английских слов (323), фраз (327), контекстов (107). Полученные интонограммы были подвергнуты дальнейшей расшифровке. Были проведены замеры по двум основным физическим характеристикам: а) длительности (мсек); б) интенсивности (в дБ).

Сравнение длительности глухих согласных латышского и английского языков проводилось с учетом следующих факторов:

1/ анализировалась длительность глухих согласных в интервальной позиции на материале двусложных слов;

2/ анализировалась длительность глухих шумных согласных (в двусложных словах), различаемых по месту образования ([p], [t], [k]);

3/ анализировалась длительность интервокальных согласных в двусложных словах, где искомому согласному предшествовали ударные гласные, относящиеся к группе узких и широких гласных.

Перед тем, как приступить к анализу длительности в вышеуказанных позициях, была проведена в несколько этапов обработка данных, относящихся к длительности звука.

I-й этап: а) измерялась длительность всего анализируемого слова в мсек;

б) измерялась длительность отдельно каждого звука в составе слова;

в) определялось число звуков слова;

г) определялось число слогов в слове;

- д) определялась среднезвуковая длительность в слове (\bar{t}_c);
- е) определялась среднеслоговая длительность в слове (\bar{t}_k);

II-ой этап: Определялась среднезвуковая длительность на материале всей выборки. Для этого все среднезвуковые значения складывались и делились на число случаев, в результате чего была определена среднезвуковая длительность.

Далее определялось среднезвуковое значение длительности. В данном случае высчитывалось среднезвуковое значение длительности только для анализируемого согласного и для окружающих предшествующих и последующих гласных.

Таким образом, в ходе исследования временных характеристик использовались относительные значения длительности, позволяющие корректно проводить сопоставление данных как на материале одного языка, так и на материале сравниваемых языков.

III-й этап: Определялось значение среднего квадратного отклонения, что было необходимо для дальнейшего использования критерия Стьюдента. Данные на материале двух языков, сравнивались с помощью модифицированного t -критерия.

В процессе исследования наряду с таким параметром, как длительность, исследователю предоставляется возможность оперировать параметром интенсивности. С целью выявления функций интенсивности применительно к анализируемому материалу были определены значения интенсивности в дБ. Фиксировались только максимальные значения интенсивности предшествующего и последующего гласных и максимальные значения интенсивности согласных на переходных участках и участках эксплозии-фрикции. Дальнейшая нормировка значений интенсивности проводилась по максимуму, допустимому режимом работы Итонографа И-67, т.е. по 40 дБ. Все нормированные значения интенсивности выражались в дБ.

Далее определялись средние значения нормированных значений интенсивности. Весь материал распределяется по принципу

качества звуков: т.е. по месту образования и в зависимости от фонетического окружения. При этом широко использовался графический метод.

Поскольку мы исследуем глухие шумные согласные, поэтому параметр частоты основного тона оказался недействительным. Все данные, полученные путем статистической обработки, были изображены графически.

Спектральный анализ проводился выборочно. Спектральный анализ звуков представляет собой разложение сложного колебания на составляющие его периодические синусоидальные составляющие (ряды Фурье).

Наши эксперименты проводились на спектрографе С-48 М в Лаборатории экспериментальной фонетики и психологии речи МГПИИ им. М. Тореза.

Обработка спектрограммы заключается в следующем: сначала проводится сегментация спектрограммы на звуки, затем спектральные характеристики, сфотографированные на кинопленке с помощью микропроектора, проектируются на экран с нанесенной масштабной сеткой, верхний уровень которой соответствует сигналу на входе спектрографа, равному 500 мв., цена каждого деления сетки 20 мв.

Расшифровка спектрограммы ведется по специальной методике, разработанной в Лаборатории экспериментальной фонетики и психологии речи МГПИИ им. М. Тореза.

На следующем этапе после расшифровки спектрограммы были определены формантные области звуков в интересующих нас звукосочетаниях типа ГСГ.

Для проведения выборочного спектрального анализа был отработан материал, начитанный двумя дикторами-мужчинами на латышском и английском языках.

Статистический анализ был применен для решения следующих основных задач:

1. сравнение средних величин рассматриваемых параметров просодических характеристик;

2. сравнение доверительных интервалов рассматриваемых параметров;

3. Установление наличия-отсутствия значимой зависимости между некоторыми параметрами просодических характеристик.

Для решения задач был использован модифицированный критерий.

$$t = \frac{\bar{a}_1 - \bar{a}_2}{\frac{1}{2}(w_1 - w_2)}$$

В этой связи возникала задача проверки гипотезы H_0 о независимом разложении элементов. Если в результате проверки гипотеза H_0 будет отброшена, то приходим к выводу о наличии указанной зависимости.³

В основном, сопоставление средних значений (\bar{a}_i) анализируемых параметров проводилось с привлечением доверительного интервала (U_i), что давало возможность определить зоны варьирования средних значений и степень перекрытия сравниваемых зон.

Акустическое исследование глухих шумных согласных показало, что согласные сравниваемых языков отличаются друг от друга. Из всех основных просодических характеристик наиболее ярко при сопоставлении глухих шумных согласных латышского и английского языков выступает длительность. Согласно поставленной задаче, применительно к длительности глухих шумных согласных необходимо установить:

- 1/ зависимость изменения длительности согласных от места и способа их образования (для латышского языка и английского языка дифференцированно);
- 2/ наличие значимых расхождений по длительности согласных в зависимости от способа и места образования (для латышского и английского языков в сравнительном плане);

³ Ван де Верден Б.Л. Математическая статистика. М., 1960.
Урбах Л.В. Биометрические методы. М., 1964.

- 3/ зависимость изменения длительности согласных от фонетического контекста гласных (для латышского и английского языков дифференцированно);
- 4/ наличие значимых расхождений по длительности в зависимости от фонетического контекста гласных (для латышского и английского языков в сравнительном плане);
- 5/ зависимость длительности согласных от таких фонетических факторов, как:
 - а) реализации в изолированно произнесенном слове,
 - б) реализации во фразе (начальной, срединной и конечной позициях),
 - в) реализации в контексте.
- 6/ степень функциональной нагрузки длительности интервальных глухих шумных согласных в структуре двусловного слова в латышском и английском языках.

Обсуждение результатов.

I) Длительность

С целью установления наличия или отсутствия зависимости длительности латышских и английских глухих шумных согласных от выше упомянутой позиции, был проведен анализ временных характеристик, полученных в результате обработки интонограмм. В результате статистической обработки данных по длительности были получены средние значения (\bar{a}_i). В задачу измерений средней длительности входит определение не только самой величины, но также и оценка допущенной при измерении погрешности. Для оценки величины ошибки измерения существует несколько способов. Наиболее распространение получила оценка с помощью стандартного или квадратичного отклонения (s_i).

$$s_i = \sqrt{\frac{\sum (a_i - \bar{a}_k)^2}{n}};$$

Таким образом, оценка измерений величины будет полной, если найден сначала среднее значение длительности (\bar{A}_d) и затем значение (δ_d).

Но эти величины еще не полностью характеризуют длительность звука. Для полного и наиболее надежного описания длительности звуков необходимо было оценить величину доверительного интервала. По формуле $U_p = \bar{A}_d \pm 2 \cdot \bar{\sigma}$, мы находим значение доверительного интервала. Таким образом, мы определяли область наиболее вероятных значений длительности звука, так как нашли величину доверительного интервала с вероятностью 95,5%.

2) Интенсивность

С целью установления роли интенсивности исследуемых глухих согласных латышского и английского языков был проведен анализ значений по интенсивности, полученных в результате обработки интонограмм.

В результате статистической обработки данных по интенсивности глухих шумных согласных в исследуемых языках было получено средние значения (\bar{A}_i). Полученные данные были сведены в таблицы. К примеру, см. таблицу №2.

Таблица №2

\bar{A}_i по интенсивности глухих шумных латышских согласных в интервокальной позиции после краткого ударного гласного

№ согл.	Параметр согл.	\bar{A}_i		
		Г	С	Г
1.	[p]	3	7	0
2.	[t]	2,7	6,7	0
3.	[k]	2,7	7,7	0,7
4.	[h]	3,2	7,2	0,1
5.	[c]	1,3	9	0
6.	[tʃ]	2,2	4	1,2
7.	[s]	1,2	7	1,5
8.	[ʃ]	2	4,5	1,8

В ходе исследования широко применялся графический метод, что позволило наметить зависимость между изменением значений уровня интенсивности, способствовало нахождению тенденций, присущих исследуемому явлению,

Согласно задаче исследования необходимо было решить вопрос о наличии или отсутствии систематических расхождений между сравнительными средними значениями по длительности. С этой целью был применен модифицированный t -критерий.

$$t_n = \frac{\bar{a}_1 - \bar{a}_2}{\frac{1}{2} (\omega_1 - \omega_2)}$$

В качестве примера возьмем длительность латышского и английского глухого согласного звука [р] в интервокальной позиции после краткого ударного гласного в двусложном изолированном слове.

[р] - в английском языке

$$\bar{a}_1 = 1,17 \text{ (I д.)}$$

$$\bar{a}_2 = 1,10 \text{ (II д.)}$$

$$\bar{a}_q = 1,13;$$

[р] - в латышском языке

$$\bar{a}_1 = 2,01 \text{ (I д.)}$$

$$\bar{a}_2 = 2,14 \text{ (II д.)}$$

$$\bar{a}_q = 2,07$$

$$t_n = \frac{\bar{a}_1 - \bar{a}_2}{\frac{1}{2} (\omega_1 + \omega_2)}$$

$$\omega_1 = 1,17 \quad \omega_2 = 2,14 \\ 1,10 \quad 2,01 \\ 0,07 \quad 0,13$$

$$t_n = \frac{1,13 - 2,07}{\frac{1}{2} (0,07 + 0,13)}$$

$$t_n = 8,4 \quad t_{kp} = 2,32 \quad t_n > t_{kp}$$

Сравнение средних значений длительности на материале латышского и английского языков с привлечением модифицированного t -критерия, показало, что

- 1/ существует систематическое расхождение по длительности глухих шумных согласных для латышского и английского языков (в зависимости от способа и места их образования);
- 2/ существует систематическое расхождение по длительности глухих шумных согласных для латышского и английского языков в зависимости от фонетического контекста (узкого, широкого);
- 3/ существует систематическое расхождение по длительности глухих шумных согласных для латышского и английского языков, произнесенных в конечной позиции фразы (исключение - начальная и срединная позиций - расхождение не систематичное и не регулярное);
- 4/ существует систематическое расхождение по длительности глухих шумных согласных латышского и английского языков, произнесенных в контексте (исключение: [р] и [к] - нерегулярно и не систематическое расхождение).

Спектральный анализ.

Наша задача вскрыть некоторые особенности спектрального строения латышских и английских глухих шумных согласных. Для изучения согласных наиболее важную роль играют характеристики переходных процессов (изменения формантной картины на переходах и временные изменения). Спектральный анализ нашего исследования проводился выборочно. После сегментации слов определились стационарные и квазистационарные участки анализируемых согласных и их окружающих гласных. Далее изменилась длительность в мсек. этих участков.

Качественная характеристика согласного в звукосочетании -тг- определяется тем, что интервокальный согласный испытывает влияние как со стороны предшествующего, так и со стороны последующего гласного. Известно, что начальный гласный через интервокальный согласный оказывает влияние на качество последующего гласного. Поскольку для согласных наиболее важную роль играет изучение переходных процессов, то мы их и рассмотрели. В результате рассмотрения данных спектрографического анализа можно сделать несколько предположений

общего характера. Эти предположения, однако, делаются с оговоркой, причиной которой являются, во-первых, недостаточный для каких-либо определенных выводов объем обработанного материала, во-вторых, определенный процент погрешности приборов. Тем не менее, результаты эксперимента позволяют предположить, что в связи с тем, что длительность согласных в латышском языке превышает длительность соответствующих согласных в английском языке, то, как показали Результаты сравнения по длительности, - увеличение длительности идет за счет увеличения длительности стационарной части и переходного участка интервокального согласного. Это увеличение длительности, по всей вероятности, ведет к изменению скорости движения формант в сторону ее уменьшения на переходных участках в словах латышского языка, чтобы проверить наше предположение был проведен следующий анализ:

- 1/ определены крайние точки изменения форманты (F_1 и F_2);
- 2/ было проведено время, за которое меняется значение данной F_1 , F_2 ;
- 3/ была определена скорость изменения форманты на переходных участках:

$$V_1 = \frac{F_1}{t_1}; V_2 = \frac{F_2}{t_2};$$

4/ было определено направление форманты (+, -). Значение скорости движения F_1 и F_2 для переходных сегментов были сопоставлены для латышского и английского языков.

В результате сравнения значения скорости движения F_1 и F_2 , было установлено, что скорость изменения F_1 и F_2 на переходах от согласного к гласному и от гласного к согласному меньше в латышском языке, чем скорость изменения F_1 и F_2 на переходах в структуре - бсг - для английского языка. Этот вывод позволяет предварительно утверждать, что для структуры - гсг - в английском языке характерно большее взаимное влияние по качеству соседних звуков, для латышского языка - меньшее влияние. 1. переход - гс - свидетельствует о малой степени взаимовлияния в латышском языке, 2. переход - сг - свидетельствует о большей степени взаимовлияния.

Общие выводы

Система глухих шумных согласных латышского языка характеризуется рядом акустических признаков, отличных от признаков соответствующих глухих шумных согласных английского языка.

Поскольку эти признаки на материале нашего исследования прослеживались достаточно систематически и имеют значимый характер, то это представляет нам возможность сделать следующие общие выводы:

1/ В результате анализа интонограмм и спектрограмм были получены данные, позволяющие использовать акустические характеристики как дополнительные фонетические показатели для установления значимого расхождения между глухими шумными согласными латышского и английского языков. Причем в этом направлении большая роль принадлежит анализу таких основных физических характеристик, как длительность, интенсивность и спектральная структура.

2/ В ходе исследования было установлено, что для длительности характерны следующие показатели:

- а) по способу образования для латышского языка наиболее длительными являются аффрикаты и щелевые;
- б) по месту образования в латышском языке наиболее длительными являются глухие шумные согласные переднеязычного дентального места образования;
- г) по способу образования для английского языка наиболее длительными являются аффрикаты и щелевые;
- д) наблюдается наличие изменения длительности английских глухих шумных согласных в зависимости от места образования.

3/ В латышском языке длительность интервокальных глухих шумных согласных в наибольшей степени выделяется после широких гласных, т.е. глухие согласные длительнее после

широких гласных:

а) однако значения интервала свидетельствуют о существовании совпадений границ зоны вероятных значений длительности анализируемых согласных как после широких, так и после узких ударных гласных. Следовательно, нельзя утверждать, что длительность глухих шумных согласных в латышском языке находится в прямой зависимости от качества предшествующего ударного гласного.

4/ В английском языке длительность интервокальных глухих шумных согласных, в основном, больше для согласных, следующих после кратких ударных широких гласных, т.е. английские глухие шумные согласные в плане изменения своей длительности обнаруживают тенденцию к зависимости от фонетического контекста.

5/ Зависимость длительности от фонетического контекста наблюдается как в латышском, так и в английском языках: глухие шумные согласные длительнее после широких ударных гласных в обоих языках. Наблюдается тенденция характерная для изменения средних значений (\bar{d}_i) длительности согласных. Привлечение данных (\bar{d}_p) свидетельствует о почти полном совпадении границ зоны вероятных значений длительности, что говорит о том, что между изменением длительности глухих шумных согласных и изменением качества предшествующего гласного нет значимой корреляции (исключение представляет изменение длительности согласного для обоих языков).

6/ В латышском языке наблюдается зависимость изменения длительности глухих шумных согласных от таких факторов как изменение позиции во фразе (начальной, срединной и конечной):

- а) наибольшая длительность характеризует анализируемые согласные в конечной позиции;
- б) значения длительности в начальной, срединной позициях обнаруживают достаточно большие совпадения;
- г) длительность согласных в конечной позиции

во фразе приближается к длительности соответствующих согласных в словах, произнесенных изолированно.

7/ В английском языке глухие шумные интервокальные согласные, произнесенные во фразе, характеризуются разной длительностью. Наибольшей длительностью отличаются глухие шумные согласные произнесенные в конце фразы:

- a) в английском языке длительности глухих шумных согласных, произнесенных в конце фразы, приближаются к длительность глухих шумных согласных, произнесенных в изолированных словах;
- б) наблюдается тенденция к постепенному нарастанию длительности анализируемых согласных в направлении: начало фразы — наименьшая длительность, середина фразы — большая длительность, конец фразы — наибольшая длительность.

Сопоставление данных на материале исследуемых языков дало возможность констатировать следующее:

1) для обоих языков характерна тенденция позиционного изменения длительности в сторону ее увеличения к концу фразы;

2) для латышского языка характерно более существенное увеличение длительности глухих согласных в конечной позиции по сравнению со степенью увеличения длительности соответствующих согласных в английском языке;

3) для латышского языка характерна тенденция относительной стабильности длительности анализируемых согласных для начальной и срединной позиций, что не характерно для английского языка.

8/ наблюдается изменение длительности глухих интервокальных согласных, произнесенных в контексте;

9/ длительность глухих согласных, произнесенных в контексте, отличается в целом ряде случаев от длительности соответствующих согласных, произнесенных в словах и фразах,

в сторону ее компрессии.

Таким образом, усложнение речевой структуры влечет за собой компрессию длительности:

- a) длительность глухих шумных согласных латышского и английского языков обнаруживает одинаковую тенденцию в сторону уменьшения в связи с увеличением слоговой длины высказывания;
- б) длительность латышских глухих шумных согласных в контексте больше, чем соответствующих согласных английского языка;
- в) в контексте длительность латышских глухих согласных претерпевает большие изменения в сторону компрессии, чем длительность соответствующих английских согласных.

Для получения более полной информации об исследуемых согласных, мы проанализировали краткие ударные узкие и широкие гласные в двусложном изолированном слове. Результаты анализа позволяют делать следующие выводы:

I) сравнивая длительность английских (узких, широких) гласных с аналогичными гласными латышского языка можно сказать, что латышские гласные длительнее английских гласных:

- а) узкие гласные английского языка имеют меньшую длительность по сравнению с длительностью соответствующих узких гласных латышского языка;
- б) широкие гласные в английском языке длительнее узких гласных в английском языке;
- в) в латышском языке наблюдается та же самая тенденция, т.е. узкие гласные менее длительны, чем широкие;

IO/ В латышском языке глухие согласные значительно длительнее, чем глухие согласные английского языка, следовательно, увеличение длительности гласных влечет за собой изменение длительности согласных, что свидетельствует о распределении длительности в рамках речевой единицы, соответствующей слогу.

С целью установления роли интенсивности, в решении поставленной задачи, были определены значения интенсивности. В результате анализа полученных данных, применительно к интенсивности, можно сделать следующие выводы:

1) наблюдается зависимость изменения уровня интенсивности глухих шумных согласных от способа и места их образования для латышского и английского языков;

2) наблюдается зависимость изменения уровня интенсивности глухих шумных согласных от фонетического контекста (узкого, широкого):

- a) уровень интенсивности глухих шумных согласных, следующих после ударных узких согласных (кроме глухого согласного [р]), выше, чем уровень интенсивности глухих согласных, следующих после широких ударных гласных.
Эта тенденция наблюдается как в латышском, так и в английском языках.

II/ Наблюдается взаимосвязь длительности с интенсивностью:

- a) чем длительнее согласный, тем он интенсивнее; эта тенденция наблюдается в обоих языках;
- b) английские глухие шумные согласные менее длительны, чем соответствующие латышские глухие шумные согласные, уровень их интенсивности тоже ниже.

Сравнение средних значений длительности на материале латышского и английского языков с привлечением модифицированного t - критерия, показало, что:

I2/ Существуют систематические расхождения по длительности глухих шумных согласных для латышского и английского языков (в зависимости от способа и места их образования).

I3/ Существует систематическое расхождение по длительности глухих шумных согласных для латышского и английского языков в зависимости от фонетического контекста (узкого, широкого).

14/ Существует систематическое расхождение по длительности глухих шумных согласных (латышского и английского языков), произнесенных в конечной позиции фразы:

15/ Существует систематическое расхождение по длительности глухих шумных согласных (в латышском и английском языках в сравнительном плане), произнесенных в контексте (исключение [р] и [к] - нерегулярное и несистематическое расхождение).

В ходе исследования наряду с изменениями основных физических характеристик рассматривались некоторые характеристики спектральной структуры глухих шумных согласных.

В результате рассмотрения данных спектрографического анализа можно сделать следующие выводы:

16/ Длительность согласных в латышской явке превышает длительность соответствующих согласных в английском языке:

- а) увеличение длительности идет за счет увеличения длительности стационарной части и переходного участка интервокального согласного;
- б) увеличение длительности, по всей вероятности, ведет к изменению скорости движения формант в сторону ее уменьшения на переходных участках в словах латышского языка;
- в) скорость изменения F_1 и F_2 на переходах от гласного к согласному и от согласного к гласному меньше в латышском языке, чем скорость изменения F_1 и F_2 на переходах в структуре - гсг - для английского языка.

17/ Для структуры - гог - в английском языке характерно большее взаимное влияние по качеству соседних звуков, для латышского языка - меньшее влияние:

1) переход - гс - свидетельствует о малой степени взаимовлияния в латышском языке;

2) переход - сг - свидетельствует о большей степени взаимовлияния.

Подводя итоги, следует отметить, что исследование длительности согласных звуков обращало на себя внимание, как уже упоминалось выше, многих ученых. Исследованием длительности латышских согласных с применением современной аппаратуры в основном занимался Э. Лиепа. Следовательно, необходимо отметить, что результаты, полученные в данном исследовании, в основном совпадают с результатами, полученными Э. Лиепой.¹

Таким образом, глухие шумные согласные в современном латышском литературном языке между кратким ударным и кратким безударным монофтонгом обыкновенно произносятся долго, в отдельных случаях в литературном языке встречаются также полудолгие глухие шумные согласные². О существованием полудолгих согласных мы не можем утверждать, поскольку нами не были исследованы такие позиции /например, [r] в слове *ире* [и́р-ре] /долгий/, сравнивалось с [r] в слове *карс* [ка́рс] /полудолгий/. Кроме того, наши данные в основном не противоречат данным в ранее исследований /Р. Экбом, Я. Эндзелин, Е. Блессе, А. Абеле, И. Рудзит, А. Лай/.

Анализ основных физических характеристик показал, что существуют значимые расхождения между глихими шумными согласными латышского и английского языков.

В заключение следует отметить, что данные акустического анализа, возможно, внесут некоторые уточнения в систему консонантизма латышского языка. Сопоставительный анализ просодических характеристик глухих шумных согласных латышского и английского языков дает возможность разработать некоторые моменты в методике преподавания английского языка студентам-латышам. Полученные данные (при их дальнейшем уточнении и углублении) могут быть использованы, в известной мере, и в прикладных целях: в области телефонии, радиосвязи, автоматического распознавания звуковых образов и синтеза речи.

¹ Liepa E. Nebalsīgo trokšneņu kvantitāte atkarā no pozīcijas mūsdienī latviešu literāraja izrunā.-Grām.: Latviešu valodas jautājumi ..B., 1963.

² Там же, с.26.

SUFIKSĀLO LIETVĀRDU STRUKTURĀLI SEMANTISKS
SASTATĪJUMS ANGLU UN LATVIEŠU VALODĀ

Mūsdienī un latviešu valodā viens no produktivākajiem lietvārdū derināšanas veidiem ir lietvārdū atvasināšana ar sufiksiem, bez tam mūsdienī latviešu valodā ir sastopamas sufiksālās galotnes, kām piemīt derivatīvo sufiku funkcijas.

Salīdzinot abes iepriekšminētās valodās, ir iespējams konstatēt zināmas līdzības un atšķirības šo valodu sufiksālo lietvārdū struktūrā un semantikā.

Šī raksts mērķis ir salīdzināt sufiksālo lietvārdū formālo struktūru, kas izpaužas dažādos struktūras modeļos, to motivāciju, kā arī to iedalījumu dažādās semantiskajās grupās pēc sufiku vārdveidojošām nozīmēm angļu un latviešu valodā. Sastatījums pamatojas uz faktu materiālu, proti, sufiksālo lietvārdū ekscerptiem, kas pēmti no 150 mūsdienī dailliteratūras tekstu izlasēm kā angļu, tā latviešu valodā pa 1000 vārdlietojumu katrā. Rezultātā iegūti 1329 sufiksālie lietvārdi angļu valodā un 3227 - latviešu valodā. Turpmākie skaitliskie salīdzinājumi izderīti, operējot ar iepriekšminēto ekscerptu skaitu.

Ekscerptu skaits būtu citāds, ja būtu izmantots vārdnīcu materiāls, jo dailliteratūras tekstos ir sastopams ļoti daudz lietvārdū, kas neietilpst stabilajā vārdū krājumā un nav reģistrēti vārdnīcas (piemēram, angļu valodā tie ir lietvārdi ar sufiku -ing, latviešu valodā ar sufiku -šan-a, kā arī lietvārdi ar diminutīviem sufiksiem, sevišķi ar -in-s, -in-a un -it-is, -it-e). Tas izskaidrojams ar iespēju atvasināt lietvārdus ar sufiksiem -ing un -šan-a¹ gandrīz no ikviens darbi-

¹ Ta kā angļu valodā lietvārdiem ir tikai sufiksi bez lokāmajām galotnēm, bet latviešu valodā sufiksi vienmēr funkcionē saistīti ar lokāmajām galotnēm, veidojot izskapas, tad turpmāk ērtības dēļ arī latviešu valodā vārdū izskapas tiks nosacīti sauktas par sufiksiem, attiecīgi atdalot lokāmās galotnes (-ib-s, -taj-s utt.).

ties vārda un ar deminutiviem sufiksiem no ikviens lietvārde.

Veicot šo pētījumu, autors gēmis vērā veirumu mūsdienu lingvistu izteiktās atziņas par vārdu derivāciju un to derivatīvo analīzi.¹

Tā kā vārds ir savdebīgs struktūras un semantikas apvienojums, derivatīvajā analīzē vienmēr jāsauduras ar divām vārda atvasināšanās plāknēm - formālās struktūras plāknī un semantiķes plāknī, kas sevā sterpā cieši saistītas.

Atšķirības vārdu nozīmē, t.i., semantiskās atšķirības, izriet no atšķirībām vārdu formā, t.i., formālajā struktūrā.²

Tādējādi pirms sufiksālo lietvārdu semantiskās analīzes jānosksidro to struktūre.

1

- Арутюнова Н.Д. Очерки по словообразованию в современном испанском языке. М., 1961.
- Земская Е.А. Современный русский язык. Словообразование. М., 1973.
- Кубрjakова Е.С. Что такое словообразование? М., 1965.
- Левковская К.А. Теория слова, принципы ее построения и аспекты изучения лексического материала. М., 1962.
- Соболева П.А. Моделирование словообразования - В кн.: Проблемы структурной лингвистики. М., 1971, с.165-с.212.
- Степанова М.Д. Методы синхронного анализа лексики. М., 1968.
- Шанский Н.М. Очерки по русскому словообразованию. М., 1968.
- Marchand H. The Categories and Types of Present-Day English Word-Formation. München, 1969.
- Nida E.A. Morphology. The Descriptive Analysis of Words. Ann Arbor, 1965.
- Scida E. Vārdderībāšanas analīzes principi mūsdienīnu valodniecībā un valodā. Grām.: Latviešu valodas un literatūras problēmas. R., 1970, 75.1pp.-94.1pp.

2

- Винокур Г.О. Форма слова и части речи в русском языке. - В кн.: Избранные работы по русскому языку. М., 1959, с. 417.

Iz zināms, ka ikviens velodes vārdu formālo struktūru raksturo noteikti vārddarināšanas modeļi.¹

Katra vārddarināšanas modeli var savukārt raksturot kā struktūru, kas saistīta ar noteiktas kategorijas nozīmi (категориальное значение).²

Deaudzi ievērojami mūsdienu lingvisti (H.Merčends, M.Stepanova, P.Soboleva u.c.) ierādījuši svarīgu vietu vārddarināšanas modelu pētišanai.³

Izdzērot sufiksālo lietvārdu sastāviju angļu un latviešu velodās, never spiet jautājumu par lietvārdu derivatīvo struktūru un tās modeļiem abās salīdzināmās velodās, pie kam ir pamts vērā, ka "derivatīvās analīzes dalījums ir binārs: vārda celma veidojas vārddarinātāja celma un vārddarinātāja sfiksē pretstatījums".⁴

Lei izveidotu sufiksālo lietvārdu struktūras modeļus, ne pieciešems ievest sekjošus apzīmējumus:

M - sufiksālā lietvārda struktūras modelis (indekss pie burta M, proti, M₁, M₂, M₃ ... norāde uz sufiksāla lietvārda modeļa kārtas numuru, pie kam sufiksālo lietvārdu modeļi sskārtoti pēc to izplatības, pamatojoties uz ekscerpētā materiāla skaitliskajiem datiem),

¹ Termiņs "modelis" lietots ar nozīmi tipveida struktūra vai paraugs, pēc kura tiek derinātas vai jau ir derinātas vispārēju kategoriju veidojošas velodes vienības.

² Степанова Н.Д. Словообразование и семантические системы. - В кн.: Структурно-типологическое описание современных германских языков. М., 1966, с. 114.

³ Степанова М.Д. Методы синхронного анализа лексики. М., 1968.
Соболева П.А. Моделирование словообразования. - В кн.: Проблемы структурной лингвистики. М., 1971, с.165 -с.212.

Merchend H. The Categories and Types of Present-Day Word-Formation. München, 1969.

⁴ Scida E. Vārddarināšanas analīzes principi... 86.lpp.

Sufiksālo lietvārdu struktūras modeļi

1.tabule

Valoda	Sufiksālo lietvārdu modeļi	Atvasināto lietvārdu skaits %
Angļu valodā	$M_1 : L_2 = L_1 + DS$	79 %
	$M_2 : L_2 = l_1 + DS$	13 %
	$M_3 : L_2 = L_1 + r + DS$	3,3 %
	$M_4 : L_2 = DP + L_1 + DS$	2,3 %
	$M_5 : L_2 = L_1 + L_1 + DS$	
	$M_6 : L_2 = DP + l_1 + DS$	2,2 %
	$M_7 : L_2 = L_1 + l_1 + DS$	
Latviešu valodā	$M_1 : L_2 = L_1 + DS$	65 %
	$M_2 : L_2 = DP + L_1 + DS$	13 %
	$M_3 : L_2 = l_1 + DS$	7,3 %
	$M_4 : L_2 = L_1 + L_1 + DS$	5,8 %
	$M_5 : L_2 = L_1 + z + DS$	4,6 %
	$M_6 : L_2 = DP + L_1 + DS$	2,5 %
	$M_7 : L_2 = DP + L_1 + r + DS$	
	$M_8 : L_2 = l_1 + r + DS$	0,9 %
	$M_9 : L_2 = L_1 + l_1 + DS$	

L_1 - primāris celms, t.i., vārddarinātais celms, kas ir sekundārā celma sastāvdale,

L_2 - sekundārais celms, t.i., analizējamā vārda celms,

- l₁ - vārddezinātājs celms ir likumsakarīgām izmaiņām
saknes morfēmā;¹
- DS - derivatīvais sufikss,
- DP - derivatīvais prefikss,
- r - interfikss jeb "tukšais morfs", t.i., vārda struk-
tures elements bez jebkādes nozīmes, kas saiste
vārda sakni ar sufiku.²

Kā redzams l.tabulā, vissbiežāk lietotais sufiksālo lietvārdu struktūras modelis kā s n g l u, tā l e t v i e s u
v a l o d ā ir:

$M_1 : L_2 = L_1 + DS$ (vārddezinātājs celms + derivatīvais
sufikss), kura izplatība ir attiecīgi 79 % un 65 %.

Piemēram, guidance = guid(e) + ance,

detestation = detest + ation,

teacher = teach + er;

gatesvībs = gatav(s) + ib-s,

kurpnieks = kurp(e) + niek-s,

svilpšens = svilp(t) + šan-s.

Pēc šī modeļa darīta sufiksālos lietvārdus ar visiem abu
pētāmo valodu sufiksiem.

Bez tam abas valodās var izdalīt sufiksus, kuri lietoja-
mi sufiksālo lietvārdu darināšanai tikai (vai gan dzīz tikai)
pēc šī modeļa. Tādi sufiksi s n g l u v a l o d ā ir, pie-

¹ Ar likumsakarīgām izmaiņām saknes morfēmās sprots morfonoloģiskas izmaiņas, kas rodas pametvārda celma pievienojot sufiku (vai sufiksālo galotni), roti:

- līdzskāpu un patskāpu mīja. (logs - lodzīpē, pirkts - pircējs, vilt - velkonis, strong - strēngth, decribe - description);
- stvesināmā celma reducēšanos, t.i., atvesināmā celma pēdējās zilbes seisināšanos (hinder - hindrance, maitsain - maintenance, explain - explanation);
- interferenci, t.i., saknes morfēmas beigu daļas sa-
plūšanu ar sufiksa sākuma daļu) attract - attraction,
disrupt - disruption).

² Te un turpmāk lietotie apzīmējumi sīzgāti no grāmatas
Степанова М.Д. Методы синхронного анализа лексики,
М., 1968, с. 112.

mēram: -age (package),
-dom (freedom),
-ee (employee),
-let (playlet),
-ling (hireling);

latviešu valodā, piemēram:

-sv-a (deiļsva),
-op-a (dimdopa),
-ain-is, -ain-e (bārdaīnis, vilnaīne).

Angļu valodā nākošais vistiežak lietotais modelis ir M_2 : $L_2 = l_1 + DS$ (vārddarinātājs celms ar likumskārtīgām izmaiņām saknes morfēmā + derivatīvais sufikss). Piemēram:

entrance = enter + ance,
revelation = reveal + ation,
length = long + th.

Ja angļu valodā pēc šī modeļa darinātie sufiksālie lietvārdi sastāda 13%, tad latviešu valodā tikai 7,3% no kopējā sufiksālo lietvārdū skeita.

Kā piemērus latviešu valodā varētu minēt:

sogis = sod(it) + is
sprādziens = sprāg(t) + ien-s
gavilnieks = gavil(ēt) + niek-s

Latviešu valodā otrs nozīmīgākais sufiksālo lietvārdū darināšanas modelis ir

$M_2 : L_2 = DP + L_1 + DS$

(derivatīvais prefikss + vārddarinātājs celms + derivatīvais sufikss).

13% no visiem ekscerpētājiem sufiksāļiem lietvārdiem darināti pēc šī modeļa, piemēram: atbraucējs, spmetums, uzpemšana.

Tomēr prefikss saistījums pie šiem sufiksāļiem lietvārdiem nav vienmēr obligāts. Ir iespējams izdalīt grupu sufiksālo lietvārdū, kas var funkcionēt arī bez prefikss, piemēram,

bez - cerība,
pār - rekonstitājs,
ne - iegādāšana.

Taču ir grupa lietvārdū, kuras prefikss un sufikss funkcionē kompleksi, proti, prefikss saistījums pie sufiksālā lietvārda ir obligāts. Šo parādītu sauc par konfiksāciju, bet šādu prefikss un sufikss saistījumu kā vienu no derivatīvo morfēmu veidiem — par konfiksū.

Konfiksācija ir sevišķi raksturīga lietvārdiem ar sufiksālām galotnēm — e, retāk er -is un -s, piemēram,

siz-krāsp-e, ne-gaus-is,

sp-kakl-e, pe-galv-is,

no-kalb-e, st-aug-s.

pe-zar-e,

Nereti konfiksācijas vairs māsdienās nav jutama. Tas vērojams gadījumos, kad prefikss saplūdis ar vārda celmu un iegājis pametvārda celma sastāvā, piemēram,

senāksme, sadursme, pārstāvis.

Angļu valodā iepriekšminētais modelis, proti,

$$L_2 = DP + L_1 + DS$$

ir daudz retāk sastopams, pie kām konfiksālie lietvārdi nav strodumi.

Vairumam ekscerptu šie prefiksi ir ar negatīvu nozīmi, piemēram,

dis — continu — ence,

dis — place — ment,

in — just — ice,

mis — understand — ing,

un — kind — ness.

Nākošais nozīmīgākais sufiksālo lietvārdu derināšanas modelis angļu valodā (1,3 %) ir

$$M_3 : L_2 = L_1 + r + DS$$

(vārdderinātājs celms + interfiks + derivatīvais sufikss)

Piemēram, kā interfikss sastopams

"i" : civil-i-en,
guard-i-en,

"p" : consum-p-tion u.c.

¹ Земская Е.А. Современный русский язык. Словообразование. М., 1973, с. 31.

L et v i e š u v a l o d ā pēc šī modeļa derināti 4,6 % lietvārdū no kopējā ekscerptu skaits.

Raksturīgākie interfiksi latviešu valodā ir:

- ul - : og-ul-ājs ,
- pried-ul-ājs ,
- est - : lab-est-ība ,
- est - : žēl-est-ība u.c. ¹

Modelis:

$$L_2 = L_1 + DS$$

(vārddarinātājs celms + vārddarinātājs celms + derive-tivais sufiksas)

atspoguļo salikteņu derināšanu, pie kām salikteņa otreis komponents veidots ar sufiksācijas pālidzību.

Tā kā te salikteņu veidošana saistīta ar sufiksāciju, tad šo modeli var uzskatīt arī par vienu no sufiksālo lietvārdū darināšanas modeļiem.

Kā redzams pēc l.tsbules, šis modelis ir plašāk izplatīts latviešu valodā, kur tas izpaužas gan sintaktiskajā salikteņu derināšanas veidā, kad salikteņa abi komponenti saglabā savu patstāvību un var tikt lietoti neatkarīgi viens no otra

(bleķussēdēt-ājs, būvleuk-ums, mājkalpot-ājs,
pretimdejot-ājs),

gan sintaktiski morfoloģiskajā salikteņu derināšanas veidā, kad salikteņa pirmsais komponents ir vārda celms, kas tiksai semantiski un leksiski papildinās, konkrētizē salikteņa otro komponentu, ko nevar lietot patstāvīgi kā atsevišķu vārdu

(labklāj-ība, skāprad-is, drossird-is, skālsmiekl-s).

A n g l u v a l o d ā šis modelis sastopams tikai sintaktiski derinātajos salikteņos:

(shipbuild-ing, dressmak-er, housekeep-er).

Pārējie sufiksālo lietvārdū modeļi nav guvuši plašu izplatību ne angļu, ne latviešu valodā. Tie ir a n g l u v a l o d ā sastopamie modeļi:

$$L_2 = DP + L_1 + DS$$

¹ Autors pievienojes E.Soides interfiksu interpretācijai.
Sk.rakstu - Soids E. Vārddarināšanas enalizes principi.
88.lpp.

Bet šo pēdējo četrā modelu īpatsvars pārējo sufiksālo lietvārdū darināšanas modeļu vidū ir ļoti mazs (sk. l.tabulu).

Vārddarinātājs celms uzskatāms par vārddarināšanas analīzes pamatlīniju un ir tā vārde daļa, kas ietverta visās vārda formas un ir kuru saistīts vārda leksiska pozīcija.

Tātad ikvienu sufiksālo lietvārdū motivē kādas noteiktas vārdu šķires vārddarinātājs celma (vai seknes vārds).

Motivētājs celma noteikšana ir viens no svarīgākajiem faktoriem derivatīvāja analīzē.¹

Vadoties no motivētāja celma leksiski gramatiskā rakstura, visus sufiksālos lietvārdus var iedelīt 3 galvenajās grupās:

1. sufiksālie lietvārdi, kurus motivē darbības vārds,
2. sufiksālie lietvārdi, kurus motivē īpāšības vārds,
3. sufiksālie lietvārdi, kurus motivē lietvārds.

Sufiksālo lietvārdū, kurus motivē citas vārdu šķires (skeitļa vārds, spstākļu vārds u.c.), ir ļoti maz.

Faktu materiāls ļauj izdarīt zināmu skeitlisku salīdzinājumu par sufiksālo lietvārdū motivāciju, kura atspoguļojas 2. tabula.

Sufiksālo lietvārdū motivācija

2.tabule

VALODA	Sufiksālo lietvārdū motivētāji celmi			
	darbības vārds	īpāšības vārds	lietvārds	citas vārdu šķires
Angļu valoda	61 %	23 %	14 %	0,3 %
Latviešu valoda	57 %	8,6 %	31,9 %	1,5 %

Kā redzams pēc apkopotā faktu materiāla, abās salīdzināmās valodās vislielākā loma sufiksālo lietvārdū motivācijā piemīt darbības vārdam. No viss sufiksālo lietvārdū skeita

¹ Skaid. E. Vārddarināšanas analīzes principi...85.lpp.

angļu valodā darbība vārds motivē 61 % sufiksālo lietvārdu, bet latviešu valodā - 57 %.

Angļu valodā nākošā nozīmīgākā motivētāja vārdu šķīra ir ipašības vārds, turpretī latviešu valodā - lietvārds, kur tās attiecīgi sastāda 23 % un 31 %. Zināmā mērā lietvārdu loma latviešu valodas sufiksālo lietvārdu motivācijā izskaidrojams ar deminutīvu (meitīna, dēlipš, ritenītīs, kastīte) lielo skeitu ūsi valodā.

Citu vārdu šķīru īpatsvars sufiksālo lietvārdu motivācijā ir niecīgs abas valodas (angļu valodā tikai 0,3 %, bet latviešu valodā - 1,5 % no visu sufiksālo lietvārdu skaits).

Bet ne visu ekscerpēto sufiksālo lietvārdu motivētāji celiņi ir vienlīdz skaidri nosakāmi.

Latviešu valodā ekscerpēto sufiksālo lietvārdu vidū ir sastopami veirāki vārdi, kuru motivācija māsdienās zudusi (cēliens, panakums, netikums, pavediens u.c.).

Šādus nemotivējamus vārdus neizdevās konstatēt starp ekscerpētajiem angļu valodes sufiksāļiem lietvārdiem.

Kā atsevišķu grupu abas salīdzināmas valodas vēl var izdelīt sufiksālos lietvārdus, kuru motivētājs celms nav nosekāms, jo blakus ir veirāki vārdi ar vienu un to pašu vārddarinātāju, mu vai sekni, piemēram,

<u>tolerance</u>	(tolerant, tolerate),
<u>eternity</u>	(eternal, eternize),
<u>mehānikis</u>	(mehānika, mehānisms, mehāniks),
<u>kāre</u>	(kārot. kārs),
<u>vēstule</u>	(vēsts, vēstīt),
<u>taupībs</u>	(taupīt, taupīgs),
<u>palaicība</u>	(palaicīnis, palaicītīties, palaicīngs).

Angļu valodā ir iespējami veirāki dažādi vārdu šķīru pamatvārdi, kam ir viena un tā pati forma, piemēram,

Sufiksālie lietvārdi	P a m s t v ā r d i		
	lietvārdi	dērtības vārdi	īpašības vārdi
<u>alliance</u>	ally	to ally	-
<u>shopper</u>	shop	to shop	-
<u>nudist</u>	nude	-	nude
<u>copyist</u>	copy	to copy	-
<u>radicalism</u>	radical	-	radical

Latviešu valodā tādu gādījumu gandrīz nav. Pamatvārdi atšķiras gan ar sufiksiem, gan lokāmajām galotnēm.

Sufiksi, kas piedalās lietvārdū atvasināšanā, atšķiras pēc to spējas pievienoties dažādu vārdū ūkīru vārddarinātājiem celiem.

Abas valodās ir sastopams ievērojams skaits sufiksu, kas pievienojami tikai kādās noteiktas vārdū ūkīras celiem.

Vienīgi iespējamās vārdū ūkīras celiņi	e n g l u valodā		latviešu valodā	
	sufiksi	piemēri	sufiksi	piemēri
darbības vārds	<u>-ion</u> (un tā varianti)	<u>presentation</u> <u>correction</u> <u>discussion</u> <u>devotion</u>	<u>-šan-e</u> <u>-šan-ās</u>	<u>edišāns</u> <u>pieķeršanās</u>
	<u>-ance</u>	<u>annoyance</u>	<u>-o-a</u>	<u>šalkops</u> <u>rībops</u>
	<u>-ence</u>	<u>existence</u>	<u>-uv-e</u>	<u>maltuve</u> <u>slēptuve</u>
	<u>-ing</u>	<u>breathing</u>	<u>-ēj-s,</u> <u>-ēj-a</u>	<u>spkopējs</u> <u>iebrusucējs</u>
	<u>-ment</u>	<u>announcement</u> <u>employment</u>		
	<u>-or</u>	<u>director</u> <u>possessor</u>		
lietvārds	<u>-ess</u>	<u>countess</u> <u>hostess</u>	<u>-ip-ā,</u> <u>-ip-s</u>	<u>bērzinātāja</u> <u>aitīga</u>
	<u>-ship</u>	<u>clerkship</u> <u>township</u>	<u>-it-is</u> <u>-it-e</u> <u>-iet-is,</u> <u>-iet-e</u>	<u>ciniņītis</u> <u>ābelīte</u> <u>teutietītis</u> <u>uzbekiēte</u>
īpašības vārds	<u>-ness</u>	<u>kindness</u> <u>madness</u>	-	-

Pārējie angļu un latviešu valodas lietvārdu sufiksi pievienojami pa lielākai daļai divu vārdu šķiru celiņiem, retos gadījumos triju vai veirāku vārdu šķiru celiņiem, pie kām bieži sufiksalo lietvārdu cilme nav nosakāma, piemēram,

VALODA	Sufikss	Vārdu šķiru celiņi			
		lietvārds	darbības vārds	īpašības vārds	skaits vārds
Angļu valoda	-er -(e)ry	villager jewelry	producer forgery	stranger gallantry	- -
Latviešu valoda	-niek-s -niec-e -en-is -en-e	amatnieks dārzniece stundenis susene	jāthieks dzejnieks ^x zēgelnieks ^x zinātniece ritenis šautene	begātrieks slimnieks ^x stulbenis vecene	divnieks

Abās valodās var izdalīt atvasinātu lietvārdu grupu, kas veidoti ar internacionāliem sufiksiem

angļu valodā:	-ism	heroism	motivētājoelms
	-ist	novelist	lietvārds
latviešu valodā:	-ant	descendant	motivētājcelms
	-ent	correspondent	darbības vārds
latviešu valodā:	-ism-s	avanturisms	motivētājcelms
	-ist-s	afrists	lietvārds
	-ant-s	konsultants	motivētājcelms
	-ent-s	absolv ants	darbības vārds

^x nenoskāmas cilmes lietvārdi.

Piemēri rāda, ka gan angļu, gan latviešu valodā attiecīgi sufiksi -ism, -ist un -ism-s, -ist-s sastopami savienojumos ar lietvārdū celmiem, bet sufiksi -ant, -ent un -ant-s, -ent-s ar darbības vārdū celmiem.

Ekscerptētais materiāls ūjuj arī secināt, ka ar minētajiem internacionālajiem sufiksiem atvasināto lietvārdū skaits abas salīdzināmās valodās ir visai neievērojams (angļu valodā - 52 vārdi, latviešu valodā - 55 vārdi).

Vārddarinātājs celma ir vārda semantiskais centrs. Bet arī sufiks kā vārda veidojošs elements pilda zināmu semantisku funkciju. Tikai abu šo komponentu mijiedarbība veidojas vārda leksiskā pozīzīme.¹

Taču sufiksa pozīzīmi ir vispārinātāks raksturs, un tas sevū pozīzīmi realizē, savienojoties ar vārddarinātāju celmu.²

Kā vārddarināšanas formants sufikss modifīcē, precizē vārddarinātāja celma pozīzīmi. Sufikss semantiskā funkcija izpaužas tādējādi, ka sufiksālēs vārds tiek attiecīgi iekļauts noteiktā vārdu semantiskā grupā. Tā, piemēram, salīdzinot vārdus - "singer" un "singing" ar vārddarinātāju celmu "sing", redzam, ka, tieši pateicoties sufikssam -er, vārds "singer" apzīmē darbības darītāju (n o m i n a s g e n t i s) un vārds "singing" izsaka darbību (n o m i n a s c t i o n i s), pateicoties sufikssam -ing. Tieši sufiksi -ēj-s un -šan-a vārdos "glābējs" un "glābšana" norāda, pie kādas semantiskās grupas attiecīgā lietvārdi piedero.

¹ Vienei daļai latviešu valodas sufiksālo lietvārdū sufikss funkcionē kompleksi ar prefiku. Šini gadijumā vārde leksiskā pozīzīme veidojas visu trīs komponentu (vārddarinātājs celma, prefiks un sufikss) mijiedarbībā (sizbildināšanas, apkaunojums).

² Винокур Т.О.: Заметки по русскому словообразованию. — В кн.: Избранные работы по русскому языку. М., 1959, с. 426.

Angļu un latviešu valodes sufiksālie lietvārdi atkarība no to sufiksu (vai prefiksu un sufiksu) vārdveidojošām nozīmēm ir iedalāmi 4 grupās:

1. darbību vai to rezultātu nosaukumi (*n o m i n e s c t i o n i s*);
2. abstraktu jēdzienu (ipsību, stāvokļu) nosaukumi;
3. personu nosaukumi:
 - a) deritājvārdi (*n o m i n e a g e n t i s*),
 - b) teatību nosaukumi;
4. priekšmetu vai rīku nosaukumi.

Bez tam kā atsevišķu grupu var izdalīt deminutivus, kas ver ietvert visu iepriekšminēto grupu lietvārdus.

Šī klasifikācija aptver lielāko daļu no visiem ekscerptiem. Tikai 0,3 % angļu valodes un 2,1 % latviešu valodes sufiksālo lietvārdu nebija iespējams ietvert šajā klasifikācijā.

Sufiksālo lietvārdu izplatība pēc to sufiksu (vai prefiksu un sufiksu) vārdveidojošām nozīmēm

3.tabula

Konfiksālie lietvārdi		Darbības vai tās rezultāta nosaukumi (Nomine Actionis)	Abstraktu jēdzienu nosaukumi (ipsība, stāvoklis)	Personu nosaukumi un deritājvārdi (Nomine Agentis)	Priekšmetu un rīku nosaukumi	Deminutivi
Sufiksālie lietvārdi	Angļu val.	40,9 %	28,1 %	22,5 %	6,5 %	1,1 %
	Latv. valodā	32,9 %	15,4 %	19,6 %	9,5 %	16,2 %
	Angļu val.	-	-	-	-	-
	Latv. valoda	0,7 %	0,2 %	0,2 %	-	-

Kā rāde 3.tabula, s n g l u v a l o d a vislielako grupu veido sufiksālie lietvārdi, kuru vārdveidojošie sufiksi apzīmē darbību vai tās rezultātu (n o m i n e a c t i o n i s). Pie šīs grupas raksturigākajiem sufiksiem pieskeitāmi:

- ion (un tā varianti) (preparation, interruption),
- ing (breathing, dancing),
- ment (development, treatment),
- ence, -ence (deliverance, pursuance),
- age (usage),
- al (arrival).

Vairāk nekā 40 % no visa ekscerpēto sufiksālo lietvārdu skaits pieder pie šīs grupas.

Jāzīmē, ka vislielako izplatību guvis sufikss -ion (un tā varianti). Lietvārdū ipatsvars, kas darināti ar šo sufiksu, ir 49 % no visiem darbību vai to rezultātu nosaukumiem. Nākošais pēc izplatības svarīgākais šīs grupas sufikss ir -ing. Ar šo sufiksu atvasinātie lietvārdi dod 26,8 % no visiem darbību vai to rezultātu nosaukumiem.

Šīni sakarībā jāpiebilst, ka visi atvasinājumi ar sufiksiem -ion (un tā variantiem) un -ing pieskeitāmi pie darbību vai to rezultātu nosaukumiem. Pārejo šīs grupas sufiksu (-ment, -ance, -ence, -age un -al) ipatsvars ir ievērojami mazāks. Atvasinājumi ar šiem sufiksiem ir apmēram 20 % no kopējā n o m i n e a c t i o n i s skaits.

Ari latviešu valodā vislielako grupu veido lietvārdi, kuru vārdveidojošais sufikss (vai prefikss un sufikss) norāda uz darbības norisi vai tās rezultātu (n o m i n e a c t i o n i s).

Reksturigākie sufiksi, kas veido n o m i n e a c t i o n i s, ir:

- šan-s, -šan-ās (iesāns, mazgāšanās),
- ib-s (kustībs),
- op-s (dārdops),
- ien-s (skrējiens),
- um-s (spmeklējums),

kā arī sufiksālās galotnes:

- a (šalka),
- e (sagāde) un
- is (plikškis).

(Sufiksālā galotne -e, retāk -is funkcione ķompleksi ar prefiksēm.)

Šīs grupas sufiksālo lietvārdu īpatsvars ir 32,9 %, prefikeāli sufiksālo lietvārdu īpatsvars - 0,7 % no kopējā ekscerptu skaits. Vislielāko procentu veido lietvārdi ar sufiku -āsn-a (vairāk nekā 40 % no visiem darbītu un to rezultātu nosaukumiem).

Samērā lielu skaitu nominā actionis veido ar sufiku -um-s un ar sufiksālo galotni -a. No kopējā lietvārdu skaits, kas darināti ar sufiku -um-s, vairāk nekā puse (57,3 %) ir darbību vai to rezultātu nosaukumi. Ar sufiksālo galotni -a atvasināti 87,2 % darbību vai to rezultātu nosaukumi no visiem ekscerptiem ar šo sufiksālo galotni, kas savukārt dod ap 15 % no kopējā darbību un to rezultātu nosaukumu skaits.

Otru lielāko grupu sāgļu valoda veido sufiksālie lietvārdi, kas izteic abstrakta jēdziens (ipašības, stāvoklis...) nosaukumu. Raksturīgākie sufiksi, ar kuriem atvasināti šīs grupas lietvārdi, ir:

- ness (cleverness, brightness),
- (i)ty (security, prosperity),
- dom (freedom, martyrdom),
- ship (friendship, clerkship).

Ar šiem sufiksiem, izņemot sufiku -ship, darināti tikai abstraktu jēdzienu nosaukumi. Ar sufiku -ship bez abstraktu jēdzienu nosaukumiem darināti arī konkrētu priekšmetu nosaukumi (township).

Šīs grupas īpatsvars ir 28,1 % no vissa sufiksālo lietvārdu skaits. Visproduktivākais ir sufiks -ness. Ar šo sufiku atvasināti ap 40 % lietvārdu no visiem abstraktu jēdzienu nosaukumiem. Nakošais nozīmīgākais šīs grupas sufiks -ity, ar kuru atvasināti ap 30 % abstraktu jēdzienu nosaukumu.

Pārējie divi šīs grupas sufiksi -dom un ship ir uzskatāmi par mazproduktīviem un māsdienu angļu vārdā tie guvuši mazu izplatību.

L e t v i e ū v a l o d ā sufiksālo lietvārdū - abstraktu jēdzienu nosaukumu īpatsvars ir gandrīz uz pusi mazaks (ap 15,9 %).

Galvensis sufikss, ar kuru atvasināti abstraktu jēdzienu nosaukumi, ir sufikss

-ib-a (mocība, liekulība).

Ar šo sufiksu vien atvasināti vairāk nekā 56 % abstraktu jēdzienu nosaukumu.

Bez tam ievērojama daļa abstraktu jēdzienu nosaukumu derināti ar sufiku -um-s (apkaunojums, sklums) un sufiksālo galotni -e (psakē, seskare). Ar sufiku -um-s derināti vairāk nekā 27 % abstraktu jēdzienu nosaukumu, bet ar sufiksālo galotni -e (vai arī ar sufiksālo galotni -e un prefiku) - ap 6,5 % abstraktu jēdzienu nosaukumu.

Personu nosaukumi, ieskeitot arī tautību nosaukumus un darītājvārdus, a n g l u. v a l o d ā veido trešo lielāko sufiksālo lietvārdū grupu. Kā biežāk sastopamie sufiksi minami:

-er (buyer),

-or (debtor),

-ist (artist),

-(i)an (musician),

-ant, -ent (attendant, correspondent)

un semi-sufikss -men (dustmen, fireman).

Ar šiem sufiksiem derināti 22,5 % lietvārdū no kopējā sufiksālo lietvārdū skaits.

Ar sevišķi lielu izpletību iepriekšminēto sufiku vidū izceļas sufikss -er, ar kuru atvasināti 52,5 % personu nosaukumu vei darītājvārdū, t.i., vairāk nekā puse no šīs grupas lietvārdiem.

Pārējo šīs grupas sufiku izplatīta, atsevišķi nemot, ir loti maza (sk. 4.tabulu).

L a t v i e Š u v a l o d ā personu nosaukumi, iesksitot arī tautību nosaukumus un derītājvārdus, veido skaits ziņā otro lielāko grupu, lai gan procentuāli šo lietvārdū skaits l a t v i e Š u valodā ir nedaudz mazāks nekā a n g l u v a l o d ā (19,8 % no vissufiksālo lietvārdū skaits).

Daļai šīs grupas lietvārdū sufiksiem, kā

- iet-is, -iet-e (latvietis, latviete),
- ist-s, -ist-e (humorists, koriste) un
- ik-is, -ik-e (zvaniķis, klibike)

ir monosemantisks raksturs un tie lietojemi tikai personu nosaukumu (arī tautību nosaukumu) vai derītājvārdū atvasināšanai.

Bez tam pie šīs grupas sufiksiem pieder:

- ēj-s, -ēj-a (apsveicējs, turējs),
- niek-s, -niec-e (drēbnieks, sētpiece),
- tāj-s, -tāj-e (skolotājs, glebātāja) un
- āj-s, -āj-e (dzērājs, ādāja).

Tomēr sevišķi izplatīti ir lietvārdi ar sufiksiem -niek-s, -niec-e (24,7 % no visiem personu nosaukumiem vai derītājvārdiem) un -tāj-s, -tāj-e (18,6 % no kopējā personu nosaukumu vai derītājvārdū skaits) nevis sufiksi ar monosemantisko rakstu-ru (-iet-is, -iet-e, -ist-s, -ist-e, -ik-is, -ik-e). Šo monose-mentisko sufiksu izplatība, atsevišķi pamot, ir ārkārtīgi maza (sk. 4.tabulu).

Ceturto sufiksālo lietvārdū grupu a n g l u v a l o d ā veido priekšmetu un rīku nosaukumi.

Gan angļu, gan latviešu valodā šīs grupas lietvārdū deri-našanā iesaistīts visvairāk sufiksu (angļu valodā - 17, latviešu valodā - 20).

A n g l u v a l o d ā 6,5 % no visiem ekscerpētajiem su-fiksālojumiem lietvārdiem ir priekšmetu un rīku nosaukumi.

Kā rakstīgākie šīs grupas sufiksi būtu minami:

- er (computer, bomber);
- ment (installment, pavement),
- ry (jewelry, poetry),
- or (defrector, reflector),

-age (package, carriage),
-al (periodical, memorial).

Ar pārējiem šīs grupas sufiksiem (-cy, -ship, -let, -ance u.c.) sastopami tikai viens vai divi atvasinājumi.

Lielākais daļa priekšmetu un riku nosaukumi veido vismazāko sufiksālo lietvārdū grupu (9,5 % no kopējā sufiksālo lietvārdū skaits), lai gan to darināšanā, kā jau teikts, piedalās vislielākais sufiksu skaits (20).

Produktivākā šīs grupas lietvārdū darināšanā ir sufiksālā galotne -e, kas pa lielākai daļai funkcionē kompleksi ar kādu prefiksū. Šie atvasinājumi sastāda ap 30 % no visiem priekšmetu un riku nosaukumiem (apkakle, pazode). Vēl samērā plaši izplatīti ir priekšmetu un riku nosaukumi ar sufiksālo galotni -is, kas arī bieži funkcionē saistīti ar kādu prefiksū (izsmēķis, kaplis), ar sufiksiem

-um-s (atgriezums, dūnojums),
-kl-is (adīklis, vistoklis) un
-en-is, en-e (vatenis, lapene).

Pārējo sufiksu (-niek-s, -niec-e, -āj-s, -āj-e, -av-a, -nīc-s, -ien-s u.c.) ieguldījums priekšmetu un riku atvasināšanā ir ļoti neliels.

Tādējādi ne angļu, ne latviešu valodā neviens no minētajiem sufiksiem (vai sufiksālām galotnēm) priekšmetu un riku nosaukumu atvasināšanai nav dominējošā funkcija.

Vismazāko angļu valodes sufiksālo lietvārdū grupu veido deminutīvi. Deminutīvus veidojošie sufiksi ir:

-ie vai y (daddy, goatie),
-let (playlet),
-ling (hireling) un
-ette (maisonnette).

Deminutīvi nav tipiski parādība angļu valodā. To iepatsvers visu pārējo sufiksālo lietvārdū vidū ir ļoti mazs. Ar iepriekšminētajiem sufiksiem atvasināti tikai 1,1 % lietvārdū no kopējā sufiksālo lietvārdū skaits.

Daudz biežāk deminutīvus aizstāj ar vārdkopām. Piemēram, "birddie, girllie" vieta daudz parastākas ir vārdkopas "a little bird, a little girl".

Attiecībā uz deminutīviem latviešu valodā vērojams citāds ains. Šeit deminutīvi veido skeite ziņā trešo lielāko sufiksālo lietvārdu grupu (16,2 % no kopējā sufiksālo lietvārdu skaits). Deminutīvus veidojošie sufiksi ir:

- ip-š, -ip-s (celmīnš, pirtīs),
- it-is, -it-e (puisītis, eglīte), kā arī
- en-s (puisēns, meitēns),
- el-is, -el-e (meišēlis, rokelee).

Vislielāko izplatību guvuši sufiksi -ip-š, -ip-s un -it-is, -it-e. Ar sufiku -ip-š, -ip-s atvasināti ap 59 %, ar sufiku -it-is, -it-e - ap 36 % deminutīvu no kopējā deminutīvu skaits.

Višpār latviešu valodā deminutīvus, it sevišķi ar sufiksiem -ip-š, -ip-s, vai -it-is, -it-e, var derināt gandrīz no ikviens lietvārda.

Ātsevišķu lietvārdu sufiksu galveno vārdveidojošo pozīciju izplatība dažādās sufiksālo lietvārdu semantiskās grupas redzama 4.tabula.

Kā redzams 4.tabulā, gan engļu, gan arī latviešu valodā ir liels skaits sufiksu, ar kuriem derināti sufiksālie lietvārdi. Taču šie sufiksi pilda dažādas semantiskās funkcijas. Ir sufiksi ar vairāk vai mazāk monosemantisku raksturu, ar kuriem atvasināti tikai vienes semantiskās grupas sufiksālie lietvārdi. Tā, piemēram, angļu valodā ar sufiksiem -ion (un tā variantiem) un -ing atvasināti tikai darbības un tas rezultāta nosaukumi, ar sufiku -nass - tikai abstraktu jēdzienu nosaukumi, ar sufiksiem -ist, -ent, -ent - personu nosaukumi, to skeitā arī derītajvārdi utt.

To pašu var attiecināt uz latviešu valodu. Tā, piemēram, latviešu valodā ar sufiksiem -šan-s, -šen-ās, -ien-s, -on-s atvasināti tikai darbības un tas rezultāta no-

Lietvārdu sufiksū vārdveidojošo nozīmju izplatība dažādās sufiksālo
lietvārdu semantiskajās grupās.^x

4.tabula

Darbības un tās rezultāta nosaukumi		Abstraktu jēdzienu (ipašības, stāvokļi...) nosaukumi		Personu un darītājvārdu nosaukumi		Priekšmetu un riku nosaukumi		Dominutīvi	
Angļu valoda	-ion (un tās varianti) 48,9%	-ness	40,9%	-er	52,5%	-er	35,6%	-ie, -y	57,1%
	-ing 26,9%	-(i)ty	30,2%	-man	12,7%	-ment	18,4%	-ette	14,3%
	-ment 10,8%	-ship	3,7%	-or	11 %	-ry	9,1%	-let.	14,3%
	-ance, -ence 6,8%	-ry	2,4%	-ist	7 %	-age	8%	-ling	14,3%
	-el 2,4%	-dom	1,1%	-ant, -ent	5,7%	-al	8%		
	-age 0,6%			-(i)an	3,3%	-or	5,7%		
Latviešu valoda	-šņu-a, -šān-ās 41,8%	-fb-a	56,7%	-niek-s	29,4%	-e	29,4%	-ip-š,	
	-um-s 23,2%	-um-s	27,3%	-niec-e	24,7%	-um-s	17%	-ip-a	59,1%
	-a 15,4%	-e	6,4%	-tāj-s, -tāj-a	18,6%	-is	11,8%	-it-is	
	-e 7,3%			-ēj-s	14,8%	-ien-s	11,5%	-it-e	36,7%
	-ien-s 4,8%			-iet-is		-kl-is	10 %	-ēn-s	4,2%
	-ib-a 3,8%			-iet-e	5,5%	-en-is	7,6%		
	-op-a 1,7%			-ist-s					
	-is 0,8%			-ist-e					
				-ik-is, -ik-e					
				-āj-s					

^x Procenti aprēķināti no katras semantiskās grupas sufiksālo lietvārdu kopējā skaita.

saukumi, ar sufiksiem -iet-is, -iet-e tikaī tautību nosaukumi, ar sufiksiem -ist-s, -ist-e personu nosaukumi, it sevišķi darītājvārdi utt.

Tomēr lielsi daļai lietvārdū sufiksu ir polisementisks raksturs, proti, tiem piemīt vairāk nekā viena vārdveidojošā nozīme.

Šie sufiksi visbiežāk sastopami divās sufiksālo lietvārdū semantiskajās grupās. Piemēram, a n g l u v a l o d a ar sufiksu -ment darināti gan darbības un tās rezultāte nosaukumi, gan arī priekšmetu un rīku nosaukumi, ar sufiksu -or atvasināti gan personu vai darītājvārdū nosaukumi, gan priekšmetu un rīku nosaukumi utt.

Līdzīga aina vērojama arī l a t v i e š u v a l o d a. Tā, piemēram, ar sufiksu -ib-a atvasināti gan darbības un tās rezultāte nosaukumi, kā arī abstraktu jēdzienu nosaukumi, ar sufiksu -ieg-s - darbības un tās rezultāte nosaukumi un priekšmetu un rīku nosaukumi, ar sufiksu -um-s atvasināti pat trīs sementisko grupu sufiksālie lietvārdi. proti, darbības un tās rezultāta nosaukumi, abstraktu jēdzienu nosaukumi un priekšmetu un rīku nosaukumi.

Salīdzinājuši sufiksālo lietvārdū formālo struktūru, to motivāciju, kā arī iedalījumu dažādās semantiskās grupās pēc to sufiksu vārdveidojošām nozīmēm angļu un latviešu valodā, varam izdarīt dažus vispārīgus secinājumus:

Abās valodās sufiksālo lietvārdū formāla struktūra izpaužas vairākos modeļos, kuros var ietvert dažādu leksisko sastāvu.

Latviešu valodas sufiksālo lietvārdū formālajā struktūrā vērojama lielāks dažādība nekā angļu valodā, kas izpaužas struktūras modelu skaitā abās valodās.

Iz iespējams arī konstatēt zināmu formālās struktūras regulāruma pskāpi abu valodu sufiksālo lietvārdū darināšanā (piem., struktūras modelis M_1 ar vairākiem sufiksiem abās valodās).

Galvenā sufiksalo lietvārdū motivētāja vārdū šķira abas valodās ir darbības vārds. Bez tam tos vēl motīvē īpēšības vārdi un lietvārdi. Citu vārdū šķiru lome sufiksālo lietvārdu motivāciju abas salīdzināmās valodās ir neievērojama.

Abas valodās vērojama lietvārdu sufiks u vārdvēidojošo nozīmju dažada izplatība. Ir sastopami sufiksi, kuru vārdveidojošā nozīme guvusi lielu izplatību, kā rezultātā atsevišķi sufiksi ieguvuši monosemantisku raksturu (piemēram, -ion (un tā varianti), -ing angļu valodā un -šan- latviešu valodā). Šis fakts liecina par lietvārdu sufiksū zināmu semantiskā regulāruma pēkšņi. Bet ir arī sufiksi, kuru vārdveidojošā nozīme guvusi minimālu izplatību (piemēram, -dom, -age, -al angļu valodā un -āj-s, -en-is latviešu valodā).

Vislielāko sufiksalo lietvārdū grupu kā angļu, tā latviešu valodā veido lietvārdi ar vārdveidojošiem sufiksiem, kas apzīmē ārtītes norisi vai tās rezultātu (nomina secuti o n i s) (angļu valodā 40,9 %, latviešu valodā - 32,9 %). Šie lietvārdi darināti ar vairākiem sufiksiem.

Vislielākā atšķirība vērojama abu valodu deminutīvu izplatībā. Lai gan deminutīvo sufiksu skaits abas valodās ir aptuveni vienāds un to vārdveidojošām nozīmēm ir samērā monosemantiskas raksturas, tomēr šo sufiksu loma deminutīvu darināšana ir atšķirīga, un, ka nekas tam, deminutīvu izplatībā abas valodas ir ļoti nesamērīga.

Par to liecība deminutīvu izplatības procentualie rādītāji attiecībā pret visu sufiksalo lietvārdū skaitu: angļu valoda - 1,1 % un latviešu valoda - 16,2 %.

РЕЗЮМЕ

В статье "Структурно-семантическое сопоставление суффиксальных существительных в английском и латышском языках" А. Трейлонс дается характеристика структурных и семантических особенностей суффиксальных существительных в английском и латышском языках. Формальная структура суффиксальных существительных находит выражение в целом ряде структурных моделей. Как в английском, так и в латышском языке суффиксальные существительные мотивированы в основном глаголом, именем прилагательным или именем существительным. Глагол — основная часть речи, мотивирующая суффиксальные существительные. Кроме того в обоих языках суффиксы существительных отличаются распространностью словообразовательного значения.

Самую большую группу суффиксальных существительных образуют существительные со словообразующими суффиксами, которые обозначают действие или его результат.

Материалом для исследования послужила художественная проза современных английских, американских и латышских писателей.

Сделаны выводы, которые основаны на конкретном языковом материале.

I. NAUMOVA

THE SEMANTIC ASPECT OF THE LEXICALIZATION
OF THE GERUND

The goal of the paper is to analyse the semantic changes the gerund undergoes during the process of lexicalization. But before taking up the question of semantic peculiarities it seems proper to give a short characterization of the lexicalization of the gerund as such.

What is the linguistic nature of such ing forms as "tracing"

"billing"

"belongings"

"trimmings"

in such examples as

"She opened her bag and took out a folded
tracing smoothing it out on the desk."

(DGE 573)

"There is already a cancellation slip on
her billing."

(DGE 493)

..." a jovial convoy marching its belong-
ings to the bonfire."

(SKD 24)

"The bright colored shelf trimmings and
the neat white and green curtains looked

out of place."

(DRU 7)

The ing forms: "tracing" - (калька, чертеж)

"billing" - (накладная, счет)

"belongings" - (вещи, пожитки)

"trimmings" - (украшения, побрякушки)

are sometimes referred to as verbal nouns,¹ sometimes are looked upon as gerunds.²

It seems fair to differentiate between the gerund and the verbal noun in "ing" inasmuch as they have different linguistic statuses.³ The gerund may be regarded as a morphological variant of the grammatical paradigm of the verb by virtue of the fact that any notional verb in Modern English is capable of forming a gerund. Synchronously the gerund is regarded as a grammatical form which actually or potentially may be derived from any verb save for the modal verbs, the auxiliary verbs "shall", "will".

The verbal noun might be regarded as a lexicalized gerund, a gerund which underwent the process of lexicali-

¹ Pence, E. A Grammar of Present-Day English. New York, 1963, p. 310;

Ganshina, M., Vasilevskaya, N. English Grammar. M., 1951, p. 230.

² Jespersen, O. Essentials of English Grammar. London, 1933, p. 320.

³ Naumova, I. The Linguistic Status of the Verbal Noun in Modern English.

в сб.: Вопросы английской филологии. Учен. зап. ЛГУ им. П. Стучки, т. 197. Рига, 1973.

zation, hence it seems reasonable to term the verbal noun in ing a gerundial noun.

Lexicalization¹ is the semantic isolation of a certain morphological variant of the given paradigm with the morphological variant acquiring new grammatical and semantic qualities; in short, lexicalization is the change, the transition of a grammatical form into a lexical unit.

The lexicalization of the grammatical form and its counterpart - the grammaticalization of the lexical unit represent two major tendencies of the linguistic development at large. The lexicalization of the grammatical form finds its concrete manifestation in such processes as the substantivization of the gerund, the adjективization of the participle, the semantic isolation of the noun in the plural, etc.

One must bear in mind that there are two tendencies in the historical development of the gerund: the verbalization of the gerund on the one hand and its substantivization or, in a broader sense, the lexicalization of the gerund on the other.

The lexicalization of the gerund is not an instantaneous act; one may observe a gradual change - for the sake of convenience it seems possible to differentiate the following stages, levels of the lexicalization of the gerund:

- 1) the grammatical level,
- 2) the semantic level.

At the grammatical level the gerund structurally and transformationally undergoes a tangible change:

¹ The definition of the term is discussed in Naumova, I. The Lexicalization of Grammatical Forms (Participles I and II) as a Means of Replenishing Modern English Vocabulary.

В сб.: Вопросы лексикологии и грамматики английского и латышского языков. Учен. зап. ЛГУ им. П. Стучки, т. 163. Рига, 1973, с. 47, 57.

- 1) the lexicalized gerund may be defined by what Ch.Fries terms Function Group A words: "a", "an", "the", "some", "any", "no", "one", "both", "John's", etc. For instance, "to do some si ing", "to do the washing", etc. The gerund proper is not to be associated with these Function words.
- 2) the lexicalized gerund is not likely to be modified by Class IV words (Ch.Fries's terminology): "well", "worse", "upstairs" and the like.
- 3) the lexicalized gerund easily undergoes the intramodel transformation of pluralization, as e.g. "working-workings"; "reading-readings", etc.
- 4) the lexicalized gerund is not characterized by the intramodal transformations of tense and voice, i.e. there is only one tense and voice form which may be lexicalized -the Non-perfect Gerund, as e.g. "working", "doing", etc.

Despite the grammatical changes (structural and transformational) the lexicalized gerund or, to be more precise, the gerundial noun may remain semantically closely linked with the verb the gerund is related to, as e.g.

"As the immediate sound of the motor subsided,
the ominous rumbling of the evening cannonade
asserted itself".

(HC 42)

"One never knew how much was courage and how
much the craving for sensation".

(HC 34)

"Save for the quick, deep breathing of the four
people, the room was quiet".

(WNS 9)

"His quiet probings revealed that sooner or
later Dan Archer would be mentioned..."

(WGS 11)

"When a boy was rough and unruly there was
nothing would do him any good but a good sound
whipping".

(JD 27)

In the examples given above the gerundial nouns "rumbling", "craving", "breathing", "probings", "whipping" have the same lexical properties as the verbs "to rumble", "to crave", "to breathe", "to probe", "to whip".

The second level of lexicalization is the semantic differentiation of the gerund, its getting divorced from the idea of action, its getting semantically detached from the verb the gerund is related to. The semantic detachment is provoked by the grammatical changes affecting the gerund at the first level of lexicalization.

The ability to be defined by Function Group A words, the Indefinite Article in particular, the transformation of pluralization intensify the concrete manifestation of the action, the specification of its lexical quality.

The mechanism of the semantic shift may be illustrated by the following examples:

the gerund

..."my aptitude for drawing
inclined me towards the
classes of the Hollis Pro-
fessor of Mathematics and
Natural Philosophy".

(RNP 14)

the gerundial noun

"As subjects for your
drawings you have selected
creatures without property,
distinction."

(RNP 41)

The form "drawing" as a pure gerund denotes the abstract idea of the process of the action whereas the corresponding gerundial noun makes the abstract idea concrete, specific. In the example given in the right hand column "drawings" denotes the concrete manifestation of the action, in fact, it expresses the result of the action - "a picture drawn", "a painting!".

If the verb "to smatter", for example, has two lexicosemantic variants defined as 1) to speak with spotty or superficial knowledge,
2) to dabble in smatter
(WSNCD),

the gerundial noun "smattering" has a specific concrete signification - "a slight knowledge" (HD).

For instance, "He gave me a smattering of history and talked to me about the men and happenings that filled the newspapers" (SMS 4). In the example "a smattering of history" signifies "обрывочные сведения об истории", the specification of meaning here brings about a definite semantic change; cf. the gerund "smattering" - "speaking..", dabbling..."; the gerundial noun - a slight knowledge.

A pronounced semantic shift is observed in such cases as rating (успеваемость)

landing (лестничная площадка)

findings (полученные сведения, данные)

For example,

"It (the College) has a very good academic rating".
(SCR 29)

"The waiter stiffened ... as they passed out and up the broad staircase into a maze of corridors and dark wainscotted landings".

(DGE 405)

"They reviewed the findings of rapid death, the bizarre suicides, the clotted arterics and the lack of bleeding".

(CAS 114)

The lexico-semantic variants characteristic of the gerundial nouns "rating", "landing", "findings" discussed above find no direct parallels in the semantic structures of the verbs "to rate", "to land", "to find".

The lexicalization of the gerund entails a productive formation of new lexical units - gerundial nouns. Up to now the tendency towards lexicalization has been looked upon as a minor means of enriching English vocabulary. The diachronic and synchronic investigations of 200 gerundial nouns and gerunds the former are related to makes one come to the conclusion that the lexicalization of the gerund is deve-

loping into a productive means of word building in English. The tendency presents an interesting linguistic innovation calling for an all-round analysis. In this paper I shall be chiefly concerned with the characterization of the semantic aspect of the lexicalization of the gerund, namely

- I the tendency of the gerundial noun towards polysemy;
- II the formation of terms based on the lexicalization of the gerund;
- III the development of occasional formations accompanying the lexicalization of the gerund.

I THE POLYSEMY OF THE GERUNDIAL NOUN.

The gerundial noun like any full-blooded lexical unit betrays a tendency towards polysemy, as e.g.

- fitting n. 1. a trying on of clothes in the process of being made or altered,
2. a small often standardized accessory part.

(WSNCD)

For instance,

"Mrs Worrell's niece sews for me and comes up time and again for fittings".

(DGE 34)

In this example the word "fitting" is used in the meaning of "a trying on of clothes..."

In such cases as "gas and electric light fittings", "office fittings" the word "fitting" is used in the meaning of "a standardized accessory part", which, in fact, here is specified: "gas and electric light fittings" - a fixture in a building; "office fittings" - furniture (desks, chairs, filing cabinets, etc.) (HD).

Some more examples of the polysemantic gerundial nouns may be given.

- fixing - n. 1. the act or process of one that fixes.
2. pl. trimmings.

(WSNCD)

- trimming - n. 1. the act of one who trims.
2. a) a decorative accessory or additional item that serves to finish or complete (trimmings for a hat)
b) an additional garnishing that is not essential but adds to the interest or attractiveness of a main item (turkey and all the trimmings)

(WSNCD)

- dressing - n. 1. a) the act or process of one who dresses.
b) an instance of such act or process.
2. a) a sauce for adding to a dish.
b) a seasoned mixture usu. used as a stuffing (as for poultry).
3. a) material applied to cover a lesion.
b) fertilizing material.

(WSNCD)

When analysing the way the semantic structure of the gerundial noun is presented we cannot but see that, M.Webster determines the first lexico-semantic variants in a most general way - "the act or process of one who fixes, trims, dresses". And after that some more specific meanings are given. This traditional presentation of the semantic structure of the gerundial noun is open to discussion. The matter is that the general meaning M.Webster attributes to the gerundial noun, in fact, characterizes the gerund proper, the gerund which has not been lexi-

lized. But the lexical characterization of the gerund proper is given in the semantic structure of the corresponding verb and it is needless to get it registered in the dictionary as such a general lexical property as "the act or process of one who (that) does..." may characterize any gerund. Only the gerundial noun, i.e. a gerund lexicalized, with its specific lexical characteristics should have a separate entry in the dictionary; this entry should reflect some concrete cases of the specification of meaning the gerund undergoes when getting lexicalized.

The lexicalized gerund "shavings" in such cases as
"Brian ... was scraping into a heap of swarf and
scrap steel ... which still gave off a pleasant
smell of aluminium shavings..."

(SKD 78)

"Agger reclined on a heap of shavings."

(SKD 83)

has the meaning of "металлические опилки", This semantic quality of the word "shavings" presents a very concrete manifestation of the action, the result of the action expressed by the gerund. There are some other lexioco-semantic variants of "shaving" which are very specific and semantically detached from the corresponding verb, as e.g.

- shaving - n. 2. тех. шевингование(зубчатых колес)
 - 3. обрезка (заусенцев)
 - 4. pl.уст. металл, остающийся от незаконного срезывания, стачивания монет.

(I.Gal.)

The lexico-semantic variants of "shavings": "металлические опилки"; "металл, остающийся от незаконного срезывания, стачивания монет" are worth paying special attention to.

It is most vital here to emphasize that the filiation

of the semantic structure of the gerundial noun is often accompanied and facilitated by another most peculiar phenomenon which might be termed double lexicalization. Double lexicalization is observed when the gerundial noun in the plural acquires a new semantic characteristic pertinent only to the noun in the plural. Such cases of lexicalization may be called double inasmuch as not only the suffix "-ing" but also "-s" functions as a word-building morpheme helping to create a new lexical unit.

Thus, the form "shavings" with the two lexico-semantic variants discussed above presents a typical case of double lexicalization.

Some more examples illustrating double lexicalization may be analysed. The word "sounding" is polysemantic and among its lexico-semantic variants there are some which underwent double lexicalization:

sounding - n. 2. pl. мелководье (у берегов); места,
где возможен промер лотом.

4. pl. нырки, подныривания (китов)
(I.Gal.)

The lexico-semantic variant "мелководье, места, где возможен промер лотом" is often to be met with in the stable word combination "to take soundings" - делать замер лотом глубины воды у берегов, as e.g.

"Then, understanding precisely where he was, he had dived again and this time he had made the shaft, attracting the attention of a safety inspector who was perched there taking soundings".

(DGE 348)

The gerundial noun "lodgings" has the meaning of (сдаваемая комната) (I.Gal.) only in the plural, as e.g. ... "the delegates dispersed to their lodgings".

• (DGE 530)

..."a lawyer's clerk with whom Rockwood had taken lodgings".

(DGE 598)

It is noteworthy that lexicalized gerunds in the plural (cases of double lexicalization) also tend to be polysemantic, as e.g.

- gleaning 3. pl. собранье после жатвы колосья;
4. pl. собранные факты;
5. pl. обрывки сведений, крупицы знаний.

(I.Gal.)

- trappings - n. pl. 1. украшения;
2. амуниция; парадный мундир;
3. конская сбруя; попона.

(I.Gal.)

It is of interest to note that the word "trappings" with all the meanings given above is found only in the plural; its counterpart in the singular "trapping" has a totally different meaning: - остановка (мяча) (футбол) (I.Gal.). The words "trapping" and "trappings", in fact, are not related to each other. They differ not only lexically and grammatically, they differ etymologically: "trapping" is the lexicalized gerund of the verb "to trap"-ставить капканы, ловушки; ловить капканом, силком (I.Gal.) "trappings" is etymologically connected with the word "trap" - n. уст. попона (I.Gal.). Thus " trapping" and "trappings" should be regarded as two different lexical units.

The lexicalized gerund in the plural middlings is highly polysemantic:

- middlings - n. употр. с гл. во мн. ч.
1. 1/ товар среднего качества.
Второсортный товар (особ. о муке; amer. - о хлопке).
2/ с.-х. высеvка (из отрубей).
2. горн. 1/ нечистый концентрат;
2/ промежуточный продукт (обогащения);

3/ шлам;

3. небольшие булавки.

(I.Gal.)

All the lexico-semantic variants of the gerundial noun "middlings" are also used only in the plural; its counterpart in the singular is non-existent.

The same is true about such gerundial nouns as "droppings" (помет ожив.), "belongings" (пожитки), "savings" (сбережения) and the like. The lexicalization of the gerund, cases of double lexicalization in particular, reveal the interrelatedness of the grammatical and lexical aspects of the language, reveal the way the grammatical model, the morphological paradigm feeds, enriches lexis, English vocabulary.

It is interesting to compare the semantic structure of one and the same polysemantic gerundial noun in different dictionaries, e.g.

WSNCD¹

IG²

<u>filling</u> n. an act or instance of filling	<u>filling</u> n.
2. something used to fill a cavity, container, or de- pression	1. заполнение, наполнение 2. погрузка, засыпка 3. заливка, заправка го- рючим
3. something that completes as a/ the yarn interlacing the warp in a fabric; also yarn for the shuttle;	4. 1/ пломбирование зуба 2/ пломба 5. стр..шпатлевка 6. спец. наполнение 7. спец. прокладка

¹ Webster's Seventh New Collegiate Dictionary Chicago, 1971.

² Galperin, I. New English-Russian Dictionary. Moscow,
1972.

a/ a food mixture used to fill pastry or sand- wiches.	8. начинка, фарш 9. заряд (снаряда) 10. дор. насыпь 11. текст. уток 12. стр. торкетирование
---	---

In the English-Russian Dictionary edited by Prof. I.Galperin the semantic structure of "filling" is richer; it has 12 lexico-semantic variants versus 3 registered in Webster's Collegiate Dictionary. This is due to the fact that the two dictionary makers, M.Webster and I.Galperin, exercise totally different approaches to the semantic structure of the gerundial noun. M.Webster as it has been already mentioned determines the lexico-semantic variants at a higher level of lexical abstraction whereas I.Galperin prefers to specify the meaning (cf. "filling" 2. something used to fill a cavity, container or depression (WSNCD); "filling" - 3, 4₂, 10, 11, 12. "заливка горячим"; "пломба"; "дор. насыпь ; текст. уток ; стр. торкетирование .)

II. THE FORMATION OF TERMS

When specifying the semantic qualities of the gerundial noun we may be confronted with most specific meanings, in fact, with terminological meanings, as e.g. "пломба", "шпатлевка", etc.

The formation of terminological meanings illustrate most strikingly the semantic detachment of the gerundial noun from the corresponding verb. The semantic shift is obvious in such cases as :

roasting - noisy respiration in a horse caused by nerve paralysis and muscular atrophy and constituting an unsoundness, in the horse (WSNCD) - вет. запал

clearing - a method of exchanging and offsetting commercial papers or accounts with cash

settlement only of the balances due after the clearing
(WSNCD) - клиринг.

In Modern English quite a number of gerunds acquire specific terminological meanings, as e.g.

accounting - n. бухгалтерская машина; табулятор

booking - n. запись геодезических наблюдений

~~x~~ cutting - n. стр. черпание (кошлом экскаватора)

~~x~~ diving - n. спорт. прыжок в высоту; "нырок" (в перекатном стиле)

dragging - n. тех. трение (резца)

drawing - n. спор. жеребьевка

~~x~~ drilling - n. тех. диаметр в своде

dressing - n. архит. орнаменты (на потолке и т.п.)

drifting - n. горн. проходка горизонтальных выработок

~~x~~ filleting - n. текст. игольчатая лента

flagging - n. спорт. маркировка, разметка (трассы)

~~x~~ galling - метал. наволакивание; истирание; задир; фрикционная коррозия

gathering - n. мед. нарвы

logging - n. заготовка и транспортировка леса

sinking - n. стр. осадка, оседание

~~x~~ siding - n. горн. боковая выработка

servicing - n. тех. заправка, смазка

serving - n. подача (в теннисе)

sprinkling - n. с.-х. дождевание

spudding - n. горн. ударное бурение

streaming - n. горн. промывка руды (в текучей воде)

~~x~~ topping - n. хим. отгонка легких фракций

~~x~~ wedging¹ - n. тех. заклинивание

It must be emphasized that all the meanings of the gerundial nouns marked as ^x are not registered in the

¹ All the examples have been taken from I.Gal.

Oxford Dictionary;¹ this fact prompts the conclusion that the specification of the meaning of these ing forms occurred during the last 40-50 years of the XXth century.

Gerundial nouns may acquire numerous terminological meanings tending to be polysemantic.

For instance,

booking - n. 2. кино. заключение контракта на прокат кинофильма

3. запись геодезических наблюдений

cleaning - n.

2.) с.-х. сортирование;

3.) с.-х. прореживание; проверка (сходов).

2. горн. обогащение;

3.тех. 1.) осветление

2.) очистка

dressing - n. 7. воен. равнение

13.тех. заправка (режущих инструментов)

14.тех. правка, рихтовка

16.текст. шлихтование, аппретирование

17.горн. обогащение (руды)

18.метал. 1.) доводка (плавки)

2.) зачистка (отливок)

3.) приготовление (формовочной земли)

drawing - n. 7.тех. 1.) волочение, протягивание (проволоки) 2.) вытяжка

8.метал. отпуск (стали)

rolling - n. 1.метал. прокатка

2.мор. бортовая качка

3.ав. двойной переворот через

¹ The Oxford English Dictionary on Historical Principles,
The Clarendon Press, 1933.

крыло.

scraping - n. 1. тех. шабровка;

2. мед. соскоб;

3. с.-х. окучивание;

5. радио. помехи.

siding¹ - n. 3. стр. чистая обшивка; подшивка досками. 4. судоходная часть канала;
5. горн. боковая выработка.

Lexicalized gerunds in the plural (double lexicalization) may also have lexico-semantic variants which may be labelled as terminological:

ratings - рядовой и старшинский состав (I.Gal.)

readings - спец. показатели, данные (из таблицы)
(I.Gal.)

workings - горн. выработки (I.Gal.)

Some gerundial nouns in the plural have quite a number of terminological lexico-semantic variants, as

cuttings - 6. pl. опилки; стружка

9. 2) pl. отходы лесорубки

(I.Gal.)

drillings - 2. pl. 1) стружка от сверления

2) горн. буровая мука (I.Gal.)

What accounts for the extensive development of the terminological meanings of the gerundial noun?

In all appearances, this is the result of a very concrete application, usage of the gerund entailing the specification of the general lexical meaning pertinent to the gerund - the name of the action expressed by the verb.

III. THE OCCASIONAL USAGE OF THE GERUNDIAL NOUN.

The formation of the numerous terminological lexico-semantic variants of the gerundial noun testifies to the ramification of the semantic structure of the gerundial

¹ The examples have been taken from I.Gal.

ncun in general. The very start of the filiation of the semantic structure, the very start of the semantic shift is the peculiar individual usage of the gerundial noun by the writer - the so-called author's neologism. The author's neologism, the uncommon usage of the word, serves as a source of semantic neologisms as such.

The occasional individual usage of the gerundial noun is a phenomenon very frequently to be met with in Modern English literature. Let us analyse some examples by way of illustration.

The latest dictionary edited by Prof. I.Galperin supplies the gerundial noun "webbing" with a specific entry whose semantic structure is ramified:

- webbing - n. 1. текст. 1) тканая лента; тесьма;
тканый ремень;
2) ткань
2. стр. элементы (решетки фермы)
3. воен. разг. снаряжение
4. мед. синдактилия, сращение паль-
цев. (I.Gal.)

Allan Sillitoe in his novel "Key to the Door"¹ makes an unusual use of the gerundial noun "webbing", as e.g.

"One of the men uncovered a length of army webbing."
(SKD 82)

In this case "a length of army webbing" is used in the meaning of "кусок армейской обмотки для ног". This narrow meaning is most likely the result of the specification of the colloquial military variant "снаряжение" (see 3.воен. разг.). This specific meaning has not been found in the English-English dictionaries consulted. It is possible to look upon it as Allan Sillitoe's individual usage of the word, an author's neologism.

The meaning of the gerundial noun "railing" in

¹ Sillitoe, A. Key to the Door. M., 1969.

"Merton swore, a foul-mouthed drunken bully beyond the railings of reason or help or pity".

(SKD 106)

is not to be found in the dictionary either. Its semantic structure, in general, is determined as follows:

WSNCD

railing 1. a barrier consisting of a rail and supports.
2. rails.

I.Gal.

railing n. 1. часть пл. изгородь, ограда, ограждение;
2. перила, по ручень;
3. рельсовый путь, рельсы;
4. 1) постройка изгородей, огораживание;
2) прокладка рельсового пути;
5. рейки, доски, материал для изгородей.
6. воен. активные помехи радиолокационными станциями.
7. х.-д. перевозка

The lexicalized gerund in "the railings of reason or help or pity" is used in its figurative metaphorical meaning which might be determined as "borders, boundaries". In this case Allan Sillitoe utilizes the gerundial noun in his own peculiar way creating a vivid metaphor.

Stefan Heym in his novel "The Crusaders"¹ writes:

"Dondolo came from behind the table on which the remains of the evening's servings still stood, and pushed Abramovici".

(HC 58)

¹ Heym. S. The Crusaders. M., 1951.

The word "servings" having in this case the specific collective meaning of "food", "foodstuffs"¹ should be looked upon as the writer's occasional usage as well.

Conclusion.

I The lexicalization of the gerund is the change of a morphological variant of the verbal paradigm into a lexical unit.

The lexicalization of the gerund signifies

- 1) certain grammatical changes (the lexicalized gerund is defined by Function Group A words: a, an, the, this, that, etc.; it undergoes the transformation of pluralization, etc.) and
- 2) semantic modifications. Semantically the lexicalized gerund is getting detached from the semantic structure of the corresponding verb. The general semantic core of every gerund - the name of the action ("the act or the process of one who (that) does... - WSNCD) potentially may find boundless concrete applications and specifications of meanings.

This fact accounts for the lexicalization of the gerund developing into a productive word-building means in Modern English.

II The lexicalization of the gerund results in the formation of a new lexical unit - the gerundial noun.

The independent status of the gerundial noun is proved by the tendency of the gerundial noun towards polysemy, a polysemy which is not fully dependent on the semantic peculiarities of the corresponding verb. The semantic

¹ "serving" - 1. n. порция, кусок;

2. подача (теннис).
(I.Gal.)

structure of the gerundial noun is getting extended and ramified thanks to

- a) the occasional usage of the gerundial noun,
- b) the formation of the terminological lexico-semantic variants of the gerundial noun.

III The lexicalization of the gerund, double lexicalization (the lexicalization of the gerund in the plural) reveal the way the grammatical model may slide into a word-building one; the form-building morphemes "ing" and "-s" are developing into productive word-building suffixes in Modern English. As a result we witness the formation of two homonyms - the grammatical form of the verbal paradigm ending in "ing" - the gerund proper and a new lexical unit in "ing" - the gerundial noun, which is the result of the lexicalization of the gerund. This phenomenon presents an interesting word-building innovation which calls for a scrupulous all-round analysis. The lexicalization of the gerund testifies to the closest interrelatedness of grammar and lexis, it illustrates the way grammar helps to enrich vocabulary.

LIST OF ABBREVIATIONS

WORKS OF FICTION.

- CAS - Crichton, M. *The Andromeda Strain*. New York, 1970.
DRU - Davis, M. *The Room Upstairs*. New York, 1970.
DGE - Delderfield, R.F. *God is an Englishman*. New York, 1971.
HC - Heym, S. *The Crusaders*. M., 1951.
GEM - Gardiner, E.S. *The Case of the Moth-eaten Mink*. New York, 1962.
JD - Joyce, J. *Dubliners*. New York, 1970.
RNP - Roberts, K. *Northway Passage*. New York, 1967.
SKD - Sillitoe, A. *Key to the Door*. M., 1969.
SMS - Strong, B. *My Son, My Son*. London, 1970.
SCR - Salinger, J.D. *The Catcher in the Rye*. M., 1968.
WGS - Wells, Lee E. *Gun For Sale*. New York, 1969.
WNS - Wright, R. *Native Son*. New York, 1966.

LEXICOGRAPHICAL SOURCES.

- I.Gal. - Galperin, I.R. *New English-Russian Dictionary* in two volumes. M., 1972.
H.D. - Hornby, A.S. *Gotenby, E.V. Wakefield, H.* *The Advanced Learner's Dictionary of Current English*. London, 1960.
WSNCD - Webster's *Seventh New Collegiate Dictionary*. New York, 1971.

РЕЗЮМЕ

В статье "Семантический аспект лексикализации герундия И. Наумовой рассматривается вопрос о лексикализации герундия в современном английском языке и о семантических особенностях, сопровождающих этот процесс. При лексикализации герундия грамматическая модель превращается в словообразовательную, в результате чего образуются две омонимичные формы: морфологический вариант глагольной парадигмы на "ing" — чистый герундий, семантическая структура которого полностью совпадает с семантической структурой соответствующего глагола, и новая лексическая единица — герундиональное существительное на "ing". Семантическая структура последнего не является производной от семантической структуры соответствующего глагола. У герундионального существительного наблюдается тенденция к самостоятельной полисемии, к образованию терминологических лексико-семантических вариантов, к окказиональному употреблению. Лексикализация герундия превращается в продуктивное словообразовательное средство обогащения лексического запаса современного английского языка.

Л. ОРЛОВСКАЯ

К СЕМАНТИКЕ ИДИОМ АНГЛИЙСКОГО И
ЛАТЫШСКОГО ЯЗЫКОВ

Фразеологические единицы (ФЕ) как единицы языка служат для обозначения определенных явлений объективной действительности. ФЕ фиксируют в своем значении не вновь познаваемые предметы и явления или их признаки, а отношение к уже познанным, их оценку. Оценка выступает здесь не как аксиологическая категория, а относится к ненаучному, обыденному сознанию и связана, в первую очередь, с эмоциональным восприятием действительности.¹

Для выяснения специфики ФЕ английского и латышского языков представляется интересным проследить, какие именно сферы явлений они выражают. Ибо известно, что далеко не все стороны объективной действительности находят отражение во фразеологии того или иного языка.

Цель данной статьи является рассмотрение семантики лишь одной разновидности ФЕ — идиом² английского и латышского языков, поскольку рассмотрение всех типов ФЕ невозможно в рамках одной работы.

Материалом для исследования идиом английского языка послужил Англо-русский фразеологический словарь А. В. Кунина.³

Материалом для исследования латышских идиом послужили 275 художественных произведений 72-х латышских авторов XIX и

¹ Городникова М. Д. Структурная организация фразеологизма и особенности его семантики, — В кн.: Вопросы семантики фразеологических единиц (на материале русского языка). Часть I. Тезисы докладов и сообщений. Новгород, 1971, с. 20.

² Термин "идиома" принят в определении А. В. Кунина. См. об этом: Кунин А. В. Английская фразеология. М., 1970, с. 329.

³ Кунин А. В. Англо-русский фразеологический словарь. М., "Советская Энциклопедия", 1967.

XX веков, публицистические произведения (300 номеров газет и журналов), лексикографический материал двух словарей¹ и двух сборников латышских поговорок и пословиц², а также соордание фразеологизмов, имеющихся на кафедре латышского языка ЛГУ им. Петра Стучки.

В Англо-русском фразеологическом словаре А. В. Кунина из 25 000 единиц 1861 являются идиомами. Из исследованных 3096 фразеологических единиц латышского языка 446 являются идиомами.

Проделанная нами попытка систематизировать исследуемые идиомы показала, что, несмотря на разнообразие их семантики, они группируются по определенным семантическим категориям, таковыми, например, являются действия, оценки, состояния, эмоции и т. д.

В данной работе идиомы сгруппированы по отдельным семантическим классам с последующим выделением внутри последних ряда тематических групп. Внутри некоторых семантических групп выделяются синонимические ряды.

Подавляющее большинство идиом как английского, так и латышского языка характеризуют жизнедеятельность человека. В основном идиомы обозначают состояние человека, как внутреннее, так и обусловленное внешними факторами, свойства личности, поведение, взаимоотношения людей и др.

Анализ материала показал, что большая часть идиом английского и латышского языков обозначает отрицательные качества, состояния и действия человека (грубость, лень, враждебность, жадность, трусость, хвастливость, обман, насилие, пьянство и др.). Например, англ.: a lick and a promise — недобросовестное отношение к работе; работа, сделанная кое-

¹ Caubulipa D., Ozolipa N., Plēsuma A. Latviešu-krievu frazeologiskā vārdnīca. R., "Liesma", 1965.
K. Mülenbacha. Latviešu valodas vārdnīca. I-IV. Red., papild., turpin. J. Endzelīns. Rīga, 1923-1932. Endzelīns J. un Hauzenberga E. Papildinājumi un labojumi. K. Mülenbacha. Latviešu valodas vārdnīca! 1-11. R., 1934-1946.

² Divu tautu dzīves gudrība. Rīga, 1967.
Kokare E. Latviešu sakāmvārdi un parunas. Rīga, 1957.

как наспех', false front 'ложность', the green-eyed monster 'ревность', white liver 'трусость', high and mighty 'высокомерный, заносчивый', one over the eight 'пьяный', on the cross 'нечестно, обманным путем', like water off a duck's back 'как с гуся вода', bite the hand that feeds you 'отплатить черной неблагодарностью', get the wind up 'струсить', worship the golden calf 'поклоняться золотому тельцу'; лтш.: *žuguna lējājs* 'лгун', *mutes bajārs* 'хвастун', *kažoks uz otru pusi* 'неустойчивый, непостоянный человек', *cilpa kaklā* 'обуза, неприятность', *nē cepts, ne varīts* 'ни то ни сё', *uz diviem gaņiem* 'и нашим и вашим', *zem gokas* 'нелегально, из под полы', *lauzties valējās durvis* 'ломиться в открытую дверь', *strēbt karstu putru* пороть горячку', *kalt adatas* 'чесать язык'.

В английском языке идиомы с пейоративным значением составляют 55,93% (1041) общего количества исследованных идиом (1861), что на 71,86% больше количества идиом, содержащих положительную оценку обозначаемого (820,44,07%); в латышском языке идиомы с пейоративным значением составляют 64,59% (301) общего количества исследованных идиом (466), т.е. их на 29,18% больше, чем с положительным оценочным значением (165,35,41%).

По структурному признаку и в английском, и в латышском языке идиомы можно разделить на две большие группы: 1) именные и 2) глагольные. Из общего числа идиом английского языка (1861) 1077 являются именными (58%), 784 - глагольными (42%). Из 466 идиом латышского языка 196 являются именными (42%), 270 - глагольными (58%). В английском языке из 1077 именных идиом 668, т.е. 62,03%, являются субстантивными, 50 - адъективными, т.е. 4,65%, и 359, т.е. 33,45% - адвербияльными. В латышском языке из 196 идиом субстантивных 113, т.е. 57,60%, адъективных 12, т.е. 6,10%, и адвербияльных 71, т.е. 36,30%.

Ниже рассмотрение семантики ФЕ дается по каждой из указанных структурных групп идиом в отдельности.

Среди субстантивных идиом в обоих языках можно выделить три большие группы: 1) идиомы, обозначающие неодушевленные предметы; 2) идиомы, обозначающие людей с теми или иными качествами и 3) идиомы, обозначающие абстрактные понятия.

I. Идиомы, обозначающие неодутяленные предметы

Английская идиома	Значение идиомы
full feather	нарядное платье
the Black Maria	тиремная карета, тиремный автомобиль
long nine	дешевая сигара
Pope's head	метла для обметания потолка
Латышская идиома	Значение идиомы
bada pātaga (букв. 'кинут голода')	удочка
melnā Berta (букв. 'черная Берта')	тиремная карета; тиремный автомобиль
sešu dēļu mājiņa (букв. 'домик из шести досок')	гроб
smilšu kalniņš (букв. 'песочная горка')	кладбище

2. Идиомы, обозначающие людей с теми или иными качествами

а) С положительными качествами

Английская идиома	Значение идиомы
ace in the hole	друг, на которого можно положиться в трудную минуту
cat with nine lives	живучий человек
live wire	энергичный человек
rough diamond	человек, обладающий внутренним достоинством
Mark Tapley	человек, не унывающий ни при каких обстоятельствах
Латышская идиома	Значение идиомы
juras vilks (букв.'морской волк')	морской волк
kalau gāzējs (букв.'тот, кто ворочает горы')	совершающий невозможное
vecs buks	стреляный воробей
velna puika (букв.'чертов мальчик')	хват
velna pulveris (букв.'чертов порох')	зелье; хват

б) С отрицательными качествами

Английская идиома	Значение идиомы
afternoon farmer	лодырь, бездельник
beggar on horseback	выскочка
hard-boiled egg	бесчувственный, бессердечный человек
high kicker	легкомысленная девушка, слишком любящая развлечения
pain in the neck	недоедливый, раздрашающий человек
tame spaniel	подлиза, подхалим
the vicar of Bray	беспринципный человек
Латышская идиома	Значение идиомы
ciema slota (букв.'метла деревни')	сплетница
divu gaøgu malejs (букв.'молотильщик на двух морновах')	двуличный человек
kakla kungs (букв.'господин шеи')	эксплуататор
karstas putras stræbējs (букв.'едок горячей каши')	тот, кто порет горячку
wieļu tapa (букв.'затычка браги')	пьянчуга
pasaules lāpitājs (букв.' тот, кто латает мир')	донкихот; мировой радетель
vēja kērājs (букв.' тот, кто ловит ветер')	ветрогон

3. Идиомы, обозначающие абстрактные понятия

а) Положительные понятия

Английская идиома	Значение идиомы
Attic salt	тонкое остроумие
deep pocket	богатство, состоятельность
leaves and fishes	земные блага
a rose without a thorn	исключительная, необыкновенная удача
a way out of the wood	выход из затруднительного положения
Латышская идиома	Значение идиомы
maize bez garoza	легкий труд
(букв.'хлеб без корки')	
medus pods	богатство, удовольствие, благополучие
(букв.'горомок меда')	
sviests uz maizes	похвала
(букв.'масло на хлебе')	
suđu dienas	каникулы
(букв.'дни собак')	
zelta kalni	богатство, благополучие
(букв.'золотые горы')	

б) Отрицательные понятия

Английская идиома	Значение идиомы	
	1	2
the apple of Sodom	обманчивый успех	
the black dog	плохое настроение	
fire and brimstone	адские муки	
gold brick	обман	

1	2
hard cheese	прискорбное положение, неудача
hot air	болтовня, хвастовство
rainbow hunt	сумасбродная затея
Латышская идиома	Значение идиомы
cilpa kaklā (букв.'петля на шее')	обуза, несчастье
karsta pirts (букв.'маркая баня')	выговор
maize ar garozu (букв.'хлеб с коркой')	тяжелый труд
melnais tükstotis (букв.'черная тысяча')	множество чего-л. или кого-л.(если это неприятно, плохо)
rūgts kumoss (букв.'горький кусок')	неприятность
uguas pakulās (букв.'огонь в пакле')	дело скверное, бить беде
vējš kabatā (букв.'ветер в кармане')	бедность, нужда

Из данных трех семантических групп субстантивных идиом наибольшее количество в обоих языках составляют идиомы, обозначающие абстрактные понятия. Так, в английском языке 45,56% (305 из 668) субстантивных идиом обозначают абстрактные понятия, в латышском языке - еще больше: 54,8% (62 из 113). Второе место занимают субстантивные идиомы, обозначающие людей: в английском языке - 37,82% (252), в латышском - 36,28% (41). На третьем месте оказываются идиомы, обозначающие неодушевленные предметы: в английском - 16,17% (108), в латышском - 8,85% (10). Интересно отметить, что субстантивные идиомы, обозначающие животных, птиц, насекомых и т.п., в английском языке

составляют лишь ничтожно малую часть (0,45%, - 3: devil's darting-needle 'стрекоза', half blood 'полукровная лошадь', и Norfolk Howard 'клоп'), в латышском языке субстантивных идиом с подобным значением в исследованном материале не обнаружено.

Каждая из вышеуказанных семантических групп субстантивных идиом может быть разделена на подгруппы. Так, субстантивные идиомы, синонимичные названиям неодушевленных предметов, обозначают: а) названия еды и напитков (в английском языке таких идиом 27, напр.: bloody Mary 'виски, смешанный с помидорным соком, Cape smoke 'дешевый коньяк', Norfolk capon 'копченая селедка', Pope's eye 'жирная часть бараньей кости', thin captain 'сорт простого печенья; лтш.: simts grāmi 'порция водки'; б) названия орудий (в английском таких идиом 18, напр.: Brown Bess 'кремневое ружье', Jack Johnson 'тяжелое орудие', Scotch boot 'орудие пытки'); в) названия предметов одежды (в английском языке таких идиом II, напр.: beetle crushers 'сапожищи', British warm 'короткая шинель на меху, полушибок', soup and fish 'вечерний костюм'; г) названия стран, городов, рек (в английском их 6, напр.: the great wen 'Лондон', Uncle Sam 'США', the long drink 'Миссисипи', д) названия частей тела человека (5 идиом, напр.: bunch of fives 'рука, кулак, little Mary , желудок'). Из 109 идиом, обозначающих неодушевленные предметы, рассмотренные выше семантические группы составляют более чем половину. Нет никакого смысла называть остальные семантические группы субстантивных идиом, обозначающих неодушевленные предметы, так как в них входят по одной или две идиомы, например идиом, обозначающих названия посуды, в английской языке 2 (long gliza 'синяя с белым китайская ваза, на которой изображены вносящие женские фигуры', old soldier 'пустая бутылка'); в латышском языке существуют 3 идиомы, обозначающие предметы, связанные со смертью человека (Adamā klēpis , букв.'объятие Адама' - 'кладбище', sešu dāļu mājiņa , букв.'домик из шести досок' - 'гроб' smilšu kalniņš , букв.'песочная горка' - 'могила').

Что касается семантических подгрупп субстантивных идиом, обозначающих людей (как с положительными, так и отрицательными качествами), то они очень разнообразны. В английском языке из 252 субстантивных идиом, обозначающих людей, удалось выделить лишь 5 семантических групп, включающих от 5 до 13 идиом каждая. Это идиомы, являющиеся обозначением: а) различных профессий и занятий (всего 13 идиом, напр.: *black gown* 'католический священник' *Mother Bunch* 'гадалка', *priest of the blue bag* 'адвокат', *white wings* 'метельщики, уборщики, дворники'); б) воров и гангстеров (9 идиом, напр.: *the flash of gentry* 'воры, жулики', *minion of the moon* 'ночной вор, грабитель'); в) ненадежного человека (6 идиом, напр.: *weak vessel*, *broken reed*); г) богатого человека (5 идиом, напр.: *a silk stocking* 'богач', *fat cat* 'капиталист, действующий подкупом на выборах'); д) порядочного, надежного человека (5 идиом, напр.: *quite the potato*, *straight goods*). В латышском языке из 41 субстантивной идиомы, обозначающей людей, выделяется лишь одна семантическая группа (4 идиомы), обозначающая эксплуататора (*kakla kungs* букв. 'господин шеи', *kakla griezējs* букв.; *pererēzājšs* горло; *rīkļū rāvējs* букв. 'разрывающий глотку', *sviedru sūcējs* букв. 'сосущий пот'). Остальные группы идиом как в том, так и в другом языке обозначают людей с самыми разнообразными качествами и охватывают по 2 идиомы. Например, англ. *great lion* 'известный, популярный человек', *a cog in a machine* 'винтик машины, мелкая сопка'; *a live wire* 'живой, энергичный человек', *extinct volcano* 'человек, отошедший от жизни'; *the upper crust* 'верхушка общества', *tagrog and bobtail* 'подонки общества'; лтш.: *kalnu gāzējs* (букв. 'перевернувший горы') 'выполняющий тяжелую работу', *plānā galdiņa urbējs* (букв. 'буравящий очень тонкую доску') 'охотник до работы легче'; *kalnā kārējs* (букв. 'поднимающийся в гору') 'добивающийся успеха', *vēja ķērājs* (букв. ' тот, кто ловит ветер') 'ветрогон'.

Третья группа субстантивных идиом — идиомы, обозначающие абстрактные понятия, — в английском языке охватывает 305 ф

Они могут быть распределены на следующие подгруппы: а) обозначающие чувства, эмоции (65 идиом, напр.: cold blood 'хладнокровие', hot blood 'горячность', long ears 'любопытство', the green-eyed monster 'ревность', e stiff neck 'упрямство'); б) обозначающие положение, в котором находится человек (25 идиом, напр.: inside track 'выгодное положение', the seventh heaven 'седьмое небо', close shave 'опасное положение', Serbonian bog 'безвыходное положение', troubled waters 'тревожное положение'); в) обозначающие материальное положение человека (II идиом обозначают богатство, благополучие и его источник, напр.: deep pocket 'богатство, состоятельность', the goose that lays the golden eggs 'источник обогащения' и 2 идиомы обозначают бедность, напр.: the nakedness of the land 'крайняя бедность'); г) говорящие о длительности жизни и о смерти человека (9 идиом, напр.: long immings 'долгая жизнь', the Great Unknown 'смерть'); д) обозначающие шумное собрище, бурное веселье, неразбериху (12 идиом, напр.: Donnybrook Fair 'шумное собрище, галдёх', high jinks 'бурное веселье'); е) обозначающие время и количество (7 идиом, напр.: black Monday 'первый день занятий после каникул', a month of Sundays 'долгий срок', a pill to cure an earthquake 'капля в море'). В латышском языке 62 субстантивные идиомы, обозначающие абстрактные понятия. Их можно разделить на 3 подгруппы: а) обозначающие благополучие, благосостояние человека (8 идиом, напр.: zelta kalni - букв.'золотые горы' - 'счастье, благополучие', zelta tēls 'золотой телец'); б) обозначающие положение человека (6 идиом, напр.: krusts kaklā - букв.'крест на шее' - 'неприятность, обузда') и в) обозначающие физическое состояние человека (5 идиом, напр.: vistu pēdas - букв.'куриные следы' - 'морщинки вокруг глаз').

Адъективные идиомы можно разделить на две большие группы:
I. Адъективные идиомы, обозначающие положительные качества

Английская идиома	Значение идиомы
above ground	живущий
all there	умный, смекалистый
just out of sandbox	одетый с иголочки
of the first water	отличный
of the hour	нужный, насущный
on the ball	расторопный
up to the hammer	первоклассный
Латышская идиома	Значение идиомы
pīrmā pišiņa (букв. 'первого номера')	отличный
nav vakarējais (букв. 'не вчерашний')	достаточно опытный
nav zemē metams (букв. 'не бросаемый на землю')	хороший, не плохой
nav ar pliku roku ķemams (букв. не такой, которого можно взять голыми руками)	опытный
nav ar zeltu atsverams (букв. 'дороже золота')	очень ценный

2. Адъективные идиомы, обозначающие отрицательные качества

Английская идиома	Значение идиомы
all in	усталый, измученный
bright in the eye	подвыпивший

1	2
born in a barn	невоспитанный
lame under the hat	глупый, несообразительный
three sheets in the wind	вдряг пьяный
toes up	мертвый
under the weather	больной
Латышская идиома	
ar tukšu maisu jedau-	пустоголовый
(букв.'битый пустым мешком')	
welns un maziķs	последняя (десятая) спица в колеснице
(букв.'черный и маленький')	
mīcas audzis	невоспитанный
(букв.'выросший в бочке')	
ne skilts, ne perēts	глупый
(букв.'ни вылупив- шийся, ни высаженный')	
slapjās aiz austīm	молоко на губах не обсохло
(букв.'мокро за ушами')	
traka mācītāja krustī	пустоголовый
(букв.'крещеный сумасшедшим попом')	
vienā maisā bāzami	одного поля ягода, два салога лара
(букв.'такие, которых можно пихать в один мешок')	

Как в одном, так и в другом исследуемом языке адъективных идиом, обозначающих отрицательные качества, в два раза больше, чем обозначающих положительные качества. В английском

языке из 36 адъективных идиом, обозначающих отрицательные качества, 7 обозначают 'больной' или 'мертвый', 2 - 'здоровый', 5 - 'пьяный', 5 - 'одного поля ягода', 4 - 'не работающий, ленивый', 5 - 'работающий, старательный', 3 - 'глупый', 2 - 'умный'. В латышском языке 3 идиомы обозначают 'глупый', 3 - 'одного поля ягода', 2 - 'ни то ни сё', 4 - 'отличный, хороший'.

Адвербальные идиомы характеризуют действие с различных сторон - с точки зрения его интенсивности, тщательности, направленности и т.п. Они распадаются на три большие группы.

I. Адвербальные идиомы, служащие для обозначения места действия

Английская идиома	Значение идиомы
from China to Peru	от Китая до Перу; повсюду
in the seventh heaven	на седьмом небе
on this side of the grave	на этом свете
right and left	повсюду
Латышская идиома	Значение идиомы
aiz trejdeviņām jūram	за тридевять земель
(букв.'за тридевять морей')	
septītajās debesīs	на седьмом небе
(букв.'на седьмом небе')	
uz katra sōla	повсюду
(букв.'на каждом шагу')	
zem saules	в этом мире
(букв.'под солнцем')	

2. Адвербальные идиомы, обозначающие время действия

Английская идиома	значение идиомы
a day after the fair	слишком поздно
at the eleventh hour	в последнюю минуту
from the tender nail	с юных лет
since Adam was a boy	с давних пор
when hell freezes over	никогда
when Queen Anne was alive	во время сно
Латышская идиома	Значение идиомы
kad cirvja kātam lapas plauks	никогда, после дождичка в четверг
(букв.'когда на топори- ше листья распухнутся')	"-
kad no bībeles lapām asin' diga	"-
(букв.'когда из листов библии взойдут ростки')	"-
kad pūcei aste ziedēs	"-
(букв.'когда у солны хвост зацветет')	"-
līdz kapa malai	до гробовой доски
(букв.'до края могилы')	"-
pirmdien pēc pastardie- nas	когда рак (на горе) свистнет
(букв.'в понедельник после страшного суда')	"-

3. Адвербальные идиомы, обозначающие образ действия

Английская идиома	Значение идиомы
double tides	очень напряженно; неистово
from the lips outwards	несерьезно; неискренно
if a day	ни больше ни меньше
in buff	нагишом
like ninepins	один за другим
on the cross	нечестно, обманным путем
root and branch	коренным образом
with kidgloves	мягко, деликатно, осторожно
Латышская идиома	Значение идиомы
ar abi nagi (букв.'обоими ногами')	изо всех сил
lidz ar nagiem (букв.'наравне с ногами')	едва-едва, только-только; в обрез
ne čiku, ne grabu (звукоподражательные слова)	ни гу-гу; ни звука
pa roku galam (букв.'через конец рук')	небрежно, неохотно
uz pusrata (букв.'на полуколесо')	середина на половину
uz vača (букв.'на зайца')	на фу-Фу
uz zila gaisa (букв.'на синем воздухе')	на авось; наобум
zem rokas (букв.'под рукой')	нелегально

Несомненен факт, что в обоих языках большинство адвербальных идиом характеризуют образ действия, две меньшие группы служат для обозначения места и времени действия. Так, из 359 исследованных адвербальных идиом английского языка 274 служат для обозначения образа действия (т.е. 76,3%), 60 обозначают время действия (16,72%) и 25 — место действия (6,97%); из исследованных 71 адвербальной идиомы латышского языка 53 идиомы служат для обозначения образа действия (т.е. 74,63%), 12 — (19,91%) обозначают время и 6 — (8,46%) — место действия.

Среди адвербальных идиом нетрудно выделить ряд синонимических групп. Так, например, 26% адвербальных идиом английского языка, служащих для обозначения места, имеют значение 'везде, повсюду' (*from Dan to Beersheba, up and down*); 29% английских идиом со значением времени обозначают 'немедленно, сразу же, тотчас' (*straight off the ice*), 15% — 'никогда' (*on St. Tič's eve*) и 14% — 'очень давно' (*in the year one*); из идиом, служащих для обозначения образа действия, около 10% имеют значение 'плохо, в плохом состоянии' (*between the beetle and the block*), 6% — 'целиком, полностью' (*with both feet*), 5% — 'изо всех сил' (*with both hands*). В латышском языке 60% идиом с временным значением обозначают 'никогда' (*kad zaķītis rīkšus tecēs* букв. 'когда зайчик рысью побежит'); 33% идиом, обозначающих место действия, имеют значение 'близко' (*deguna galā* 'на носу'). Что касается идиом со значением образа действия, то в латышском языке нет отчетливых синонимических групп. Здесь наблюдается очень большое семантическое разнообразие. В исследованном материале обоих языков было обнаружено по одной адвербальной идиоме, обозначающей условие, при котором совершается действие (англ.: *rain or shine* 'что бы ни было', лтш.: *ja visi striķi trūks* букв. 'если все веревки лопнут, разорвутся' — 'в случае крайней нужды; если никакого другого выхода не будет').

Глагольные идиомы как в том, так и в другом языке обозначают наиболее важные действия и состояния человека. В обоих

языках, особенно в латышском, глагольных идиом, обозначающих нечто отрицательное больше (в английском - на 17,84%, в латышском - на 34,82%), чем передающих положительное содержание.

I. Глагольные идиомы с положительными значениями

Английская идиома	
bring home the bacon	
have clean	
have it	
grasp the hettle	
keep the tail in the water	
Латышская идиома	
noturēties vīrs ādens (букв. "удержаться над водой")	
pārkost cietu riekstu (букв. "раскусить крепкий орех")	
stāvēt uz savām kājām (букв. "стоять на своих ногах")	
tikt uz zaļa zara (букв. "попасть на зеленый сук")	
trāpīt maglai uz galvas (букв. "попасть по шляпке глаза")	
Значение идиомы	
преуспеть, добиться успеха	
быть невинным, честным	
быть физически привлекательным	
мужественно преодолеть затруднения, решительно браться за трудное дело	
процветать	
Значение идиомы	
преодолеть трудности	
решить трудную задачу, выполнить сложное дело	
стоять на собственных ногах	
выйти из затруднительного положения	
попасть не в бровь, а в глаз	

2. Глагольные идиомы с отрицательными значениями

Английская идиома	Значение идиомы
fall on stony ground	падать на бесплодную почву; быть бесплодным
fish in the air	толочь воду в ступе
go through hell	переносить адские муки
Kiss the child for the nurse's sake	поступать корыстно, лицемерить
lash the waves	заниматься бесплодным делом
ride the black donkey	быть в плохом настроении
sell smoke	надуть, обмануть
Латышская идиома	Значение идиомы
būt tītātē (букв.'быть в чернилах')	быть в беде
kārt zobus vadzī (букв.'вешать зубы на крючок')	класть зубы на полку
ķert vēju (букв.'ловить ветер')	толочь воду в ступе
noiet no grauda (букв.'сойти с зерна')	сбиться с панталыку
samest pa lampi (букв.'задать по лампе')	выпить
skaitīt zvirbuļus (букв.'считать воробьев')	считать ворон (галок, мух)
turēt rokas klēri (букв.'держать руки на коленях')	лодырничать

Среди глагольных идиом намечаются следующие основные семантические группы: 1) рождение и смерть человека (в английском языке 29 идиом: 3 со значением 'родиться', 26 -

'умереть', напр.: see the sun 'рождаться', dance the Tyburn jig
'быть повешенным, окончить жизнь на виселице', get the lead
'быть застреленным', make a hole in the water 'утопиться';
в латышском 10 идиом, напр.: ieraudzīt dienas gaismu
букв.'увидеть дневной свет' - 'родиться', nolikt karoti
букв.'положить ложку' - 'сыграть в ящик'); 2) физическое со-
стояние человека, его внешний вид и физиологические процессы
(в английском 19 идиом, напр.: be in face 'прекрасно, выгля-
деть', burn the planks, 'долго находиться в сиячем поло-
нии', keep the bones green 'сохранять хорошее здоровье',
kiss the cup 'пить', play a good knife and fork 'есть с
аппетитом'; в латышском 8 идиом, напр.: likt aiz vaigiem
букв.'класть на щеки' - 'уплетать за обе щеки', nogaut vienu aci
букв.'сорвать один глаз' - 'вздремнуть немножко', likties uz
auss букв.'ложиться на ухо' - 'отправиться на боковую', stāvēt
ar vienu kāju karā 'стоять одной ногой в могиле', tikt
uz kaļam букв.'стать на ноги' - 'выздороветь'); 3) психоло-
гические процессы: мышление, чувства, их проявление (в англий-
ском 76 идиом, напр.: blow off steam 'дать выход своим
чувствам', look through green glasses 'рвность', grip
and tear 'рвать и метать', take a tumble 'понять, дога-
даться', turn yellow 'струсить'; в латышском 20 идиом,
напр.: kost pirkstos 'кусать пальцы', lidināties pa māko-
ņiem 'витать в облаках', lauzīt rokas 'ломать руки',
spert zemes gaisā букв.'бросать землю в воздух' - 'рвать
и метать'); 4) черты характера человека, его поведение и от-
ношение к другим людям (в английском 147 идиом, напр.: spy
with one eye and laugh with the other 'быть двуличным',
have an open hand; быть щедрым', have long ears 'быть
очень любопытным', pull a fast one 'обманывать', run
straight 'быть честным', strain at a gnat 'быть мелоч-
ным'; в латышском 35 идиом, напр.: griezt kāķuču uz otru pusī
букв.'вывернуть шубу наизнанку' - 'переменить личину', jaukt
gaisu букв.'смешивать воздух' - 'мутить воду', liet čigakai
букв.'плавить чугун' - 'лгать', nebat uz mutes kritusam'

букв. 'не быть упавшим ртом вниз' - 'за словом в карман не полезет'); 5) труд, деятельность, занятие человека (в английском 53 идиомы, напр.: break stones 'выполнять тяжелую работу', join the colours поступить на военную службу', receive the seals 'занять пост лорда-канцлера или министра', sling ink 'заниматься литературной деятельностью'; в латышском языке 5 идиом, напр.: gāzt kalnus 'горы ворочать', kēgties pie spālvas 'взяться за перо'); 6) удача, счастье, благополучие и неудачи в жизни человека (в английском 156 идиом, из которых 52 означают успех, благополучие, IO4 - не приятное, тяжелое положение, неудачу и т.п., напр.: climb up the ladder 'подниматься по общественной лестнице, делать карьеру', get out of the wood 'выпутаться из затруднительного положения; быть вне опасности', make a bag 'убить много дичи', stand fire 'выдерживать критику, испытание', feel the draught 'испытывать материальные затруднения', get the cheese 'потерпеть неудачу', get the gate 'быть уволенным с работы', make a balk of good ground 'упустить удобный случай', lose the bell 'потерпеть поражение в состязании', wear the stripes ' попасть в тюрьму'; в латышском 47 идиом, из которых 10 идиом обозначают успех, благополучие и т.п. и 37 имеют противоположное значение, напр.: postaties uz savām kājām 'стать на свои ноги', tikt u: seļa букв.'попасть на кочку' - 'прилично устроиться', būt sprukās букв.'быть в тисках' - 'быть в затруднительном положении', dabūt kurvīti букв.'получить корзинку' - 'получить отказ на приглашение танцевать или на брачное предложение', dabūt vilka pasi букв.'получить волчий паспорт' - 'быть уволенным с работы', būt krode maizē букв.'есть казенный хлеб' - 'сидеть в тюрьме'); 7) семейное положение (в английском 13 идиом, напр. dance barefoot 'остаться старой девой', step off the carpet 'жениться; выйти замуж'; в латышском 4 идиомы, напр.: iet tautās букв.'идти в народ' - 'выйти замуж', saiet kopā букв.'сойтись вместе' - 'жениться; выйти замуж'); 8) движение (в

английском 27 идиом, напр.: burn up the road 'быстро ехать, мчаться', ride hell for leather 'настись во весь опор'; в латышском 5 идиом, напр.: *ķemt kājas par pleciem* букв. 'брать ноги на плечи' - 'навострить лыжи').

Из сказанного выше очевидно, что из семантических групп глагольных идиом в обоих языках наиболее крупными являются группы идиом со значениями 'дача, благополучия, неудачи и т.п. и обозначающие черты характера человека.

Оба языка имеют очень выразительные идиомы, отражающие предметы и явления, связанные со специфическими национальными особенностями жизни своего народа. Например, англ: put on the black cap 'выносить обвинительный приговор' (в Англии, оглашая смертный приговор, судья надевает черную шапочку); assume the ermine 'стать членом верховного суда' и wear the ermine 'быть членом верховного суда' (мантия судьи оторочена мехом горностая); the three tailors of Tooley Street 'небольшая группа людей, считающих себя представителями всего народа' (по свидетельству английского политического деятеля Д.Каннинга (G.Canning, 1770-1827), трое портных с улицы Тули обратились в парламент с петицией, начинавшейся словами: "We the people of England..."); twist the lion's tail 'выступать с нападками на Англию; spotted dog 'вареный пудинг с коринкой'; dog's nose 'смесь пива с джином'; white satin 'джин'; лат.: ēst kpora kāpostus (букв.'есть казенную кашусту', т.е. слово щи здесь выступает как синоним словосочетания 'тюремная похлебка') 'сидеть в тюрьме'; papardes zieda (букв. 'цветок папоротника') 'счастье' (в ночь под Иванов день папоротник собирается для букетов, венков и др. Идиома происходит из старинного латышского поверья, что в ночь под Иванов день папоротник цветет, и тот, кто найдет этот цветок, будет счастлив); vācietim no ratu rakāļas ižkritis (букв.'выпавший из телеги немца'; 'непохожий (о детях) на других членов семьи' (немцы - поработители латышей - никак не могли быть похожи на латышей); spēlēt Antīgu (букв.'играть в Антигу') - 'прикидываться глупым' (в латышских народных сказках

Антинь – имя самого младшего сына, который кажется дурачком, но на деле оказывается умным, добрым и счастливым). Некоторое количество национальных идиом вступает в синонимические отношения с интернациональными идиомами. Так, например, в английской языке национальная идиома crack a crust существует наряду с интернациональной идиомой make both ends meet 'сводить концы с концами', в латышском языке национальные идиомы nolikties uz gariem salmiem (букв. 'лечь на длинную солому'), aiziet viðā saulē (букв. 'уйти на то солнце') и другие употребляются наряду с интернациональными идиомами, имеющими то же самое значение, а именно 'умереть': aiziet pie senčiem 'уйти к прадедам', izlaist garu 'испустить дух' и др.

Н. ДАНЧЕНКО

АКЦЕНТНО-СЛОГОВАЯ СТРУКТУРА
ФРАЗЕОЛОГИЧЕСКИХ ЕДИНИЦ В СТИХОТВОРНОМ ТЕКСТЕ
/на материале поэмы Дж.Байрона "Дон Жуан".

Поэтическое наследие Джорджа Гордона Байрона изучалось в отечественной и зарубежной науке в целом ряде аспектов – литературоведческом, стиховедческом, стилистическом. В работах по литературоведению мы неоднократно находим упоминания о том, что новаторством стиля Байрона в частности является блестящее использование им богатого фразеологического фонда английского языка¹. Вопрос этот рассматривается авторами как бы вскользь на материале отдельных фрагментарных примеров и не полностью раскрывает сущность самого явления. Само понятие фразеологизм используется недифференцировано, к нему относят не только фразеологизмы *sui generis*, но и различные близкие фразеологизмам по структуре образования: авторские сравнения, устойчивые сочетания нефразеологического характера, сложные слова, крылатые слова и др. Следует полагать, что строгое ограничение иконико фразеологического материала, используемого автором, определение его точного объема и изучение в свете фразеологической проблематики представит определенный интерес не только для фразеологов, но и для литературоведов и стилистов. В этой связи следует отметить, что вышедший в 1967 году в США словарь языка² поэмы Байрона "Дон Жуан" не дает полностью представления о богатстве языка автора, т.к. все фразеологизмы распадаются в нем на

¹ Клименко Е.И. Байрон. Язык и стиль. М., 1960, с. 34–48.
Дьяконова Н.Я. Байрон в годы изгнания. Л., 1974, с. 124–127.

² A Concordance to Byron's Don Juan ed. by Charles W. Hagelman & Robert J. Barnes, Ithaca (N.Y.) Cornell University Press, 1967.

отдельные слова, таким образом, например, становится отмечанным такой некротический языковой элемент как *kith* /ФЕ kith or kin/.

Настоящая статья рассматривает некоторый, ограниченный круг проблем, связанных с использованием фразеологических единиц /ФЕ/ в самой крупной по объему и значимости поэме Байрона "Дон Жуан". Разноспектное изучение фразеологического материала, столь органично вплетаемого автором в канву поэмы, поможет уяснить некоторые известные, но не достаточно изученные данные о ее языке, а также выявить лингвистические предпосылки использования ФЕ в стихотворном тексте.

Новаторство стиля и языка автора в "Дон Жуане" неоднократно отмечалось критикой. Оно выражалось, в частности, в стремлении сблизить поэтическую речь с обыденной посредством введения в стих заведомо непоэтических образов и выражений, которые, согласно поэтическим канонам классицизма, считались недопустимой вольностью в языке поэзии. Поэтическая традиция классицизма оставила поэтам-романтикам обширный и строгий свод законов художественного творчества с его особой системой поэтических образов, своим языком и стилем. Сознательно отметая то, что он считал поэтическим штампом и искусственными условностями языка, Байрон смело утверждал новую живую поэтическую образность романтизма. Возникновение нового поэтического направления протекало путем освоения и преодоления старого. На фразеологическом материале "Дон Жуана" ясно можно видеть борьбу этих двух направлений. Стремление сблизить поэтическую речь с разговорной, сделать ее общедоступной и более понятной выражается, в частности, во введении в поэтический текст таких обыденных фразеологических единиц, как: *heads or tails*, *odds and ends*, *neck or nothing*, *stories of a cock and bull*, *to play the devil*, *to play the fool*, *to shut up shop*, etc. или вульгаризмов, например: *Damn your eyes!* *Go to the devil!*

С другой стороны, автор широко пользуется латинскими, греческими, французскими изречениями, цитатами и выражениями, которые придают его стилю оттенок литературности, свойственной поэзии классицизма. В "Дон Жуане" мы встречаем следующие нетранслитерированные латинские выражения: *in mediis res, verbum sat, Arcades ambo, ignus fatuus, sanguine diem, sine qua non.*

Наличие французских выражений легко объясняется тем, что английское дворянство в XIX веке имело обыкновение переносить свою речь французскими словами. Восемь из десяти нижеследующих французских выражений даются во "Французско-русском фразеологическом словаре"¹ как ФЕ: *beau ideal, tête à tête, mal à propos, à propos de botte, bon mot, bons pas, à propos, bonne fortune, не отмечены entre nous, grande passion.* Нетранслитерированные ФЕ органично вплетаются в поэтический текст. В отличие от собственно английских иноязычных ФЕ, как правило, не подвергаются никаким структурно-семантическим преобразованиям. Однако мы встречаем некоторые оригинальные стилистические приемы внесения иноязычных ФЕ в стих.

And if in the meantime her husband died;
But Heaven forbid that such a thought should cross
Her brain, though in a dream! (And then she sigh'd)
Never could she survive that common loss;
But just suppose that moment should betide,
I only say suppose it - inter nos
(This should be entre nous, for Julie's thought
In French, but then the rhyme would go for nought).

I - LXXXIV

¹ Французско-русский фразеологический словарь. Под ред. Я.И. Рецкера. М., 1963.

Байрон умышленно вводит ФЕ *entre nous* в текст в переводе на латинский язык, таким образом добиваясь рифмы /автор сам это отмечает/. В другом месте Байрон повторяет первый компонент ФЕ *bonne fortune*, достигая тем самым созвучия рифмы.

'Tis best to pause, and think, ere you rush on,
If that a bonne fortune be really bonne.

XIV - LXIV

Данью поэтической традиции классицизма является также обилие в тексте библейских и мифологических ассоциаций, выражений и образов. Следует различать, однако, образные выражения, закрепленные традицией классицизма, от общенациональных языковых явлений. Примером последних могут служить: *Jacob's ladder*, *Noah's Ark*, *olive branch*, *Gordian knot*, *to cast pearls before swine*, *the land flowing with milk and honey*, etc.

Всего в тексте "Дон Жуана" нами выделено 380 употреблений ФЕ, 240 из них подвергаются различного рода окказиональным преобразованиям, а остальные 140 вносятся в текст в их словарной форме.

Общеизвестно, что ФЕ являются сложными языковыми образованиями, состоящими как минимум из двух слов, и как правило из трех, четырех и более. А.В. Кунин определяет фразеологическую единицу как "устойчивое словосочетание с полностью или частично переосмысленным значением". Представляется интересным проследить, каким образом эти структурно и семантически сложные языковые единицы вплетаются в канву ритмически организованной поэтической речи.

Поэтическая речь – это речь особого рода. Она сублимирует в своей структуре все потенциальные возможности формально ритмической организации языкового материала. В любой поэтической модели каждая языковая единица должна

¹Кунин А.З. Английская фразеология. М., 1970.

не только способствовать раскрытию содержания стиха, но и отвечать требованиям формы. Строгость поэтической формы влечет за собой избирательность в использовании языкового материала. Э. Станкевич, например, пишет: "Зависимость системы стихосложения от общеязыковой системы осуществляется не только в пределах фонематических структур последней, но также благодаря всем тем ритмопорождающим потенциальным возможностям, которые заложены в системе языка и выступают особенно четко при особом отборе единиц того или иного языкового уровня".¹

Проблема взаимоотношения фразеологического фонда языка и стиха в стиховедческой литературе никогда не рассматривалась. М.Г. Тарлинская справедливо считает, что, так как стихотворный текст является местом пересечения двух взаимовлияющих систем — общеязыковой и собственно стиховой, то изучать его следует в двух направлениях — идя от языка к стиху и от стиха к языку.² Такое двунаправленное изучение способствует обогащению наших представлений об обеих системах.

Исходя из вышеизложенного, фразеологический материал исследовался по следующим параметрам:

I от ФЕ к стиху:

1. слоговая и ритмическая структура ФЕ;
2. "словная" структура ФЕ.

II от стиха к ФЕ:

1. ударность на иктах³ и неиктах⁴ значимых слов компонентов ФЕ;
2. безударность на неиктах и иктах служебных слов — компонентов ФЕ.

¹ Stankiewicz E. Poetic and Non-Poetic Language. "Poetics". Warszawa, 1961, p.18.

² Тарлинская М.Г. Структура и эволюция английского стиха ДЛ. М., 1973, с. 3.

³ икт — сильная, ударная позиция в стопе / - /.

⁴ неикт — слабая, безударная позиция в стопе / \ /.

Исследованию подлежали только ФЕ, вносимые в текст в узульной форме, без нарушения ее линейной протяженности в стихе. Это позволило нам выделить некоторые объективные языковые предпосылки, т. е. определенные сущностные свойства ФЕ, которые делают возможным их использование в стихотворной речи.

Одним из константных элементов, определяющих форму английского syllabo-tonического стиха, является равномерное чередование ударных и безударных слогов в стихе. Абстрактная, отвлеченная от материи стиха схема такого чередования представляет его метрический размер, а ее реальное воплощение рождает стиховой ритм.¹ Следовательно, чтобы быть внесенными в стих, ФЕ должны быть определенным образом ритмически организованы /см. табл. № I/. Проведенное исследование позволяет нам сделать вывод, что около 70% ФЕ, внесенных в стих, являются ритмически строго организованными образованиями со следующими тремя видами чередований ударности-безударности:

1. ∕- -
2. ∕ - ∕ -
3. - ∕ -

Первую группу составляют ФЕ структурного типа:

Prep + N	By God
	By Jove
Prep + Adj	at large
	at best

Это сравнительно малочисленная группа.

Ко второй группе относятся следующие структурные типы ФЕ:

to + V + art + N	to turn the tide to break the spell to play the deuce
to + V + one's smo's + N	to tear one's hair to hold one's tongue to cast one's lot
as Adj as N	as stiff as stone
Prep + Adj and Adj	through thick and thin

¹ Мирмунский В.М. Введение в метрику. Л., 1925., с 44-45.

Эта и нижеследующая группа являются наиболее распространенными и количественно примерно равными друг другу. К третьей группе относятся такие структурные типы ФЕ, как, например:

N or N	heads or tails
Adj and Adj	safe and sound high and dry
V one's N	damn his eyes!
Adv and Adv	to and fro

Приведем примеры из текста:

Вид чередования слогов: -

Her hair's long auburn waves down to her heel
Flow'd like an alpine torrent, which the sun
Dyes with his morning light, and would conceal
Her person if allow'd at large to run;

III - L XXXIII

The tears rush'd forth from her o'erclouded brain,
Like mountain mists, at length dissolved in rain.

IV - LXVI

When amatory poets sing their loves
In liquid lines mellifluously brand,
And pair their rhymes as Venus yokes her doves,
They little think what mischief is in hand.

V - I

By Jove, he was a noble fellow, Johnson.

VIII - XXXIX

I should be loth to march without you; but,
By God, we'll be too late for the first cut.

VIII - CI

Вид чередования слогов: у - у -

Nelson was once Britannia's god of war
And still should be so, but the tide is turn'd:
There's no more to be said of Trafalgar
'Tis with our hero quietly inurn'd;

I - IV

She sate, but not alone; I know not well
How this same interview had taken place,
And even if I knew, I should not tell -
People should hold their tongue in any case.

I - CV

Some take a lover, some take drams or players,
Some mind their household, others dissipation,
Some run away, and but exchange their cares,
Losing the advantage of a virtuous station;
Few changes e'er can better their affairs,
Their being an unnatural situation,
From the dull palace to the dirty hovel,
Some play the devil and then write a novel.

II - CCI

His fame, too - for he had that kind of fame
Which sometimes plays the deuce with womenkind.

XV - LVII

Первые два вида последовательности ударных/безударных слогов в ФЕ абсолютно соответствуют ямбическому импульсу стиха.^I Акцентно-слоговая структура фразеологизмов третьей группы также не нарушает ямбическую стопу, так как в речи первому ударному слогу фразеологизма, как правило, предшествует безударный слог, например:

I "Дон Жуан" написан пятистопным ямбом.

But now, being lifted into high society,
And having pick'd up several 'odds and 'ends
Of Free thoughts in his travel, for variety.

III - LXXXIII

Her cargo, from the plague being 'safe and 'sound
Were lended in the market, 'one and 'all.

IV - CXIII

But certain 'tis they all felt for their new
Companion something newer still, as 'twere
A sentimental friendship 'through and 'through
Extremely pure, which made them all concur
In wishing her their sister, save a few.

VI - XXXIX

But never mind - 'God save the king!' and kings!
For if He don't, I doubt if men will lenger,
I think I hear a little bird, who sings
The people'by and 'by will be the stronger.

VIII - L

Фразеологических единиц с редкой акцентацией /т.е.
далекой от ямбической урегулированности/ в тексте встре-
чается мало /см. табл. № 2/. Максимальное количество
ударных слогов, следующих друг за другом, три, безударных
тоже три.¹ В первом случае речь идет о таких ФЕ как nine
days wonder, at one fell swoop, to shut up shc, God
knows what, etc, всего 5 фразеологизмов. другая группа
насчитывает 9 фразеологизмов и включает, например, та-
кие ФЕ как: a devil of a spirit, your money or your life,
stories of a cock and bull, ever and anon, it is easier
for a camel to pass through the eye of a needle than ...

¹ В данном исследовании мы не дифференцируем степени удар-
ности/безударности слогов.

Значительно чаще мы наблюдаем в фразеологизме последовательность двух ударных слогов, например, в ФЕ с номинативным компонентом имя собственное (*Blue Peter, Jack Horner, John Bull, Jack Ketch etc*), а также в некоторых других структурно-семантических типах фразеологизмов (Blue devils, blue stockings, to draw the long bow, and what not, in the wind's eye, etc). Последовательность двух безударных слогов в ФЕ также наблюдается. Как правило, она возникает в результате следования друг за другом двух односложных служебных слов (a broth of a boy, to a tittle, to go to the devil, by the dint of, etc).

Урегулированности акцентной структуры ФЕ, как не-трудно заметить, способствует ее лексический состав, т.е. чередование односложных знаменательных /как правило ударных/ и служебных /как правило безударных/ слов. М.Г. Тарлинская пишет, что односложные слова составляют до 76,8% лексики стиха Байрона.¹ Для слов - компонентов ФЕ этот процент даже несколько выше /87,5%. Здесь мы переходим ко второй части исследования, а именно рассмотрению того, как акцентная урегулированность ФЕ в языке проявляет себя в стихе. Нарушение ямбической стопы, как известно, может идти в двух направлениях - появлениям внеочемного ударения на неикте или пропуске ударения на икте. При общей тенденции совпадения ямбической сетки стиха и ритмико-акцентной структуры ФЕ /общая сумма совпадений 169 / мы наблюдаем несколько большее появление внеочемных ударений на неикте, чем пропуск ударения на икте /см. табл. № 4/. Это вполне закономерно, так как количество знаменательных односложных слов в тексте в целом выше количества служебных слов /см. табл. № 3/.

¹ Тарлинская М.Г. Эволюция слоговой и акцентной структуры английского силлабо-тонического стиха," Научные труды МПИИЯ", 1972, вып. 66. М., с. 78.

Таблицы

№ 1. Регулярное чередование слогов в ФЕ

Вид чередования	—	— — —	— —
Кол-во ФЕ	38	51	80

№ 2. Нерегулярное чередование слогов в ФЕ

Последовательность слогов:	Ударных	Безударных
трех	5	9
двух	34	12

№ 3. Словный состав ФЕ

Кол-во слов	знако- наменательных	служебных
	464	289
Кол-во однослож- ных слов	422	283
Кол-во дву слож- ных слов	41	6
Кол-во трехслож- ных слов	I	-

№ 4. Акцентное положение односложных
слов-компонентов ФЕ в стихе

	ИКТ	Нейкт
Знаменат. слова	52,03%	6,04%
Служебные слова	4,96%	36,97%

Приведем несколько примеров абсолютного совпадения метрической сетки ямба и акцентно-слоговой структуры ФЕ.

I had my doubts, perhaps I have them still,
But what I say is neither here nor there.

I - LI

And even if I should not tell -
People should hold their tongue in any case:
No matter how or why the thing befell,
But there were she and Juan, face to face
When two such faces are so, 'twould be wise
But very difficult to shut their eyes.

I - CV

He varied with some skill his edulations;
To 'do in Rome as Romans do', a piece
Of conduct was which he observed in Greece.

III - LXXXIV

And that it is so, everybody knows,
Who have heard Miss That of This or Lady T'other
Show off - to please their company or mother

XVI - XLIV

For some were thinking of their home and friends,
And others of themselves and latter ends.

VII - LIV

Следует специально оговорить, что акцентно-слоговая структура ФЕ редко изменяется при внесении ФЕ в речь, в узульной форме, несмотря на нормативные изменения ее компонентов, касающихся, в основном, глагольных фразеологизмов. Форма прошедшего времени неправильных глаголов как и инфинитив имеет один ударный слог (*bring - brought, take - took, etc.*). Добавление формы *ing* к глагольному

компоненту ФЕ встречается крайне редко. Из 70 глагольных фразеологизмов только 5 встречаются в тексте в этой форме. В двух случаях, например, форма на -ing поддерживает женскую рифму стиха.

'We must be near some place of man's abode; -
For the old negro's confidence is creeping
With his two captives, by so queer a road,
Shows that he thinks his friends have not been sleep-
ing;
A single cry would bring them all abroad,
'Tis therefore better looking before leaping.

V - XLV

'Tis all the same to me: I'm fond of yielding,
And therefore leave them to the purer page
Of Smollett, Prior, Ariosto, Fielding,
Who say strange things, for so correct an age.
I once had great alacrity in wielding
My pen, and liked poetic war to wage.

IV - XCVIII

Изменение порядка следования компонентов ФЕ, как правило, не нарушает ее ритмико-слоговой организации и во многих случаях вызвано требованиями рифмы, например:

And Juan gazed as one who is awoke
By a distant organ, doubting if he be
Not yet a dreamer, till the spell is broke
By the watchman, or some such reality;

II - CLIX

В данном примере ФЕ to break the spell подвергалась инверсии (the spell is broke) и broke, таким образом, рифмуется в строфе с awoke. Акцентно-слоговая модель остается прежней, меняется только реальная наполненность слов:

to break the spell
the spell is broke

Посредством изменения порядка следования компонентов ФЕ в тексте достигается эффект особой, как бы двойной их выделенности за счет инверсии во-первых и рифмы во-вторых. Рифма, как известно, является не только средством звуковой инструментовки стиха. Закономерное, симметричное чередование созвучных клаузул несет большую смысловую нагрузку. "Объединяя одинаковым созвучием два разных слова, замыкающих стих, рифма выдвигает эти слова по сравнению с остальными, делает их центром внимания и сопоставляет их в смысловом отношении друг с другом. Поэтому весьма существенным фактором поэтического стиля является выбор рифмующих слов и их взаимоотношение с точки зрения значения", пишет В.М. Жирмунский.¹

На концевые позиции стиха, таким образом, преимущественно выносятся слова, несущие наибольшую смысловую нагрузку. Рифма выделяет эти слова, делает их еще более значимыми. Уподобление рифмующихся слов в фонетическом плане усиливает их ассоциативную связь, т.е. сцепление в плане семантическом, как, например, мы это чувствуем в следующих строках:

For there we have them all 'at one fell swoop',
Instead of being scatter'd through the pages.
They stand forth marshall'd in a handsome troop
To meet the ingenuous youth of future ages
Till some less rigid editor shall swoop
To call them back into their separate cages.

I - XLV

Семантически выделенными посредством рифмы в тексте оказалось более половины фразеологизмов узульного употребления. Это свидетельствует об их семантической значимости в системе других изобразительных средств донесения до читателя художественного замысла автора.

¹ Жирмунский В.М. Рифма, ее история и теория. № 1923, с. 79.

Несмотря на то, что рифму поддерживает только один из компонентов ФЕ, как правило последний /если исключить случаи *enjambement*/ и инверсии/, в действительности выделенной в стихе становится вся ФЕ в силу внутренней спаянности значения ее компонентов. Приведем примеры:

But whatsoe'er he had of love, repose
On that beloved daughter. She had been
The only thing which kept his heart unclosed
Amidst the savage deeds he had done and seen;
A lonely, pure affection unopposed:
There wanted but the loss of this to wean
His feelings from all milk of human kindness,
And turn him, like the Cyclops, mad with blindness.

III - LVII

'My boy', said he, 'amidst this motley crew
Of Georgians, Russians, Nubians, and what not,
All ragamuffins differing but in hue,
With whom it is our luck to cast our lot,
The only gentlemen seem I and you;
So let us be acquainted, as we ought.

V - XIII

And wherefore this exordium? Why, just now,
In taking up this paltry sheet of paper,
My bosom underwent a glorious glow,
And my internal spirit cut a caper:
And though so much inferior, as I know,
To those who, by the dint of glass and vapour,
Discover stars, and sail in the wind's eye,

X - III

Подведем итоги:

1. В данной статье мы не рассматриваем разнообразие стилистических функций фразеологизмов в поэме и богатые возможности их окказиональных преобразований в поэтическом тексте. Это составит предмет будущего специального исследования. Здесь мы подошли к проблеме с другой стороны и пытались выяснить, каковы лингвистические предпосылки использования ФЕ в стихотворном тексте. Изучение фразеологического материала, используемого Байроном в поэтическом произведении, обогащает наши знания и уточняет наши суждения о языке и стиле автора. Достаточно отметить тот факт, что даже исключительно на фразеологическом материале "Дон Жуана" ярко прослеживается борьба двух литературных школ – классицизма и романтизма в творчестве автора.

2. Конкорданс "Дон Жуана" дает неадекватное представление о языке автора, в нем не выделяются многочисленные ФЕ, встречающиеся в тексте.

3. Большинство ФЕ, вносимых автором в стих, являются в акцентно-слоговом отношении упорядоченными языковыми образованиями с тремя видами регулярных чередований ударности/безударности. Это позволяет им органично вплетаться в стихотворный текст.

4. Акцентно-слоговой упорядоченности ФЕ способствует их "словный" состав, т.е. преобладание односложных слов в их структуре.

5. Одним из способов семантического выдвижения ФЕ в стихе можно считать их преимущественное употребление в конце стихоряда.

С о т е р ж а н и е

M.Vecozola.	Sonantu kvantitāte mūsdienu angļu un latviešu literārajā valodā	3
M.Vecozola.	Daži vērojumi par zilbju intonācijām mūsdienu latviešu un angļu valodā	13
M.Brēde.	Sonanti /l, m, n/ vārda vidus pozīcijā mūsdienu angļu un latviešu valodā	24
B.Гуртая.	Акустический анализ глухих шумных согласных современного латышского языка в сопоставлении с английским языком	54
A.Treilons.	Sufiksālo lietvārdu strukturāli semantisks zastatījums angļu un latviešu valodā	73
I.Naumova.	The Semantic Aspect of the Lexicalization of the Gerund	98
II.Орловская.	К семантике идiom английского и латышского языков	120
Н.Данченко.	Акцентно-слоговая структура фразеологических единиц в стихотворном тексте /на материале поэмы Дж.Байрона "Дон Кихон"/	143

Содержание

Введение. Второй раздел темы по фонетике и лексикологии английского языка включает в себя изложение основного материала об основных звуках языка и фонемах, а также темы звуков *N*, *L*, *R*, *W*, *H*, *Y*, *Th*, *Ch*. В третьем разделе рассматриваются фонемы языка, в которых звукоподобие не является основным признаком, а звукоподобие и звукорядность являются дополнительными. В разделе о фонемах языка обсуждаются звукорядные и звукоподобные звуки, а также звуки, которые не являются звукорядными и звукоподобными. В разделе о фонемах языка обсуждаются звукорядные и звукоподобные звуки, а также звуки, которые не являются звукорядными и звукоподобными.

Ученые записки, том 248

ФОНЕТИКА И ЛЕКСИКОЛОГИЯ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА

Редактор А. Начищоне, С. Пауките, Р. Довгополова

Технический редактор В. Смеванен

Корректор В. Смеванен

Латвийский государственный университет им. П. Стучки
Рига 1976

Подписано к печати 19.03.1976. Ят 12084. Зак. №485.
Бумага №1. Ф/б 60x84/16. Физ. п.л. 10,3. Уч.-и.л. 7,8
Тираж 400 экз. Цена 78 к.

Отпечатано на ротапринте, Рига-50, ул. Вейденбаума, 5
Латвийский государственный университет им. П. Стучки

Цена 78 к.

Учен. зап. (ЛГУ им. Петра Стучки), 1976, т.248, I-I59